

Orhan Özçelik

- şiirler -

Yayın Tarihi:

19.7.2006

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Orhan Özçelik (1961-)

Artvin/Borçka doğumlu.
İstanbul/Çengelköy'de yaşıyor. İlk evliliğinden bir kız babası, şu anda bekar. Serbest ticaret ile uğraşıyor.

Eserleri:

Yayınlanmış eser,
2002-Yürek aynası-şiiirler.

Acaba sen de beni

Ne yeminler etsem sana,sana nasıl anlatsam,
Bir insan nasıl sever sevgime misal bulsam.
Şöyledir diyeceğim güzel bir örnek versem,
Acaba sen de beni severmiydin güzelim.

Desem Mecnun Leylayı sevdiği gibi sevdim,
Veya seni dünyada her kesten çok ben sevdim.
Gönlümün sarayına seni ben sultan bildim,
Acaba sen de beni severmiydin güzelim.

Güzelliğin aklımı alıp gidecek kadar,
O gözlerin dünyamı yakıp yıkacak kadar.
Senin için canımı hiçe sayacak kadar,
Sevdim desem sen de beni severmiydin güzelim.

Kaderin cilvesi oldu karşıma birden çıktın,
Kapanmayan yarama bilmeden ilaç verdin.
Sevmem diye bilirdim derken seni çok sevdim,
Acaba sen de beni severmiydin güzelim.

Orhan Özçelik

Ah bu yüreğim

Ben yanar mıydım,
Öyle kolay kanar mıydım.
Ah bu yüreğim,
Yoksa ben ağlar mıydım.

Elde değil,
Yüreğin var derdin var.
Senin çekeceğin var,
Yoksa ben yanar mıydım.

Yandıkça seviyorsun,
Sevdikçe yanıyorsun.
Hep böyle yanmaktan,
Keyif mi alıyorsun.

Yürek bu,sevmek ister,
Kopmuştur yerinden.
Ayaklanmıştır sevgiye,
Bir güzel sevgiliye.
Dinlemez fermanlar,
Tanımaz yasaklar.
Tek bir bildiği var,
Delicesine sevmek.

Ah bu yüreğim,
Her kes gibi değilsin,
Her yerde beni üzersin,
Beni perişan edersin.
Uslanmayı öğrenmedin,
Rahat durmayı denemedin.
Sadece seveyim dedin
Körü körüne sevmek.

Uslanmalı,ayaklarını yere basmalı,
Aldığın yaralarını sarmalısın.
Sen sevda adamısın,
Kuralına göre oynamalısın.
Her dala konmayı bırakmalı,
Kendi dünyanda yaşamalısın.
Ama sen dinlemeden sevdin,
Şimdi sonun yanmak.

Uğraş,ayıkla işin yoksa,
Pirincin taşlarını.
Ne diyeyim yüreğim sana,
Yandırdın yıllarımı.

Bir tamam,iki tamam,
Bu kaçınıcı be yürek.
Ben seni artık taşıyamam,
Sana bir ders vermek gerek.

Orhan Özçelik

Akşamlarda

Sabahları olmayan o yorgun akşamlarda,
Teselliyi ararsın en dertli şarkılarda.
Neler neler görülür boşluğa bakışlarda,
Bir zamanlar ben neydin dersin geçip gidersin.

Geçmiş yıllar gözünde birer birer canlanır,
Yalnız akşam koynunda özlemlerin şahlanır.
Sevdiğinin hançeri yüreğine saplanır,
Bir zamanlar ben sevdim dersin geçip gidersin.

Sabaha beklediğin hiç bir ümidin olmaz,
Göğsünde sancıların bir kere olsun durmaz.
Bir vefalı sevgili gelip de seni bulmaz,
Böyle şansa talihe dersin geçip gidersin.

Geceler soğuk ayaz zıندانlar gibi kara,
Geceler sensiz yalnız bulunmaz derde çare.
Nasıl gitmek istersin yarin gittiği yere,
Ayağında zincir var dersin geçip gidersin.

Orhan Özçelik

Anılar

Bu günü yarına taşıyamadı,
Her güne bir kilit vurdu anılar.
Ne yazık bir ömür yaşayamadı,
Gözümden kaybolup gitti anılar.

Anılar yaşattı yıllardır beni,
Rüyama getirdi her gece seni.
Özlemin dağladı yaktığın yeri,
Seninle yok olup gitti anılar.

Rüzgarda bulutlar dağılır gibi,
Aldılar gittiler önümden seni.
Hatıra ne demek unuttum şimdi,
Ruhumdan silinip gitti anılar.

Mümkün mü olurdu seni unutmak,
Adını anmadan bir gün yaşamak.
Hayal oldu artık sana kavuşmak,
Dünyamı dünyandan sildi anılar.

Bir gülüş kalsaydı bari alımda,
Adını ansaydım türkü şarkıda.
Neyin var neyin yok silip durdu da,
Gözümden gönlümden gitti anılar.

Orhan Özçelik

Anlarsın beni

Ellerin sözüne kanıp da gitme,
Bu seven yüreği perişan etme.
Benim bu sözümü yabana atma,
Gün gelir yanarsın anlarsın beni.

Bu dünya yalandır sana da kalmaz,
Güzellik yüzünde her zaman durmaz.
Fenerin sönünce soranın olmaz,
Gün gelir yanarsın anlarsın beni.

O sahte sevgiler aldatır seni,
Soldurur rengini hayırsız biri.
İş işten geçince dönülmez geri,
Gün gelir yanarsın anlarsın beni.

Gel benim içimin sultanı sen ol,
Ağzının tadını, kıymetini bul.
İstersen dönersin çok yakınken yol,
Gün gelir yanarsın anlarsın beni.

Kalbimde sevgine bir köşe yaptım,
Yolunu bul diye kandiller yaktım.
Gel bana meleğim gel bana aşkım,
Gün gelir yanarsın anlarsın beni.

Orhan Özçelik

Anlatalım bakalım

Bunca yılın ardından gelip geçen günleri,
Eğri doğru demeden anlatalım bakalım.
Bir ömür nasıl geçti,ne kaldı ondan geri,
Şöyle böyle demeden anlatalım bakalım.

Doğru bildiğin şeyler acaba yanlış mıydı,
Attığın adımların hedefe varmış mıydı.
Daha da yaşanacak bir şeyler kalmış mıydı,
Eksik tamam demeden anlatalım bakalım.

Kaç yürek kalp kazandın,kimleri sevindirdin,
Kimde günahın kaldı,kimleri gücendirdin.
Hangi uzanan ele bir şeyler verebildin,
Azmış çokmuş demeden anlatalım bakalım.

Seni yarattı diye Mevlaya kul olmuşsun,
Dünya denen Cennete yan gelip kurulmuşsun.
Nerede azgın çağlar,nerede durulmuşsun,
Yavaş hızlı demeden anlatalım bakalım.

Düşündün mü bu ömür zaman gelir bitecek,
Giden canlar yerine başkaları gelecek.
Kimiler ağlayacak kimiler de gülecek,
Sen ağladın güldün mü anlatalım bakalım.

Orhan Özçelik

Anne

Çocukluğumda sevdim seni,
Şeni küçüklüğümde tanıdım.
Büyüdüğüm zaman olmadın,
Ya da ben yanında olamadım.

Oğlum diyen tatlı sesini duyamadım,
Anne ben sana hiç doyamadım,
Ben seni hiç yaşıyamadım anne.

Verdiğin emeğe karşılık,
Sana bir şey veremedim.
Aklına geldiğim zaman,
Buradayım anne diyemedim,
Ben de özledim anne diyemedim.

Tez geçermiş zamanlar,
Yarın çok geç olurmuş.
Bilemedim insanlar,
Böyle öksüz kalırmış.
Ben nasıl anlamadım,
En tatlı yar ananymış.

Kaybedince anladım,
Ben senin kıymetini.
Gecelerce ağladım,
Yummadım gözlerimi.

Anne bana sütünü helal edebildin mi,
Oğlun seni çok sever, öğrenebildin mi.
Mevlamin rahmetiyle, Cennetlere git anne,
Küçük garip oğluna, hakkını helal et anne

Orhan Özçelik

Ara sevgilim

Başımda efkarım,
Gözümde yaşlarım,
Hatıralar kapımı çalıyor,
Hiç olmazsa bir kere ara sevgilim.

Uzaktan sesin de yeter,
Yüreğim kendinden geçer,
Kulağıma nefesini ver,
Hiç olmazsa bir kere ara sevgilim.

Her şeyi bir yana bırak,
Bak sonumuz kara toprak,
Garip sevabını almaya bak,
Hiç olmazsa bir kere ara sevgilim.

Çok özledim seni birtanem,
Şeni özlemekle doldu çilem.
Virane bahçede soldu gülüm,
Hiç olmazsa bir kere ara sevgilim.

Bu kadar insafsız biri değildin,
Her zaman yanıma koşup gelirdin.
Hani beni sen çok severdin,
Hiç olmazsa bir kere ara sevgilim.

Orhan Özçelik

Arkası yarın

Bu gün de,
Arkası yarın devam ediyor,
Hani en son,bu gün de yoksunda kalmıştık.

Evet bu gün de yoksun,
Olmadığına eklediğim bir gün daha,
Olmayacağını bildiğim halde beklediğim bir gün.

Beklediğim sen değilsin,
Benim kuru inadım,yenemediğim gururum,
Bir türlü kabullenemediğim yenilmişliğim.

Biliyorum bu gün yoksun,
Yarın da yoksun,olmayacaksın,
Olmayacaksın tamam da,ben ne olacağım.

Orhan Özçelik

Artık

Sonsuza kadar mı sürecektir cezam,
Koca bir yalana karıştı sevdam.
Bendeki bu şans taşlara vursam,
Yorulduğum hasretin derdinden artık.

Çok seven böyle mi ceza görüyor,
Bir yürek böyle mi kıymet buluyor.
Sevdiğim dediğim beni vuruyor,
Usandım sevginin zehrinden artık.

Bir yanda dünyanın bitmeyen derdi,
Bir yanda sevdiğim sırtımdan vurdu.
Başımda dumanlar dolandı durdu,
Kahroldum feleğin yükünden artık.

Her güne bin kahır doldurur oldum,
Bir sevda uğruna dünyamı verdim.
Her zaman kimsesiz çaresiz kaldım,
Tükendim dünyanın zorundan artık.

Biraz olsun ben de gülsem olmaz mı,
Ben de her kes gibi sevsem olmaz mı.
İnsanın birazcık bahtı gülmez mi,
Şaşırdım kulların zulmünden artık.

Orhan Özçelik

Artık dönüş yok

Bir kaç nefes dolmadı içime,
Üç beş damla ilaç olmadı acıma.
Bir ömür yalnızlık yazıldı suçuma,
Yazdılar fermanı artık dönüş yok.

Şeytana uymuşum güzel sevmişim,
Kalbinde yerini yer bellemişim.
Bu büyük bir suçmuş ben bilmemişim,
Kestiler cezamı artık dönüş yok.

Bir ömür mutluluk olsun istedim,
Bana da kaderim gülsün istedim.
Hakkında madde var neden görmedin,
Kırdılar kalemi artık dönüş yok.

Orhan Özçelik

Artık git

Ne yanını anlatmalı,
Hangi tarafından bakmalı bilmiyorum.
Yüreğimde hançer kırıkları,
Gözlerimde hayalin ile geziyorum.

Belli olmayan ruh halimle,
Anlaşılmayan,gün geçtikçe anlamsızlaşan,
Varlığı ile yokluğu arasında kalmış sevdan yüreğimde
Günlerime sıkışmış özlemin ile geziyorum.

Bir günüm olacak mı,
Senin içinde olmadığın, seni hatırlamadığım,
Şöyle doyasıya bir oh çekip hayatın tadına vardığım,
Sensizliği doya doya yaşayacak mıyım bilmiyorum.

Artık düş yakamdan,
Bırakıp terk ettiğin gibi git,
Her şeyini al,kalmasın üzerimde senden hiç bir şey,
Al götür kendini benden yalvarıyorum.

Sen olmadığın zaman,
Çok daha mutlu olacağım,
Sensiz ben beni her yerde çok rahat bulacağım,
Ama böyle giderse kendimde zor kalacağım.

Orhan Özçelik

Artvin

Aslında ben ayırmam yurdumda hiç bir yeri,
Ama güzel Artvinin gözümde çok değeri.
Sanki kartal yuvası çoruh boyu üzeri,
Bir başkadır Artvinim,hayat orda yaşanır.

Kafkasörde festival,düğün dernek karnaval,
Köylerinde her şey var,yaylasında süzme bal.
İnsanları kültürlü,övünmekte haklılar,
Bir başkadır Artvinim,hayat orda yaşanır.

Ün salmış virajları,döne döne çıkarsın,
Mehurdur kaptanları,bilenlere sorarsın.
Yeşil dünya içinde yeşilliği yaşarsın,
Bir başkadır Artvinim,hayat orda yaşanır.

Modern kent yaşantısı,çağdaş toplum yapısı,
Bir bakıma yurdumun kuzey doğu kapısı.
Akordion ve tulum,ona özel çalgısı,
Bir başkadır Artvinim,hayat orda yaşanır.

İlçeler başka güzel,tabiat zaten özel,
Billur akan suları dünya malına bedel.
Atabarı oynuyor,ayrılmadan hiç bir el,
Bir başkadır Artvinim,hayat orda yaşanır.

Orhan Özçelik

Aşk

Önce bir sızı hissedersin,
İner ciğerlerine burnunun deliklerinden.
Doldurur getirebildiği kadar,
Taşıyabildiği nefes kütlesini.
Kokusu yok,ve ya her şeyin kokusu onda.
Rengi suyun rengi,berrak,
Toplanmış doğallığında binlerce gökkuşağı,
İçindedir o nefes kütlesinin,her zerresinde.

Bazen sabah rüzgarındadır,
Bir de yaz akşamlarının meltem esintisinde.
Süzülür saatlerce ardı arkası kesilmez,
Nefes nefese kalırsın ama ölmezsin.
Çektikçe için ferahlar,bir daha dersin,
Gözlerinden yaş gelene kadar hissedersin.

Sonra iki damla yaş düşer yere,
Baktığında gördüğüne anlam veremezsin.
Kendini bilemezsin,
Tanıyamazsın hiç bir yerini bu şehrin.

Aslında düşen yaş damlaları,
İki değil,dört damladır.
İki tanesi yere,diğer iki tanesi ise,
Yüreğine damlamıştır,çok geç anlarsın.
Anladığında ise çoktandır,
İliklerine kadar sıril sıklamsın.

Orhan Özçelik

Aşk mektubu

Bir tutam sevgi derledim,
Gidip doldurdum gemiye.

Her yaprağını mektup eyledim,
Şehr-i saadetten,şehr-i maviye.

Orhan Özçelik

Ateş üstünde

Anlamaz garibim aşmış kendini,
Olmadık yerlerde açmış sergiyi.
Bir yana bırakmış günü görgüyü,
Salınır dolanır çimen üstünde.

Uzaktan geliyor vızıltı sanki,
Dağları inleyen davulun sesi.
Bir ibret kelamı söylerim ben ki,
Yay gibi dolanır keman üstünde.

Dedim ya anlamaz garip hallidir,
Dünyadan bi haber bir zavallıdır.
Kimde bir bağ ot var o oralıdır,
Lal gibi dolanır saman peşinde.

Bir görgü dünyası olsun bu dünya,
Saygıdır hakkımız, insanız biz ya.
Söyleyen sözüne, dikkat lafına,
Bin çeşit yalan var ayak üstünde.

Bana bir selam yok ele makale,
Kuru bir soğana dolanır dile.
Benden uzak olsun o bir tehlike,
Gün gelir yanılır ateş üstünde.

Orhan Özçelik

Ayışığı

Mavi denizlerde yansıyan hayalin,
Beyaz köpük gibi dalga dalgasın.
Yorgun yürek ne kadar bekler seni,
Hangi akıntıda hangi koydasın.

Yakamoz oldun belki parıldayan,
Belki de ayışığı cam gibi ışıldayan.
Seni bulmak zor engin denizlerde,
Belki deniz kızı gizemiyle tanınmayan.

Gündüzlerde güneş olur çıkarsın,
Gecelerde hasret olur yakarsın.
Nerelerde nasıl bulurum seni,
Gönüllerde şimşek olur çakarsın.

Fırtınada senin adın yaşıyor,
Mehtaplarda senin resmin geziyor.
Sensiz bir şey olmaz dünyada,
Sanki her şey senin için yaşıyor.

Sen olmuşsun dünyama ayışığı,
Sen olmuşsun kalbimin tek aşığı.
Sen yaşarsın deryamda denizimde,
Sen olmuşsun gönlümün karmaşığı.

Orhan Özçelik

Aynı şehirde

Avuçlarımda olmasın ellerin,
Şu an gözüme bakmasın gözlerin.
Belimi bükse de dinmeyen özlemin,
Aynı şehirde yaşarız değil mi.

Uzakta olsa o güzel bakışın,
Aklımı alsın gamzeli gülüşün.
Varsın olmasın yanıma gelişin,
Aynı şehirde yaşarız değil mi.

Orhan Özçelik

Ayrıldık bizde

Sensiz mutluluk mu nasıl söylersin,
Benim dünyam sensin sanki bilmezsin.
Kalbimdeki aşkı görmez gibisin,
Senden sonra yüzüm gülmez sevgilim.

Şevincim yüreğim seninle gider,
İçimde heyecan kaybolur biter.
Bildiğin gözlerim kendinden geçer,
Senden sonra yüzüm gülmez sevgilim.

Bir dünya içinde yaşarken bizler,
Sevdalı anlamda bakarken gözler.
Ve sonra ayrılık anlatan sözler,
Senden sonra yüzüm gülmez sevgilim.

Bedenimde canım damarda kanım,
Soluğum nefesim her şeyim sendin.
Beni sevdiğini söyledin kendin,
Senden sonra yüzüm gülmez sevgilim.

Kaderin yazısı ayrılık bizde,
Sevenler ayrılmaz denilmiş sözde.
Ve kaçınılmaz son ayrıldık bizde,
Senden sonra yüzüm gülmez sevgilim.

Orhan Özçelik

Ayrılık mevsimi

Yağmurlar mevsimsiz yağar,
Mevsimsiz ayrılıklar da var.
Ağla gözlerim,
Ağlayabildiğin kadar.
Bardaktan boşalırcasına,
Fırtına koparırcasına.
İçimden akıp gitsin,
Her şeyin acısını eritsin,
Bitirsin sancılarını yalnızlığın.

Orhan Özçelik

Ayrılık nedir

Her Şey boş,
Her Şey bir yalanmış.
Sonunda yalnızlık olan,
Aldatmaca bir rüyaymıŐ.

Uyanırsın sadece,
Burada kaldığın yerden başlamak yok.
Yeniden başlamak var,
Yeni hayatına.

Yeni yalnızlığına,
Yalnız ve periŐanlıđına.
Her Şeye yeniden başlıyorsun artık,
Yeniden yanmıŐlıđına.

Keşke dersin,
Bir kabus olsa uyandığında biten.
Ama yok, öyle değil,
Bu gerçeğin kendisi, yaşanacak...

Orhan Özçelik

Az bekle

Beni biraz bekler misin ecelim,
Yapılacak bir kaç işim kalmıştı.
Az bekle de ondan sonra gidelim,
Görülecek bir kaç hesap kalmıştı.

Beni yakan sevgiliyi bulayım,
Gözlerine doyasıya bakayım.
Pamuk beyaz ellerini tutayım,
Az bekle de ondan sonra gidelim.

Baharlarda kırlarda dolaşmadık,
Heyecanla yüz yüze yanaşmadık.
Yıllar geçti biz bize kavuşmadık,
Az bekle de ondan sonra gidelim.

Tamam ecel acelen var bilirim,
İstersen git,ben peşinden gelirim.
Bu dünyada ben boşuna kalırım,
Az bekle de ondan sonra gidelim.

Geride kalmasın diye gözlerim,
Bari son gün gülsün bana kaderim.
Ondan sonra her bir yere giderim,
Az bekle de ondan sonra gidelim.

Orhan Özçelik

Baba ocağım

Aynı mıdır acaba Şimdi gidip bir baksam,
Benim bıraktıklarım benim unuttuklarım.
Kimler yaşar orada bilenlere bir sorsam,
Çocuk yaşantılarım gençlik baŐlangıçlarım.

Dağlar taşlar aynıdır bildiğim kadarıyla,
Yaşantıdan ne haber neler yaşar insanlar.
Uçan kuşlar aynıdır güvercin leyleğiyle,
Gönüllerden ne haber neler sever insanlar.

O zamandan bu güne elbet farklılık var,
Elbette deđiŐmiŐtir değişen dünya gibi.
Şimdi bir orman olmuş güzelim fındıklar,
Zamanla tükenmiŐler yaŐlanan dünya gibi.

Hatıralar silinmiŐ koca bir ev yıkılmış,
Şimdi yeller esiyor oynadığım yollarda.
Tarlalar viran olmuş her Şey suya verilmiŐ,
Artık orman bitiyor,çiçek açmaz dallarda.

Benim baba ocağım dünyaya geldiğim yer,
YeŐillikler içinde küçük cennet bahçesi.
Her zaman çok özlerim gönlümün kaldığı yer,
Güzelim Artvinimin Őirin Borçka ilçesi.

Orhan Özçelik

Babalar günü 2006

Çok küçük yaşlarımda,
Orta okul yıllarımda.
Cahillik günlerimde,
Seni kaybettim babam

Kaybettiğim sen miydin,
Yoksa ben mi kaybettim.
Daha anlamamışken,
Seni kaybettim babam.

Geçen uzun seneler,
Sen yoksun öğrettiler.
Hep yaramı dēstiler,
Seni kaybettim babam.

Senin evladın çoktu,
Yaşadın evlat coşkusu.
Ya ben baba,gördün mü?
Seni kaybettim babam.

Mezarında toprağın,
Cennet olsun mekanın.
Rahmet dolsun her yanın,
Seni kaybettim babam.

Orhan Özçelik

Bağlanmış dilim

Bilekte kelepęe bağlanmış dilim,
Esirin olmuşum hapisindeyim.
Müebbet mahkumu kalbinde kalbim,
Tutsağın olmuşum kafesindeyim.

Çaresiz sevgine bağlanmış gönöl,
şaştım ben dünyanın neresindeyim.
Bunca yıl derdine katlanmış gönöl,
Sonunda gönlünün kalesindeyim.

Bırak beni artık yeter işkencen,
Yeniden yaşamak hevesindeyim.
Yorgun ellerimi kurtar elinden,
Dünyada var olmak çabasındayım.

Her şeyi eline bırakmış gönöl,
Sonunda bahtımın karasındayım.
şayende gülmeyi unutmuş gönöl,
Uç günde ömrümün yarısındayım.

Kurtulmak isterim yakan gözünden,
Baktıkça gönlünün kuyusundayım.
Ayrılmak isterim senin izinden,
Gittikçe çamurun boyasındayım.

Orhan Özçelik

Bak neler değişti

Bak neler değişti gittikten sonra,
Çok daha neşeli dönüyor dünya.
Sensiz bir dünyada yaşıyorum ya,
Bulutlar üstünde gezmiş gibiyim.

Varsın olsun beni kaderinden sil,
Beni yüreğine hiç girmemiş bil.
Sensiz hayat bana eziyet değil,
Yeniden dünyaya gelmiş gibiyim.

Uçan kuşlar gibi özgürlük varken,
Ağlar vahlar çekip ağlamak neden.
Mevlam razı olsun bin kere senden,
Bayramda sevinmiş çocuk gibiyim.

Sen bensiz hayatın tadını çıkar,
İstemem biri yer diğeri bakar.
Böylesine hayat her şeye değer,
İçmeden kör kütük sarhoş gibiyim.

Orhan Özçelik

Bakmasınlar yüzüme

İçimde ukte kalan,
En büyük derdim benim,
Olmadı yüreğimde,
Deli gibi bir sevgim.
Ellerinde yandığım,
Yangınım bir meltem.
Olmadı kaderimde,
Aşktan yana bir çizgim.

İşte bu benim sevgim,
Diyeceğim kimse yok.
Kimse yok hayatımda,
Aşkı nefretinden çok.
Bana gelen sevgiler
Sevgiyi bilmeyenler.
Böyle ne kadar sürer,
Belki de mahşere dek.

Artık daha gelmesin,
Gelecek kimse varsa.
Gelip de gözlerime,
Gülecek olan varsa.
Yoruldu bende gözler,
Yangınlar yüreğimde.
Bakmasınlar yüzüme,
Yakacak olan varsa.

Orhan Özçelik

Baksana gönül

Sevginin yücesi senin kalbinde,
Duygunun hecesi senin dilinde.
Kaybolup gitmişsin sevda yolunda,
Geriye dönüp de baksana gönül.

Sevgine karşılık vermeyen oldu,
Elinde kocaman bir boşluk kaldı.
Vefasız kaderin ellere güldü,
Güleni bulup da sorsana gönül.

Çaresiz eğmişsin başını yere,
Ézilip gitmişsin kendine göre.
Arayıp durmuşsun derdine çare,
Bileni bulup da sorsana gönül.

Gözünde yaşınla yaşarsın böyle,
Dünyada böylesi var mıdır söyle.
En güzel yılları geçirdin neyle,
Her şeyi hayıra yorsana gönül.

Zamanın elinden uçup giderken,
Gençliğin zevkini her gün sürerken.
Daha zamanım var deyip gülerken,
Zamanın kadrini bilsene gönül.

Orhan Özçelik

Balböceğim

Hoşçakal meleğim,
Seni artık sevmeyeceğim.
Bakmayacağım gözlerine,
Seni artık görmeyeceğim.
Sana küçücüğüm demeyip,
Seni kalbime gömeceğim.
Minik ellerini tutmayıp,
Saçlarını sevmeyeceğim.

Yok edeceğim seni içimde,
Üzerimde hiç bir şeyin olmayacak.
Ne bakışın bakışımda,ne yüreğin yüreğimde.

O kadar güzeldin ki,
O kadar özeldin bende.
Tanımadım böylesini,
Sen ne dersen de.

Artık ben yoruldum,
Yolumu bulamaz oldum.
Seni seveceğim diye,
Bütün hayatımdan oldum.

Belki de sevmek benden geçmiş,
Sevmek mazide kalmış artık,
Aramızda dağlar,
Uçurumlar var ne yazık.

Ama biliyorum sen de sevdin,
Sevdiğini söyledin.
Cesaretin için sağol,
Çok yaşa balböceğim.

Orhan Özçelik

Bana öğrettin

Bana ne de güzel öğrettin sensizliği,
En iyi yaptığım şeyi,sensiz de gülmeyi.
Başka yaptığım bir şey yok bu aralar,
Sadece içimde yokluğunla işlerim iyi.

Öyle sevgilim,gerçekten öyle,
Olmayışının bende olan durumu bu.
Sana olan özlemlerimin son şekli böyle,
Yalnızlık sanatının son görüntüsü bu.

Öyle uzak oldun,öylesine acımasız,
Öylesine kendine kapandın anlamsız.
Tanımadın başkasını bilmedin insafsız,
Bir canı ömür boyu yalnızlığa bağladın.

Koparamazcasına sağlam,
Donatılmış gözlerinle,
Her yanımı,
Demir parmaklık gibi ören kirpiklerinle.
Beni öylesine bağladın,
Dayanılmaz güzelliğinle,
Beni bağladın,
Sen güzelliğini yanına alıp kayboldun.

Orhan Özçelik

Bari sen

Geleceğin günü bana haber ver,
Yoluna halılar güller sereyim.
Gidince ağladım baktım ardından,
Bari sen gelirken olsun güleyim.

İçerim bekleyiş özlem doludur,
Toprağın yağmura özlemi gibi.
Bırakıp gittiğin Allahın kuludur,
Bari sen gelirken olsun güleyim.

Umudum tükendi hayat yolunda,
Geçmişim gözümde bir rüya gibi.
Yokluktan tükendim bittim sonunda,
Bari sen gelirken olsun güleyim

Orhan Özçelik

Başka aşklar

Her güne seninle başlayacağım,
Sensiz bir lokmayı tatmayacağım.
Yabancı gözlere bakmayacağım,
Başka aşklar bana haramdır haram.

Kalbimde bu aşkın hiç bitmeyecek,
İçimde hislerim değişmeyecek.
Elimde başka el görülmeyecek,
Başka aşklar bana haramdır haram.

Ben böyle mutluyum şikayetim yok,
Gözümde değerın dünya kadar çok.
Alev bakışınla gözlerime bak,
Başka aşklar bana haramdır haram.

İstese de kalbim başka sevemez,
Başka bir yüreğe sevip giremez.
Senden başkasına gülüm diyemez,
Başka aşklar bana haramdır haram.

Alev saçlarına yanmışım diye,
Başka limanlara yaklaşmak niye.
Rıhtımında olmak bendeki gaye,
Başka aşklar bana haramdır haram.

Orhan Özçelik

Başkadır Karadeniz

Mayıs bitince başlar,
Bizim orda hayatlar.
Kimi gider çaylığa,
Kimi mısır ayıklar.

Güzel olur yazları,
Türkü söyler kızları.
Çimenliktir düzleri,
Başkadır Karadeniz.

Fındık mısır çay derken,
Ormanlar meşe gürgen.
Bir de muhlama yerken,
Başkadır Karadeniz.

Bahçeler dağlar yeşil,
Kızların gözü yeşil.
Nehirler çaylar yeşil,
Başkadır Karadeniz.

Yazların zevki başka,
Kışların derdi başka.
Orda yaşam çok başka,
Başkadır Karadeniz.

Denizin haşmeti başka,
Dağların rahmeti başka.
Oranın cenneti başka,
Başkadır Karadeniz.

Orhan Özçelik

Başkadır sevmek

Başkadır sevmek,
Çok başka bir dünyada gezmek.
Giderken yolunda taşlar,
Gelirken önünde tuzığa düşmek.

Başkadır sevmek,
Tam anlamıyla sevdim demek.
Her şeyiyle mükemmel dünya,
Ve düşlerinde tatlı rüya görmek.

Başkadır sevmek,
Ellerinde sıcak elleri bilmek.
Gözlerine bakan ışık gözleri,
Kulağına gelen aşk sözleri duymak.

Başkadır sevmek,
Heyecanında ateşler gibi yanmak.
İçinde kaynayan volkanlar olup,
Yalnız kaldığında mum gibi sönmek.

Başkadır sevmek,
Sevdiğine pişman olmadan sevmek.
Her anında sevgi dünyasında olmak,
Her nefesinde sevdiğine sevgili demek.

Orhan Özçelik

Bayram

Geçmişi kenara itiverseydin,
Bayramın mübarek olsun deseysin.
Gözümün içine gülüverseydin,
Bayramın mübarek olsun deseysin.

Dargınlar barışır bizde bayramda,
Kırgınlık dargınlık bitsin deseysin.
Dostluklar yarışır oynar her yanda,
Bayramın mübarek olsun deseysin.

Anlamsız kalıyor böyle dargınlık,
Barışık gönüller bizde deseysin.
Şimdiki zamanda saçma kırgınlık,
Bayramın mübarek olsun deseysin.

Büyük ben küçük sen durum ortada,
Kimlerden kimlere bayram bilseydin.
Bir zaman kalbini kırmış olsam da,
Bayramın mübarek olsun deseysin.

Geçmişi yaşamak sana engeldir,
Yarını düşünür hale gelseysin.
Önünde yıllarca yaşam dururken,
Bayramın mübarek olsun deseysin.

Orhan Özçelik

Bazen çiçeksin

Sevdiğini bilsem,
Köşe başlarında beklerdim.
Benim gibisin bilsem,
Her şeyimle yanında olurum.
Korkusu olmazdı,
Beni sevmezliğin.
İçimi yakmazdı,
Beni görmezliğin.
Bazen dalgasın önüne geçilmez,
Bazen volkansın yanına varılmaz.
Bazen çiçeksin koklanmayı bekleyen,
Bazen yüreksin sevilmeyi bekleyen.
Öylesine olmuşsun ki,
Bende can olmuşsun.
Öylesine varsın ki,
Yarama ilaç çölüme pınar gibi.
Tek bir ümidine neler vermezdim,
Tek bir işaretime bir saniye durmazdım.
Işıksın yüreğime,
Çaresin dertlerime.
Bakarken gözlerine,
Ben dünyadan giderim dünya benden gider.

Orhan Özçelik

Belirsizlik

Hasretin denizinde batmıştı umut sandalım,
Sonra bir bir karaya vurdu yürek parçalarım.
Topladım ama,öyle çok eksik var yarınlarıma,
Bir güne yetecek yürek olmadı topladıklarım.

Umudum yitik,
Yüreğim eksik.
Günü yaşamak şüpheli,
Yarın ise hepten belirsiz şimdilik.

Sene bin dokuz yüz doksan dokuz diye başlar,
Aslında biten hayatımın başlangıcıydı bu sayfalar.
Yok olan bir dünya ve o dünyanın bıraktığı izler,
Yeniden doğuşun,bir daha başlamanın olmadığı anlar.

Karışık duygular,
Çok zor anlar.
Akıl mantık kapsam dışı,
Unutulan doğrular.

Bir gönül hikayesinin not defterinin son satırları,
Son halkaları,boğazımda düğümlenen son hıçkırıkları.
Başlamış bir yerde ama nerede biteceği belirsiz,
Karanlık bir yolun hiç görünmeyen karanlık yolcuları.

Pişmanlığın zirvesi,
Ahların vahların son noktası.
Her şey ortada,
Huzurlarda kırılan kader tası.

Zararların hesabı tutulmuyor,karıştı her şey bir birine,
Kaybedenler ve kaybolanlar var küsmüşler kaderine.
Bir de şanssızlığa kurbanlar var, hak etmeyenler var,
Bu gün onlar da eminim çok pişman sevdiklerine.

İrade hesabı,
Kar ya da zarar oranı.
Her adımda bir yanlış,
Ve her yanlışın bir dramı.

Verdiğin değeri nereye verdiğin çok önemli,
Dengelerin tutması, verilenler değer bilinmeli.
Yokluğu varlığı taşıyabilen,kendini taşıyabilen,
Her anında yanında olabilene değer vermeli.

Giden gider,
Sen beklersin.
Başını öne eğer,
Yanlışını nerede yaptım dersin.

Orhan Özçelik

Belki bu kez

Yine yanmaya başladı sol yanlarım,
Sol tarafımı sızılar sarmaya başladı.
Hangi mevsimdeyiz ey deli yüreğim,
O kadar yandın aklın başına gelmedi.

Neyine güvenirsin sen bilmem hala,
Kanadın mı kaldı konmak için dala.
Bu kafayla sen nasıl çıkıyorsun yola,
Çok fazla gitmez, yine yaya kalırsın.

Kalırsın bir başına dertli kaderinle,
Toplarsın parçalarını kendi ellerinle.
Yaşadıklarını gördün kendi gözlerinle,
Çok fazla sürmez yine yaya kalırsın.

Şöyle bir bak haline neredesin sen,
Nerede gençliğin nerede şimdiki sen.
Bağların bozulmuş toplanmış bahçen,
Çok fazla sürmez yine yaya kalırsın.

Ama dersin bu seferki başkadır,
Bu seferki diğerlerinden farklıdır.
Ben karışmam her şey sana bağlıdır,
Belli olmaz, belki bu kez haklısın.

Orhan Özçelik

Ben bilirim aşk

Güzel yanlarını her kes,
Kötü yanlarını ben bilirim aşk.
Başkasına göre vaz geçilmezsin,
Bana göre af edilmezsin.

Sen bana göre değilsin aşk,
Bana göre yapılmamışsın.
Her tarafıma farklısın, sen bana yasak,
Benim yüreğime ayarlanmamışsın.

Anlatılan aşk mı başka,
Yoksa benim yaşadığım aşk değil mi.
Ne gerçekte yolumda, ne de düşte,
Peki benim gözlerimi yakan kimdi.

Belki de ben aşkı tanıyamadım,
Kim bilir belki aşk beni tanımadı.
Bir boşluk ve ben bunu anlayamadım,
Neden gerçek aşk bana uğramadı.

Bilen varsa anlatsın bana,
Gerçek aşkı, aşkın iyi tarafını.
Cahil gitmek olur sonra öbür yana,
Sorana verirdim cevabını.

Orhan Özçelik

Ben değil miydim

Şu anda ne olur,
Çıkıp gelseydin.
Gelseydin karşında,
Ben de ölseydim.
Bu benim halimi,
Sen de görseydin.
Dünyanın mesudu,
Ben değil miydim.

Özlemin çağlıyor,
Her gün gözümde.
Her nefes bin damla,
Akar gözümde.
Yanıma gelip de,
Tutsan elimde.
Dünyanın mesudu,
Ben değil miydim.

Sen oldun bin umut,
Artık gözümde.
Bir sevda türküsü,
Şimdi dilimde.
Ne olur gelip de,
Ben de sevdim de.
Dünyanın mesudu,
Ben değil miydim.

Bak böyle dönecek,
Dünya dediğin.
Yüzüne gülecek,
AŞkım bildiğin.
Bir sevda yolunda,
Cansa verdiğim.
Dünyanın mesudu,
Ben değil miydim.

Orhan Özçelik

Ben duyarım

Söylediğim her şey,
Dağlardan yankılanır döner bana gelir.
Sadece ben duyarım,
Benim bana söylediklerim gibidir.

Duymaz insafsız,duymaz vefasız,
Bir kez olsun halimden anlamaz.
Yedi kat gök yüzü anlamıştır feryadımı,
Bir tek hayırsız yandıklarımı dinlemez.
Bittiklerimi eridiklerimi özlemlerimi,
Her gün bin kahır çekmekten yorulan yüreğimi.
Kapatmıştır her şeyini bana,
Bütün geçen günlerini,sevdim dediklerini.
Yok etmiştir gözlerinden gözlerimi,
Tanımazlığını takınıp içimden gitmiştir.

Onun için duymaz beni,
Kendim duyarım yüreğimde haçer yarasını.
İçimde boşluğun dayanılmazlığını,
Sadece ben duyarım.

Artık duysa da pek bir şey değişmez,
Atmıştır üzerinden benim için düşündüklerini.
Koparmıştır yapraklarımı takviminden,
Söndürmüştür küllerimi vermiştir rüzgara.
Benden bir şey taşımıyordur yanında şimdi,
Ellerinde ellerimin izi kalmamıştır belki.
Gitmiştir sıcaklığım üzerinden,
Kendisi gibi,benim de herşeyim gitmiştir.
Duymaz artık sesimi,
İstese de duymaz,duyamaz.

Ben yine ben söylerim,
Geçerim karşıma kendimi dinlerim.
Kimseler duymaz sesimi,
Sadece ben duyarım.

Orhan Özçelik

Ben eskiden

Ben eskiden İstanbulda yaşadım,
Sen de orada yaşadın.
Sizin bahçede begonyalar vardı,
Onları koklardım,güzel kokarlardı.
Sen de güzel kokardın,
Kim bilir şimdi nasıl kokarsın.

Sokağınızı biliyorum,
En üstün bir aşağısı.
Eviniz mavi cumbalı pemde ev,
Küçüktün o zamanlar,ben de küçüktüm.
Saçların dağınıktı ama güzel kokarlardı,
Eskiden sen güzel kokardın,
Kim bilir şimdi nasıl kokarsın.

Birlikte yürürdük bazen,
Hani mecburiyetten,iş güç olursa.
Ne hayaller kurardım ellerin hakkında,
Ben o zaman küçüktüm,
Sen de küçüktün,
Ama ellerin güzel kokardı.

Orta okulu kulelide okudun,
Ben akşamları beklerdim.
Sen okuldan çıkardın,
Ben o zaman küçüktüm,
Sen de küçüktün.
Senin ellerin tebeşir kokmazdı,
Ellerin sabun kokardı.
Eskiden sen güzel kokardın,
Kim bilir şimdi nasıl kokarsın.

Ben eskiden İstanbulda yaşadım,
Sen de orada yaşadın.

Orhan Özçelik

Ben gidiyorum artık

Ben gidiyorum artık,
Aldım sırt çantamı,hazırlandım.
Bütün her şeyim yanımda,
Yola koyuluyorum ey insanlık.

Geride bırakmadım geçmişimi,
Boy boy yaşantılarım hep çantamda.
Uzun geceleri ikiye katladım sığsın diye,
Olmayan sabahlar zaten yoktular.
Hasretlerim biraz fazla ama bırakamazdım,
Özlemlerim de çoktular,onlardan da ayrılamazdım.
Bırakmadım bir tanesini bile geriye,
Özenle yerleştirdim bir bir yüreğime.

Hüzünlerimi de sığdırdım bir bölmeye,
Kederlerimi üst üste koydum,bastırdım yetsin diye.
Yangınlarım da kalmasın geride,onları da aldım,
Karanlık geceleri desteledim güzelce bağladım.
Mutluluk hayallerimi,yıkılan ümitlerin yanına,
Parçalanmış yüreğimi de hayalinin karşısına.
İçimin acılarını yokluğunun ortasına aldım,
Bütün ne kadar derdim varsa hepsini bağladım.
Onları da kırık dökük yaşantımın yanına sıraladım,
Kalmadı geride bir şey,her şeyi aldım.

Belki bir kaç şey kalmıştır,
Bir kaç önemsiz küçük ayrıntı.
Onlara ihtiyacım olmaz artık bundan sonra,
Çünkü bu güne kadar onların bana ihtiyacı olmamıştı.
Varsın kalsın onlar geride,daha fazla ağırlık istemem.
Geride kalan ayrıntılar,
Sen sen ve sen...

Orhan Özçelik

Ben nasıl vurgunum

Ben nasıl vurgunum bir bilsen sana,
Başkası yanında sevgi mi kalır.
Meltemden bir nefes gibisin bana,
Ruhuma kalbime her şeyin dolar.

Karanlık dünyayı aydınlatan sen,
Simsiyah sayfayı beyazlatan sen.
Virane haneyi saray yapan sen,
Ben nasıl vurgunum bir bilsen sana.

Sevgiden pınardır gözlerin senin,
En güzel şarkıdır sözlerin senin.
Hoşuma gidiyor hallerin senin,
Ben nasıl vurgunum bir bilsen sana.

Sensiz bir dünyayı düşünmem ki ben,
Sana hiç kimseyi sevdirmem ki ben.
Kalbimde sevgini öldürmem ki ben,
Ben nasıl vurgunum bir bilsen sana.

Denizim çöllerim yeşil bahçemsin,
Bozulsa dillerim benim lehçemsin.
Uzakta olsan da sen hep bendesin,
Ben nasıl vurgunum bir bilsen sana.

Orhan Özçelik

Ben seni seviyorum

O güzel ellerini başka kimse tutmasın,
Bahar kokan saçların başkasına kokmasın.
Kahverengi gözüne hiç kimseler bakmasın,
Seven kıskanır derler, ben seni seviyorum.

Uzaklaşsın yanından sana yakın kim varsa,
Geçmesinler yolundan yollarında kim varsa.
Düşüp gitsin yakandan etrafında kim varsa,
Seven kıskanır derler,ben seni seviyorum.

Ben senin dallarında bülbül olur öterim,
Eğer sevgi istersen ömür boyu severim.
Uğrunda şu canımı feda eder giderim,
Seven kıskanır derler,ben seni seviyorum.

Unut gitsin geçmişi gelecek bizim olsun,
Kapat eski sayfayı yeni sayfalar dolsun.
Sen benim yüreğimde gonca açmış bir gülsün,
Seven kıskanır derler,ben seni seviyorum.

Orhan Özçelik

Ben seni sevmedimki

Geçtiğin yolların köşe başında,
Elimde karanfil beklemedim ki.
Sızını duymadım akan yaşımda,
Her anımda seni özlemedim ki.

Rüyama girmedin gecelerimde,
Sbahları sensiz uyanmadım ki.
Gülünü dermedim bahçelerinde,
Tomurcuk gülünü koklamadım ki.

Dağlara taşlara seni yazmadım,
Her yerlerde seni yaşamadım ki.
Gökteki kuşlara seni sormadım,
Hasretin derdiyle ağlamadım ki.

Gönül sarayında sultan değildin,
Seni başıma tac yapmamıştım ki.
Benim ölümüne ferman değildin,
Sana kendimi kul bilmemiştım ki.

Her şeyi bir yana itip dünyada,
Ben kendimi sana vermemiştım ki,
Yolun sonu zulüm ölüm olsada,
Seni ölesiye sevmemiştım ki.

Orhan Özçelik

Ben sevgi yaşadım

Bir hayat uzunluğu düşünerek başladım,
Başladım sevginin ilk satırlarından.
Sadakatin maddeler halinde listesi,
Sevgimin verilebilen en değerlisini harcadım.
Bir an bile tereddüt etmedim içimden,
Yüreğimden, cesaretimden ve kendimden.
Bir koca yürek harcadım, aldırmadım,
Ve ben yaşadığım sürece sevgi yaşadım.

Beni anlayana, anladığı kadar vardım,
Anlamayana anlatamadım, hiç olmadım.
Hiç olmadığımıla kaldım, kendimi anlatamadım,
Bir gönül boşluğunda bir gölge bulamadım.
Bir ömür diye başlayan masallardaydım,
Sonradan bir anlık rüyalardan uyandım.
Her gelendeki adres, hep yakın yerlerden,
Sadece geldi geçti gibi yeri belli olmaz yerlerdi.
Gönül oyununu sevenler, oynayıp gülenler,
Burada sana yer yok diyenlerdi.
Ben onlara rağmen her zaman vardım,
Ve ben yaşadığım sürece sevgi yaşadım.

Dikenli yollarda yürürken çizilen ayaklarıma rağmen,
Her sevdanın kalbimde kalan yaraları kanarken.
İçimde dumansız korsuz alev alev ateş yanarken,
Ben her zaman yaşadığım sürece sevgi yaşadım.

Yaşadım en zor gecelerimde hasretin pençesinde,
Her doğmayan sabah güneşinin karanlık penceresinde.
İçimde korkuların boy gezdiği hayat endişelerim,
Yarına biten ümitlerin bıraktığı silinmez izlerim.
Son vurgunu yerken içimde pınarların coşup,
Seller halinde boşaldığı yerde gözlerim.
Bir gün bile aman demeden her şeye dayandım,
Ben her şeye rağmen yaşadığım sürece sevgi yaşadım.

Ben yaşadım sadece, ne yazık yaşatamadım,
Coşku dolu yüreği olan bir sevgili bulamadım.
Şöyle gözlerime bakacak, gözlerime ışık saçacak,
Beni yakacak, buram buram içten kavuracak.
Geçti ömür artık, zaman şimdi sonbahardır,
Ne yaptıysam bir gönülde bahar bulamadım.
Ben sadece sevdim, bir tane seven tanımadım,
Bunlara rağmen yaşadığım sürece sevgi yaşadım.

Orhan Özçelik

Ben sondayım

Sabaha zor giden uykusuz gözlerim,
Bir ömrü bir gecede tüketen yüreğim.
Hiç olmazlar standardını alnıma yapıştıran kaderim,
Yetersiniz değil mi,bu artık son değil mi.

Bundan başka son yok,sonundayım işte,
En bitiminde,en nihayetinde,yokun gerçek olduğu yerde.
Kutlarım,her günü bir bayram yapın,alkışlayın,
Müjdeleriniz olsun artık,ben sondayım.

Bir yudum sevgi bile çok oldu yüreğime,
Bir damla ilaç etkisi yapacak,hayat kurtaracak.
Hayatımı kurtaracak,bu günümü yarına götürecek,
Bir el yardımı gibi gelecekti oysa geleceğime.

Alacağın olsun diyeyim felek,ama alacağın yok,
Bende hiç bir şey yok sana yarayacak,benden alacağın.
Benden koparacaklarını kopardın,geride bir şey yok,
Bedenim bende yok,canım bende yok.

En güzel senelerim de sende kayboldular,
Sende bitti geleceğim,geleceğe ait bütün hayallerim.
Tükenmişlik bu kadar olur,bu kadar mı sönerdi ümitlerim,
Her biten şey gibi,işte ben de bitmek üzereyim.

Sevgilim uzak,ümitler daha da uzak,
Bu yüreğe ne yazık bir sevgili yasak.
Sen ey sevgilim,sen bağışla beni,bu tembel yüreği,
Beceremedim seni sevmeyi,seni mutlu etmeyi.

Ama yine de kadere inat seviyorum seni,
Sen şehr-i mavide bir melek,ben şehr-i saadette Mecnun.

Orhan Özçelik

Ben ve sen

Ben karanlık kuyularda,
Ben cevapsız sorularda.
Ben güneşsiz sabahlarda,
Sen oralarda buralarda.

Ben hasretin pençesinde,
Ben zalimler kafesinde.
Ben sensizlik gecesinde,
Sen göklerde havalarda.

Ben yorgunluk nöbetinde,
Ben sevgili hasretinde.
Ben yanmışlar destesinde,
Sen kırlarda ovalarda.

Ben değirmen taşlarında,
Ben yağmurun yaşlarında.
Ben köşenin başlarında,
Sen aklınca sevdalarda.

Ben feleğin çemberinde,
Ben her şeyin dertlerinde.
Ben dikenler üzerinde,
Sen çınarın gölgesinde.

Orhan Özçelik

Bende ayrılık

Aşılmaz dağlardan daha da yüce,
Sorulmaz haşmetin bende ayrılık.
İç içe karıştı gündüzle gece,
Çekilmez olmuşsun bende ayrılık.

Söylerim duymazsın yüreğim yanar,
Bitmeyen zulmünden ciğerim kanar.
İçimde yanacak kalmadı kenar,
Sönmeyen ateşsin bende ayrılık.

Hiç bir gün sabaha sağlam çıkmadı,
Günlerce yüzüme kimse bakmadı.
Canımı bu kadar kimse yakmadı,
Baruttan betersin bende ayrılık.

Yorulmaz bir şeysin hiç durmazmısın,
Bu kadar zulümden hiç bıkmazmısın.
Allahtsn kitaptan hiç korkmazmısın,
Zalimden de betersin bende ayrılık.

Ben artık tükendim başkasına bak,
Artık birazcık da başkasını yak.
Böyle dert çekilmez ölünceye dek,
Ecelden de betersin bende ayrılık.

Orhan Özçelik

Bende mutluluk

Yolun hiç kapıma gelmiyor artık,
Oysa biz eskiden her yerde vardık.
Ne oldu acaba çok uzak kaldık,
Arayı açmışsın benle mutluluk.

Ben sana darıldım gelmedin diye,
Bir haber vermedin bilmem ki niye.
Belki de kızmışsın her hangi şeye,
Konuşmaz olmuşsun benle mutluluk.

Biz eski arkadaş olmamış mıydık,
Birlikte çağlayıp coşmamış mıydık.
Yürekte güzel yer bulmamış mıydık,
Yabancı olmuşsun benle mutluluk.

Eskiden de seni çok zor bulmuştum,
Bin bir eziyetle kalbe koymuştum.
Az ve çok demeden mutlu olmuşum,
Sonradan kayboldun bende mutluluk.

Bir daha ne zaman gelirsin bana,
Ne zaman gülerim sevgiden yana.
Darıldım arkadaş darıldım sana,
Sen beni düşünmez oldun mutluluk.

Orhan Özçelik

Bende varsın

Bende varsın her zaman,
Ellerimin yandığında varsın,
Nabzımın attığında varsın.
İçimde heyecanımsın her gün,
Mutluluk arayışım,doğru yolum,
Canıma can veren güzel duygum.
Acılarımın başladığı,
Nedenlerimin beni zorladığı.
Ilık meltem kokulu güzelim,
Meçhule giden serüvenim.
Nereye gideceği bilinmeyenim,
İnanılmaz anlaşılmaz kaderim,
Leylak menekşe kokan güzelim.
İçimde hasretim, benim her şeyim,
Mutlu olmanı ne kadar çok isterim.

Orhan Özçelik

Benden al inadını

Yoluna kurban olduğum kahverengi gözlüm,
Beni bir gün sevmeyenim gülbahar yüzlüm.
Şenayım kısırdöngüm yoluma gelmeyenim,
Sevdiğini söyleyemeyen çok açık sözlüm.

Yüreğine taş bağlayan hırçın kayalar gibi,
Denizden koparak gelen azgın dalgalar gibi.
Azgın mısın durgun musun anlaşılmaz,
Yerinde duramayan deli kısıraklar gibi.

Koy artık inadını bir kenara insafa gelip de,
Duy artık feryadımı beni bir sevgili bilip de.
Yeter artık uçtuğın yüksek dağlar tepeler,
Yüreğime serpiştir suyunu elini elime verip de.

Benden al inadını derin kuyulara gönder,
Gönder vefasızlığını uzağa gönder.
Sana sevmek yakışır sen sevgi insanısın,
Kalbindeki kötü hislerini uzağa gönder.

Ey baygın bakışına hayran olduğum,
Her anımda seni hayalimde bulduğum.
Böylesine dayanmaz bu seven yüreğim,
Gelmediğın zamanlar meraktan öldüğüm.

Bilmez misin sevmiş bu kalbim seni delicesine,
Görmez misin yanmış yüreğim her gün ölürcesine.
Nasıl anlamazsın bu yolunda çaresiz kalanı,
Gelişin öyle tatlı sanki Cennetten gelircesine.

Orhan Özçelik

Benden kalanlar

Senden kalanları,
Bir tıra yükledim,
Sana gönderiyorum,
Hepsini dolduramadım,
Kalanlar kalsın.
Gerekirse alırsın.

Sen de,
Bana ait olanları,
Bir zarfa koy,
Postaya ver,
Eğer yanında varsa.
Bir şey kaldıysa.

Orhan Özçelik

Beni güldürürsün

Öyle ya insanız,bazen kızarız,
Biraz sitem dolarız surat asarız.
Her zaman yapacak bir şey bulursun,
Beni güldürürsün.

Aslında içten değil sitemler,
Sevgiden doğmuştur naza çekilmeler.
İncitmez çok zaman güldüren kelimeler,
Yapılan hareketler gönül kurtarır.
Ağız tadı lezzeti bozulmadan,
Yaşamalı hayatı kimseye kırılmadan.

Öyle ya insanız bazen küseriz,
Küseriz ama belli etmeyiz,hep gizleriz.
Ama yine baş rolde sen olursun,
Beni güldürürsün.

Orhan Özçelik

Beni ne hallere

Doğmasın güneşim olmasın sabah,
Böyle bir kadere bin kere eyvah.
Dilimde isyanım yüregim günah,
Beni ne haller koydun kaderim.

Sabahtan başlıyor içimde yangın,
Gün boyu işkence gün boyu vurgun.
Bahtımla bedenim bin yıldır dargın,
Beni ne hallere koydun kaderim.

Hiç bir gün neşesi kalmaz içimde,
Sanki bu ellerim diken içinde.
Bir damla ilacım olmaz acıda,
Beni ne hallere koydun kaderim.

Akşamın süngüsü batır göğsüme,
Her zaman yalnızlık çıkar şansıma.
Geceler kabuslar gelir üstüme,
Beni ne hallere koydun kaderim.

Gecenin sabahı zaten olmuyor,
Gözlerim her gece nöbet tutuyor.
Korkuyor yüregim artık korkuyor,
Beni ne hallere koydun kaderim.

Orhan Özçelik

Beni sevecek

Yeni bir sevgili koydum kalbime,
Dünyalar güzeli nazlı bir çiçek.
Çok güzel yakıştı benim gönlüme,
Gözünden anladım beni sevecek.

Ona ben çiçekler güller vereyim,
Ben ona bebeğim canım diyeyim.
Artık biraz olsun ben de güleyim,
Sözünden anladım beni sevecek.

Dünyalar güzeli tatlı bakışlı,
Gönlümün sultanı yürek yakışlı.
İşveli edalı masum gülüşlü,
Yüzünden anladım beni sevecek.

Hem bana gülüyor hem de kaçıyor,
İçime ateşler dertler saçıyor.
Kalır mı gider mi anlaşılmıyor,
Nazından anladım beni sevecek.

Benim bu kalbimi her gelen yaktı,
Her gelen başımın üstüne çıktı.
Kim bilir belki de bu güzel farklı,
Hızından anladım beni sevecek.

""Hızlı giden kaza yapar değil mi? ""

Orhan Özçelik

Beni sevene

Sev beni! . diyorsun içli sesinle;
Seni sevebilmek,bir saadetdir.
Seni nasıl boğarım kendi elimle! ?
Sana,sever görünmem,bir cinayetdir.

Çılgınca sevdiğin şu genç insanın,
Bilşen ki,kalbinde ne matemler!
Göğsünde dinlenen şu yorgun başın,
İçinde şahlanmış ne hicranlar var! ..

Yine,sen,bilme bu matem ne dir!
Bunu bildiğin gün,beni yakarsın.
Bilme,sen bilme o hicran ne dir! ?
Onu sevdiğin gün,beni boğarsın...

Sabahaddin Volkan---Göztepe 1935

Orhan Özçelik

Beni sevmezdin

Düşündüğüm olur,
Neredesin bu günlerde.
Tatili denizi severdin,
Yine serilmişsindir bir yerlerde.
Denizi severdin de,
Bir beni sevmezdin.

Belki de gitmedin,
Evdesindir kim bilir.
Eş dost sohbetini severdin,
Bilmem kimlere postu serdin.
Eşi dostu severdin de,
Bir beni sevmezdin.

Bazen hiç düşünmem,
Aklıma bile gelmezsin.
Bana ne bilmem neyi severdin,
Umurumda değil neredesin.
Bilmem neyi severdin de,
Bir beni sevmezdin.

Orhan Özçelik

Benim gençliğim

Durulmaz küheylan gibi şahlandı,
Gözümde kayboldu gitti yıllarım.
Seneler art arda uçan kuşlardı,
Kanatlanıp gitti gençlik yıllarım.

Gençliği bitmez zaman görmüştüm,
Bilmeden harcadı gitti yıllarım.
Hayatım boyunca kalır sanmıştım,
Doyamadan gitti gençlik yıllarım.

Ne düşlerim kaldı ne hayallerim,
Hepsini elimde aldım yıllarım.
Ne sevdiğim kaldı ne sevenlerim,
Yaşamadan gitti gençlik yıllarım.

İnsafı kalmamış sanki gönlüme,
Hayırsız vefasız oldu yıllarım.
Bir ömür sığarmış demek bir güne,
Bilemeden gitti gençlik yıllarım.

Orhan Özçelik

Benim gibi sevmedi

Bu dünya kurulalı böyle sevda görmedi,
Hiç kimse sevdiğini benim gibi sevmedi.
Bana gülen bu talih başkasına gülmedi,
Hiç kimse sevdiğini benim gibi sevmedi.

Ele batan dikenini gonca açan gül dedim,
İçimdeki sevgiyi kalbe giden yol dedim.
Bunca kulun içinde gelip beni bul dedim,
Hiç kimse sevdiğini benim gibi sevmedi.

Susamış dudağına dolu oldum kar oldum,
Yıllardır kapısında köle oldum yar oldum.
En kötü anlarında yanında ben var oldum,
Hiç kimse sevdiğini benim gibi sevmedi.

Bırakıp gidemedim sevmediği zamanlar,
İsyanlar edemedim başımdayken dumanlar.
Şimdi bir büyük acı yüreğimde kalanlar,
Hiç kimse sevdiğini benim gibi sevmedi.

Bir ömür sona erdi giden geri dönmedi,
Ne yazık sevdiğim kıymetimi bilmedi.
Benim gibi bir seven yer yüzüne gelmedi,
Hiç kimse sevdiğini benim gibi sevmedi.

Orhan Özçelik

Benim yalnızlığım

Bir ceza yedim felekten,
Tokat misali dolandı durdu şakaklarımda.
Gönlümde hasarım çok büyük,farkı yok ölmekten,
Bir yürek kaybettim bu şehrin sokaklarında.

Hangi zamandı unuttum,
Saatler durmuştu,zaman durmuştu o anda.
Dünya bile durmuştu vurgunu yediğim zamanda,
Ellerim semaya doğru ama ses yok çılgılığında.

Bir sevgili vardı yanımda, karşımda,
Bir de ben onun karşısında,ama çok uzağında.
Gitme kal demek için hazırladığım kelimeler,
Birer birer takılmışlardı sanki dudaklarımda.

Gözlerimiz vardı bir de bakan,
Bakan ama bakmaktan utanan,aşkımızdan utanan.
Yüreğimden gelen bakışımın da yetmedi gücü ona,
Yetmedi benim dünyamın durmasını durdurmaya.

Çok çabuk durmuştu dünya,
Kolay başladı bende yıkım,ayrılığın başlangıcında.
Çünkü yıkılan temel üzerine kurulmuştu yalnızlığım,
Ö temel dünyanın en sağlam temeliydi,benim aşkımdı.

Çok iyi gidiyor artık yalnızlık,
Sağlam temel üzerinde ahengini bozmadan.
Hiç bir gün bana yokluğunu aratmadan,
Gün be gün, ölüme götürüyor beni yalnızlık.

Orhan Özçelik

Bilemezsin sen zalim

Sen gideli gönlümde yangını bilemezsin,
Çağlar olmuş gözümde yaşımı silemezsin.
Dizde derman kalmamış yürek yanmış kavrulmuş,
Viran olmuş bahçemde gülümü dermezsin.

Bilemezsin dünyamı nerde nasıl yaşarım,
Bilemezsin sevdami Mecnun olmuş gezerim.
Başboş sokaklarda sonu gelmez yollarda,
Yağmur çamur demeden gece gündüz giderim.

Sen sıcacık yuvanda soğuğu bilemezsin,
Senin canın tatlıdır zorluğa gelemezsin.
Gururun önden gider sen peşinden gidersin,
Bir zamanlar ben onu sevmiştim diyemezsin.

Diyemezsin yıllarca beraber yaşamıştık,
Diyemezsin bir dilim ekmeği paylaşmıştık.
Elleri ellerimde yüreği yüreğimde,
Diyemezsin sevinçten göklerde dolaşmıştık.

Artık seni tanıdım adını hasret koydum,
Senle geçen yılları boşuna geçmiş saydım.
Oysa sana değmezmiş verilen onca değer,
Bir zalimi sevmişim sevgimden utanç duydum.

Orhan Özçelik

Bilmem ki kalbinde

Ben senden sadece sevgi istedim,
Güzelsin çirkinsin asla demedim.
Gelip de kalbime neden girmedin,
Bilmem ki kalbinde başkası mı var.

Sana ben içimde saray kurmuştum,
Gönlüme huzuru sende bulmuştum.
Aşkınin yolunda Mecnun olmuşum,
Bilmem ki kalbinde başkası mı var.

Böyle bir sevgiye sen hayır dedin,
Oysa hep içimde sadece sendin.
Kim bilir gönlünü kimlere verdin,
Bilmem ki kalbinde başkası mı var.

Çok umut bağladım seversin diye,
Şeni çok sevmekti bendeki gaye.
Sen beni duymadın bilmem ki niye,
Bilmem ki kalbinde başkası mı var.

Göklerde meleğin aynısı dedim,
Canımın kalbimin yarısı bildim.
Sen beni sevmedin, ben seni sevdim,
Bilmem ki kalbinde başkası mı var.

Orhan Özçelik

Bir anlık

Ay ışığında resmini yaptım kumların üzerine,
Orada sadece bir dalga boyu kadardı kalışın.
Sadece bir med cezir mevsimi gözlerimde,
Bir anlık yaşantından bir anlık kesit bekleyişin.

Yüreğime gelişindeki gibi,kalışındaki gibi,
Sadece bir anlık zaman ile ölçülebildiğin.
Bir anlık hikayelerin kahramanı gibisin sanki,
Bir an oldun,anı oldun,sadece görülebildiğin.

Kim gördü ki seni kumlara çizdiğimi benim,
Ben bile görmedim sadece çizdim ve gittin.
Ne mehtap ne de ay ışığında yalnızlığım,
Bir an vardın,ve ya yokluğundaki hayalin.

Var yok arasındaki bir şey belirsizliğin,
Kaybolduğunda bulunamadığın kadar belirsiz.
Ne ağustos yazının mehtabında olmuşsun,
Ne de hazan günlerin soğuk gecelerinde.

Bende olmamışlığının ölçülebildiği bu,
Bu kadar sensizim seni her düşündüğümde.
Gözümden kayboluşunun tam olarak şekli bu,
Bu kadar yalnızım seni çok özlediğimde.

Orhan Özçelik

Bir görseydin yar

Bahtıma vurulmuş özlem damgası,
Ne kadar silsem de geçmez karası.
Durmadan kanıyor gönül yarası,
Gelip bu halimi bir görseydin yar.

Gözlerim arıyor her yerde seni,
Kalbime kuş olup konduğun günü.
Senin bu yokluğun dünyanın sonu,
Gelip bu halimi bir görseydin yar.

Neşemi kaybettim hüzün doluyum,
Her ıssız köşede beni bulurum.
Ben de senin gibi Allah kuluyum,
Gelip bu halimi bir görseydin yar.

Ben seni çok sevdim yine severim,
Bu sevda yolunda bitmez dertlerim.
Leylası kaybolmuş Mecnun gibiyim,
Gelip bu halimi bir görseydin yar.

Orhan Özçelik

Bir gün gideceğim

Bir gün gideceğim içimden,
Senin olduğun yerde işim yok.
Sen bana huzur vermediğinden,
Yok olup gideceğim içimden.

Senin ile her anım bir cehennem,
Yanıyorum içimde sen oldukça.
Kusura bakma emi bir tanem,
Kaybolup gideceğim içimden.

Gözlerimde hayalin beni vurur,
Geceler rüyamda kabuslar olur.
Yokluğun kalbimi yakar kavurur,
Bırakıp da gideceğim içimden.

Senin olmadığın her yere,
Seni görmediğim ülkelere.
Terkedip seni kaderlere,
ıkıp da gideceğim içimden.

Orhan zelik

Bir güne sığdırdım

Bir güne sığdırdım koca hayatı,
Sabahtan akşama ömür kalmadı.
Nerede yaşadım gören olmadı,
Bir hayal misali gelip gitmişim.

Çok uzun gelmişti bazı zamanlar,
Öysa çok kısaydı tüm yaşananlar.
Çok zaman tatlıydı küçük yalanlar,
Bir hayal misali gelip gitmişim.

Ömüre sığmıyor bazı duygular,
Yetmiyor hayata bazı kaygılar.
İnsanı geriye çekmiş korkular,
Bir hayal misali gelip gitmişim.

Ne kadar iş kaldı durdu geride,
Neyi bitirmedik kaldı yarıda.
Cevapsız şaşırdık bir çok soruda,
Bir hayal misali gelip gitmişim.

Orhan Özçelik

Bir güzel

Öyle bir güzel,
Nazlı ve de narin.
Usulca konuşan,
Ne kadar hoş saçların.

Utangaç ve masum,
Gülen yüzü gül bahçesi.
Zamane prensesi,
Gül kokar selvi boylum.

Kim bilir nerelerde,
Hangi gönül sultanı.
Beni yakan yangının,
Bitmez artık dumanı.

Güzel denilecek kadar güzel,
Her hali her şeyi çok özel.
Varsın ismi olmasın bende,
Bende bakışı kaldı o bana yeter.

Orhan Özçelik

Bir kaç kelime

Anlatılan sevgiler,
Sadece bir kaç kelime.
Gerisi anlatılmaz,
Yaşanmalı her saniye.

En azından,
Anlatıldığı kadar yaşansa,
Ne ayrılık olur,
Ne de yandığını anlatan.

Sevgi yanında saygı,
Bunların sonucu duygu.
İşte o zaman bahar bahardır,
Hayat yaşadığın kadardır.

Orhan Özçelik

Bir kaç saat içinde

Zaman nasıl geçiyor haberimiz olmadan,
Şu yalancı dünyanın neşesine varmadan.
Acımasız yılların yaptığını görmeden,
Geçip gitti ömrümüz, bir kaç saat içinde.

Kımı sevgiyi buldu, gönlünce yaşayarak,
Kimi bütün dertleri sırtında taşıyarak.
Kimi karlar altında esvapsız üşüyerek,
Geçip gitti ömrümüz, bir kaç saat içinde.

Hayatımız başlarken, ufukta uzun yıllar,
Gönlünce yaşanacak diye düşünen kullar.
Sonra sararıp soldu yeşil bildiğin dallar,
Geçip gitti ömrümüz, bir kaç saat içinde.

Erken zaman coşkusu diye söyler gülerken,
Farkına varmamışız zaman elden giderken.
Takvimimn yaprakları birer birer düşerken,
Geçip gitti ömrümüz bir kaç saat içinde.

Bazen gönül oyunu aldı gitti zamanı,
Bazen kara bulutlar sarıverdi her yanı.
Anlamadın ne zaman yıkıp gittin dünyanı,
Geçip gitti ömrümüz bir kaç saat içinde.

Orhan Özçelik

Bir kere haz

Hiç iyi tarafını bana göstermeyen,
Hep kötü tarafından bakan kader.
Her günüme bir mahzunluk yerleştirip,
Başımı yerden kaldırmazlığım yeter.
Yerlerde sürünen onurum gururum,
Artık ayağa kalkıp kendine gelsin.
Ellerim nasırlardan kurtulsun artık,
Ayaklarım dikenlerden temizlensin.

Yaşamının ne olduğunu anlamalıyım,
Tadına varmalıyım dünya nimetlerinin.
Ellerimde bir sevgilinin elleri olmalı,
Doyasıya gözlerinin içine bakmalıyım.
Anlamalıyım içimdeki çarpan yüreği,
Hava su gibi ihtiyaçları olan bu bedeni.
İçime dolmalı huzurun verdiği nefes,
Göğsümde boşluk kalmazcasına kafes kafes.

Yaşamalıyım ben de hayatın içerisinde,
Kuşundan kurdundan çiçek ve böceğinden,
Yaşama dair ne varsa alabileceğim içerisinde,
Dünyayı dünya bilerek yerimi almalıyım.
Ben hayatta olmalıyım, hayat dolmalıyım,
Bir gönül hikayesinde kahraman olmalıyım.
Bir sevgilim olmalı sevgi pınarları olan,
Her damlasında her an mutluluğu bulmalıyım.

Bana hiç iyi tarafını göstermeyen kader,
Hep kötü tarafından bakar durursun.
Doldurursun içimi tıka basa dertlerinle,
Yeter artık yeter biraz ara ver ne olursun.
Her zaman senin bende mi zamanın olur,
Ben miyim dünyada elinde olan tek işin.
Yok mudur başka uğraşacak şeylerin,
Artık uzaklarda dur, olmasın bana gelişin.

Ben istediğim gibi yaşamalıyım dünyada,
Sen istediğin gibi olduğun yetsin artık.
Bir nefes huzur istediğim benim burada,
Bir damla mutluluk, gerisini zaten bıraktık.
Bir gülün dalında bülbülün hikayesi gibi,
Bir mevsimlik gözlerim baharını yaşasın.
Bir kere haz duysun, hayatın tadını alsın,
Yaşasın gül dalında, sonra ne istersen yaparsın.

Orhan Özçelik

Bir kere sevmedim

Ben sana gülüm dedim,
Nazlı sümbülüm dedim.
İki gözü sürmelim,
Sen hiç bir şey demedin.

Saçlarında baharlar,
Kaşlar hilal olmuşlar.
Her bir yerde durmuşlar,
Ben hiç bir şey görmedim.

Ah güzelim sen güzel,
Bakışın ömre bedel.
Söylenmiş şarkı gazel,
Ben hiç bir şey duymadım.

İki göz iki dünya,
Yan yana gelmiş güya.
Her kes kurban olmuş da,
Ben bir kere ölmedim.

Boy pos sende naz sende,
Akıl mı kaldı bende.
Her kes gönül vermiş de,
Ben bir kere sevmedim.

Orhan Özçelik

Bir kere yanmışım

Bir daha sevecek yüreğim olsa,
Seni sevmem güzel ağzımı yaktın.
Dünyayı tutacak bileğim olsa,
Seni sarmam güzel kalbimi kırdın.

Kalbimde yarımı dağladın yaktın,
Sevgiye nefreti başlattın bana.
Canımı yolunda bir köle yaptım,
Kadere isyanlar başlattın bana.

Kaderin kurbanı benmişim gibi,
Acımaz hislerle kalbime vurdun.
Dünyada kimsesiz kalmışım gibi,
Yolumu çıkmaza bağladın durdun.

Artık sen önümde bir melek olsan,
Seninle bir daha görüşmem asla.
Gelip de önümde diz çöküp kalsan,
Kırılmışım sana barışmam asla.

Yeniden karşıma ne olur çıkma,
Yüzünü görmeyi istemem artık.
O güzel gözlerle ne olur bakma,
Bir kere yanmışım sevemem artık.

Orhan Özçelik

Bir nedeni var

Bir nedeni var elbet,
Hiç bir şey boşuna değil.
Boşuna değil bu yürek yangını,
Yağmur gibi ıslatan yaşlar boşuna değil.
Ağlamazdım diye bilirdim kendimi,
Öldürseler damla düşmezdi gözlerimden.
Bu gün kendimi zor tanır oldum sanki,
Ben bana yabancı oldum boşuna değil.

Gözlerimde küçük bir kuş yavrusu,
Uçmak ve ya uçmamak arasında kalmış.
Çırpınışları var ama fayda etmiyor,
Gücü yetmiyor boşuna bütün çabalar.

İşte öyle bir kıpırtı yüreğimde,
Gitmek isterim çok uğraşırım.
Ama yok, nereye gidilecek belirsiz,
Gidemem,kelepçeleri kırmaya çalışırım,
Uğraşırım ama olmaz.
Yüreğim git der,
Mantığım gitme kal der.
Kalınır mecburen,ama yürek parçalanır,
Parça parça gönderirim yüreğimi.

Orhan Özçelik

Bir sabah

Bir sabah serin bir esinti gelsin,
Ben senin kokunu duyayım,
Sen benim kokumu duymasan da olur.

Bir sabah senden bir haber gelsin,
Ben senin sesini duyayım,
Sen benim sesimi duymasan da olur.

Bir sabah senden bir nefes gelsin,
Ben oracıkta öleyim,
Sen benim için ölmesen de olur.

Orhan Özçelik

Bir sabah olsun

Bir sabah uyandığımda,
Karşımda sen olsun.
Korkulu rüyalarımın sonu,
Hayatımın başlangıcı olsun.

Sen olsun başucumda,
Ben geldim diyen olsun.
Umutsuz hayallerimin sonu,
Yarınım güneş olup doğsan.

Bir sabah uyandığımda,
Ayuçlarımda sen olsun,
Yandığım gecelerin sonu,
Sabah meltem rüzgarım olsun.

Keşke olsun güzelim,
Bir sabah gerçek olsun.
Hayallerini yok etsen,
Bir sabah sabahım olsun.

Orhan Özçelik

Bir Şeyin kalmadı

Bu gün gözümde hayalin olmadı,
Demek ki bende bir Şeyin kalmadı.
Kurtuldum senden beni yok edenden,
Bu gün yüreğim sen yoksun anladı.

Biraz zor oldu sevginden kurtulmak,
Çok zaman aldı gönlümü avutmak.
Uykusuz gece olmayan sabahlar,
Şimdi geride yok artık ağlamak.

Gönlümce dünya kurarım ben Şimdi,
Aklıma gelmez dn içimde kimdi.
Tadını almak isterim ben Şimdi hayatın,
Olmasın bende adı bilmem neydi.

İŞte bu dünya böyle döner durur,
Sevmeyen gider bir hatıra olur.
Ne kadar yakmıŐ kavurmuŐ olsada,
Hesabı vardır her kes ettiğini bulur.

Gle gle git içimden sevgili,
Her Şeyini al ismini resmini.
Bir daha gelme sıranı kaybettin,
Zaten gelsende kapılar kilitli.

Orhan zelik

Biraz düşün

Biraz eđ başını önüne şöyle bir düşün,
Düşün nasıl uçtuğunu akılsız bir kuşun.
Kuş havada dünyayı dolaştı be garibim,
Sen yerinde sayarsın sonu nedir bu işin.

Orhan Özçelik

Birlikte olsun

Beklerim güzelim ömür boyunca,
Yeter ki gözlerin gönlüme vursun.
Baharlar gelecek yüzün gülünce,
Gönüller yürekler birlikte olsun.

Uzakta olduğun önemli değil,
Her zaman kendini yüreğimde bil.
Sakın ağlama gözlerini sil,
Gönüller yürekler birlikte olsun.

Pırlanta yüreğin dertler görmesin,
Mevlam sana acı keder vermesin.
O güzel gözleri kimse sevmesin,
Gönüller yürekler birlikte olsun.

Gönlümün sultanı prensesimsin,
Güzelim bir tanem gözbebeğimsin.
Kim bilir belki de sen kaderimsin,
Gönüller yürekler birlikte olsun.

Orhan Özçelik

Bitti sayılır

Bendeki seneler çoktan eskidi,
Yorulmuş bedenim bitti sayılır.
Bir zaman benim de canım var idi,
Üstümde kalmadı gitti sayılır.

Hayaller peşinde sefil hayatım,
Sonunda murada erdi sayılır.
Dünyaya gözümü artık kapadım,
Bedenim rahata erdi sayılır.

Geride bıraktım derdi kederi,
Elleri boşluğa açtım sayılır.
Gözleri kör olmuş böyle kaderi,
Zehirle beraber içtim sayılır.

Orhan Özçelik

Bizlere yakışan

İnsana yakışan,
İnsana özel duygular.
Bir merhaba arkasından,
Merhabaya verilen yanıtlar.
İnsanca yaklaşımlar,
Dostluğa atılan adımlar.

Bunlar olmalı her zaman,
Hor görmeler kalkmalı ortadan.
Temizlenmeli sevgi sözcüğünün üzeri,
Arındırmalı,saflığına dönüştürülmeli.
O zaman insan olduğumuz bilinir,
İnsana insan gibi değer verilir.

Yürekli yürekler ortaya koymalı,
Cesur ve insani özveriler ortaya gelmeli.
Kin nefret ve düşmanlıklar bitmeli,
Her merhabaya özel bir merhaba denmeli.
İnsanız sonuçta bir aradayız,
Bir arada yaşamayı çok iyi bilmeli.

Orhan Özçelik

Boşuna uğraşma

Hani olur ya geriye dönersen,
Boşuna uğraşma bulamazsın beni.
Nerededir diye birine sorarsan,
Boşuna uğraşma bulamazsın beni.

Yok oldum artık bulunmak istemem,
Senin dillerinde anılmak istemem.
Bir daha öyle yanılmak istemem,
Boşuna uğraşma bulamazsın beni.

Ben de tanımam unuttum yüzünü,
Unuttum ben de o ela gözünü.
Artık kimler çeker bilmem nazını,
Boşuna uğraşma bulamazsın beni.

Ama imkansız geriye dönmezsin,
Gelsen de artık yüzümü görmezsin.
Ben neler çektim sen asla bilmezsin,
Boşuna uğraşma bulamazsın beni.

Ve bizim sevda yalana karıştı,
Gidenler gitti kalanlar değişti.
Yaralı kalbim yokluğa alıştı,
Boşuna uğraşma bulamazsın beni.

Orhan Özçelik

Böyle olmazdım

Sen Leyla oldun ama,
Ben Mecnun olamadım.
Yanına gelip sevgili deyip,
Ellerini tutamadım.

Diyemedim vuruldum,
O ela gözlerine,güzel yüzüne.
Bir an diyecek oldum,
Tutuldum,kurban oldum çekingenliğime.

Çok güzelsin gözümde,
Her halinle dünyalara değersin.
Aklımı aldın bir kerecik gülüşte,
Sen bir tanesin,bir ömre bedelsin.

Bakışın gülüşün ipek saçların,
Neyin varsa yakışıyor yüzüne.
Güzel gözler üstünde hilal kaşların,
İnce ince nağmelerle sızıyor göğsüme.

Ben her zaman böyle olmazdım,
Duymazdım çoktandır kalbimin sesini.
Bu kadar erkenden vurulmazdım,
Çok erken anladım kalbime batan hançerini.

Orhan Özçelik

Böyle öleyim

Şöyle adının baş harflerini,
Yazarken keyifle akustiğini.
Ne haz duyardım bir bilsen,
Ayarlarken kafiyeni hecelerini.

Bütün alem duyardı seni,
Benim seni sevdiğimi.
Gönlüme vuran parıltını,
Yüreğimdeki değerini.

Ama ben yazdım seni,
Alt alta getirdim ismindeki harfleri.
Yüreğimin her tarafına,
Yazdım seni çok sevdiğimi.

Silinmeyen kalemle yazdım,
Altına da kalp resmi yaptım.
İçine de bir ok,yüreğimdeki ok,
Kanayan yaramı sevginle sardım.

Bırak seni ben böyle seveyim,
Böyle çok mutluyum güzel meleğim.
Gözümde hayalin,yüreğimde ateşin,
Eğer bir gün ölürsem,böyle öleyim.

Orhan Özçelik

Böyle sevdim

Bir adım atsan yanımdasın işte,
Şöyle bir baksan karşıdayım işte.
Köle istersen kapındayım işte,
Ben böyle sevdim daha ne istersin.

Nasıl istersen öyle gör sevgilim,
Eğer istersen beni vur sevgilim.
Başka aşkların adı var sevgilim,
Ben böyle sevdim daha ne istersin.

Suyun olurum çatlarsa dudağın,
Busen olurum yanarsa yanağın.
Yoluna kurban isterse yüreğin,
Ben böyle sevdim daha ne istersin.

Orhan Özçelik

Bu akşam

Yarını bekleme, çok geç olacak,
Bu akşam gözlerim seni arıyor.
Gelmezsen ellerim öksüz kalacak,
Bu akşam gözlerim seni arıyor.

Bu akşam içimde garip duygular,
Bu akşam aklımda büyük korkular.
Sensizlik bu akşam beni sorgular,
Bu akşam gözlerim seni arıyor.

Kendime bir masa seçtim bu akşam,
Kendimle oturup içtim bu akşam.
Aklımdan vaz geçtim gittim bu akşam,
Bu akşam gözlerim seni arıyor.

Sabaha bu akşam çok zor gidecek,
Bu akşam gözlerim çok şey görecek.
Bana yaptığını her kes görecek,
Bu akşam gözlerim seni arıyor.

Dünyamı tersine buldum bu akşam,
Aşkımın sonunu duydum bu akşam.
Kendimi kabire koydum bu akşam,
Bu akşam gözlerim seni arıyor.

Orhan Özçelik

Bu dünyadan bana ne

Aşkınla hep yanarım,
Gülemem ben dertliyim.
Gece gündüz ağlarım,
Derdim sensin sevgilim.
Dertliyim sözlerine,
Bakmazsın gözlerime,
Bu dünyadan bana ne,
Derdim sensin sevgilim.

Gönlümdeki ateşin,
Sonsuza dek sürecek.
Bilmiyorum bu yüzüm,
Hangi günde gülecek.
Candan seven yüreğim,
Sensin ecel bilecek.
Bir küçük serçe gibi,
Kollarında ölecek.

Güzel gözlü meleğim,
Sensiz ne edeceğim.
Ben böyle yaşayamam,
Yanına geleceğim.
Seninle yaşayacak,
Seninle öleceğim.
Bu dünyadan bana,
Derdim sensin sevgilim.

Orhan Özçelik

Bu gece

Yıllardır yokluğun bende bir başka,
Bu gece yanımda olsaydın keşke.
Konuşma,gülümse gördüğüm düşte,
Bu gece yanımda olsaydın keşke.

Bakışın vuslattan haberler verse,
Ogüzel gözlerin gönlüme vursa.
Yanında yüreğim sevinçten dursa,
Bu gece yanımda olsaydın keşke.

Kim bilir nelerden söyler dururduk,
Bir tatlı bakıştan mesut olurduk.
Kimbilir belki de yatar uyurduk,
Bu gece yanımda olsaydın keşke.

Elimi boynuna sarar dolardım,
Ne kadar özledim diye ağlardım.
Heyecan ırmağı olur çağlardım,
Bu gece yanımda olsaydın keşke.

Bendeki hasretin tarifsiz oldu,
Sadece gözümde hayalin kaldı.
Varlığın yokluğun karıştı durdu,
Bu gece yanımda olsaydın keşke.

Orhan Özçelik

Bu gidiş

Yalnızlık gözümde öyle büyüyor,
Bir ömür çekmeyi gözüm yemiyor.
Nedendir bilemem giden gelmiyor,
Bu gidiş başıma dertler açacak.

Bir kaç gün olsaydı kolay katlanamak,
Yıllarca umutsuz zordur yaşamak.
Ne çara gereksiz artık saklamak,
Bu gidiş başıma dertler açacak.

Kadere şikayet etsem de duymaz,
Duysa da bir şeyi yoluna koymaz.
Böyle bir hayata yürek dayanmaz,
Bu gidiş başıma dertler açacak.

Keyfini sürmezsün yalan dünyanın,
Ateşle baruttur sanki her yanın.
Zamanı geçiyor mesut olmanın,
Bu gidiş başıma dertler açacak.

Noktayı koymaya az zaman kaldı,
Sevdalı yüreğim dumansız yandı.
Sevgili dediğin bana ne verdi,
Bu gidiş başıma dertler açacak

Orhan Özçelik

Bu gün de sensizim

Hasret gnlgmn son sayfasına,
Bu gün de sensizim diye başladım.
Oturdum resminin tam karşısına,
Sensizim yalnızım diye ağladım.

Satırlar yetmedi benim derdime,
Yetmedi kalemler bitmez sevgime.
İç çekip bakarken solmuş resmine,
Bu gün de sensizim diye ağladım.

Yanımda değilsin artık bellidir,
Sonunda gerçeği elbet anladım.
Ne çare bendeki sonsuz sevgidir,
Sevgiler kadersiz deyip ağladım.

Yarın da sensiz bir gün başlayacak,
Yarın da gönlüme huzur dolmayacak.
Ne yazık bu beden sensiz yaşayacak,
Sensizlik kaderim deyip ağladım.

Orhan zçelik

Bu gün de yoksun

Bu gün de yoksun,
Avuçlarımda bir demet sensizlik,
Yüreğimde tonlarca hasret yağmurları.

Bu gün de,
Dünkü gibi gelmeyeceksin,
En uzak diyarlara gönderdiğin yüreğime.

Sen Şimdi,
Yarın da olmayacaksın,
Çünkü ayak sesin yoktu dn içerisinde.

Kimbilir belki de,
Hiç gelmeyeceksin,
Son seferine çıkmış bir gece vapuru gibi.

Gelmezsen,
Ben de gelmeyeceğim,
Yıllardır unuttuğum kendime.

Orhan zelik

Budur bağlılık

Bir dünya yalanı dolanır durur,
Sevgiden gönülden bahseden olur.
Yürekte sevene can feda olsun,
Sevilmeden sevmek nereye kadar.

Beni mi sevdiler bazı insanlar,
Yoksa başka şey mi gelip gidenler.
Anlamak bunu gerçekten çok zor,
Neyin peşindeler sahte sevenler.

Nasıl kıyarlar seven gönüle,
Yaktığı o candan ne geçer eline.
Bilmezler bu dünya kaç gün gidecek,
Bilmezler bir çare olmaz lme.

Bu kadar zor mudur insanı sevmek,
Gerek değilmidir yaşarken gülmek.
Doğruyu anlamak mutlu yaşamak,
Bu kadar zor mudur gerçeği görmek.

Sahte sevgilerle olmaz mutluluk,
Her şeyin başında gelir doğruluk.
Yürekte sevmektir candan sevmektir,
İnsanı sevmektir,budur bağlılık.

Orhan zelik

Budur hikayem

Anlamsız bir inadı,
Takmış aklına gider.
Sevmeyen bir zalimi,
Her şey adına sever.

Oysa her şey boşuna,
Anlayan olmaz seni.
Dinlemez hiç kimseyi
Gider kendi başına.

Budur gönül hikayem,
Biraz garip gibidir.
Sever gider boşuna,
Belki dünya körüdür.

Geçen zamanı bilmez,
Önü uçurum görmez.
Ne kadar görmese de,
İnsan seven biridir.

Orhan Özçelik

Bunun adı sevda

Her mevsim değiştiğinde,
Sen hep vardın hep yaşadın.
Her nefesimde soluğum,
Gözlerimde hayal, geceler rüyamdın.
Sen her mevsimde bahardın,
Sen baharlarda yaşardın.

Güzel gözlerinin korkusu olmazdı,
Bir gün yok olacağım diye için yanmazdı.
İçin için yüreğinde bahar beslerdin,
Mevsimler sensiz bir gün bile yaşamazdı.
Sen her mevsimde bahardın,
Sen baharlarda yaşardın.

Yaşardın hayatı gönlünce,
Her şeyi içine doldurabildiğince.
Umutsuz yarın endişesi,
Yoktu sende yarinsız dünyada hayat hikayesi.
Sen her mevsimde bahardın,
Sen baharlarda yaşardın.

Bitmeyen geceleri sen dağıtırdın,
Hayallere yıkıntıları sen gönderirdin.
Ellerinde her zaman verecek bir keder,
Gözleri yakmak için her şeyi yapardın.
Sen her mevsimde bahardın,
Sen baharlarda yaşardın.

Yüz yıllar susuz kalsalardı,
Senin çiçeklerin bir gün solmazlardı.
Aksine boy boy tomurcuklar,
şahlanırdı ardı ardına yediverenler.
Sen her mevsimde bahardın,
Sen baharlarda yaşardın.

şarkıların en ağır güftesiydin,
Söylenmemiş türkülerin bestesiydin.
Gözlerinin rengi her renk,
Saçlarınla dünyalar güzeliydin.
Sen her mevsimde bahardın,
Sen baharlarda yaşardın.

Orhan Özçelik

Buraya kadarsın

Aşkımı anlatan bir kaç kelime,
Bulsam da söylesem inanır mısın.
Kalbimi çıkarıp versem eline,
Gelip de boynuma sarılır mısın.

Bunun cevabı çok büyük ihtimal hayır olacak,
Çünkü kim bakar senin ayarı bitmiş kalbine.
Yürek dediğin yürek, şöyle iki okka olacak,
Bak o zaman dünyayı,her şey gelir senin eline.

Bir kader bozgunu olmuş yüreğim,
Baktığı bir yerde kimse görmüyor.
Bahtıma noktayı koymuş feleğim,
Sen artık buraya kadarsın diyor.

Yemin etmiş bir kere gülmesin diye gözlerim,
Yeminini bozup,dönmez yolundan elinde iplerim.
Bu nasıl yaşamaktır ki,sevmeyecekmiş yüreğim,
Var git kader işine,al sevgin senin olsun gitsin.

Desen de boşuna,kim kime amir,
Önünde durulmaz,olsan da demir.
Bir kere bahtına yazdılar emir,
Sen artık buraya kadarsın diyor.

Orhan Özçelik

Büyüksün İstanbul

Çok büyüksün çok,
Engin denizler gibi,
Uçsuz bucaksız çöller gibi,
Her şeyinle büyüksün.
Sen mi büyüksün o kadar,
Yoksa ben mi seni büyüttüm.
Büyüttüm haşmetini,
Dünyaca şöhretini.

Gözümde büyüksün İstanbul,
İçimde büyüksün.

Nereni anlatmalı,
Nereden başlamalı ki.
Sarıyer desem,
Adalar kıskanır.
Çengelköy desem,
Bakırköy kıskanır.
Her tarafın ayrı güzel,
Her tarafın gülle donanır.

Her zaman büyüksün İstanbul,
İçimde büyüksün.

Orhan Özçelik

Canlar diye

Sen hayatı yaşarken türlü zevkler içinde,
Bende hayat yokuşu en zorlayan biçimde.
Bu dünya dertlerinin her yarası içimde,
Yarama tuz olacak doktor diye gezerim.

Aldın benden kendini dindirdin isyanını,
Ben bir canavarım ya kurtardın hayatını.
Sen raflara kaldırdın merhametli yanını,
Gönlüme yaz olacak bahar diye gezerim.

Geçti dünya neşesi artık sahte sevgiler,
İçten sürer pazarlık dıştan saflık sergiler.
İnsanlar insanlara tahammül etmediler,
Canıma can olacak canlar diye gezerim.

Orhan Özçelik

Çare bulmalıyım

Öyle çare bulmalıyım kendime,
Geceleri aklıma gelmeyesin.
Hayalin hiç yansımasın gözüme,
Bu perişan halimi görmeyesin.

Bitirmeli artık seni beynimde,
Olmasın senden bir eser kalbimde.
Kalmasın bir şeyin bir yerimde,
Görüp de bu halime gülmeyesin.

Hiç bir şey vermiyor içimde olman,
Ruhumu geriyor kalbimde durman.
Ne olursun beni unutmuş olsan,
Geri dönüp de beni üzmemeyesin.

Onun için gitmelisin gözümde,
Çekmelisin elini ellerimden.
Neyin varsa uzağa atmalısın,
Gelip de yine beni sevmeyesin.

Eski halim yok şimdi güçsüzüm,
Zor geliyor artık seni taşımak.
Bundan sonra senin gibi kalpsizim,
Artık biraz da bana düşün yaşamak.

Orhan Özçelik

Çekemem yüreğim

Kandırma kendini yüreğim benim,
Kim seni sevecek sevgilim deyip.
Sen bana sorarsan gel vaz geç derim,
Kim kıymet verecek seni özleyip.

Boşuna uğraşma sevecek gibi,
Kim gelip bulacak sevecek seni.
Baharın kış oldu hazanın geldi,
Kim seni sevecek sevgilim deyip.

Sen geçtin sıranı hakkın kalmadı,
Bana ne şanssızsan,ben miyim kadı.
Marko paşa vardı belki anlardı,
Seni hiç çekemem yüreğim benim.

Orhan Özçelik

Çok ihtiyacımız var

Benimkisi bir hayal,bir gün çıkıp gelirsen,
Oturup konuşacak ne çok şeylerimiz var.
Hani olmaz iş bu ya,bir gün bana dönersen,
Söyleşip dertleşmeye çok ihtiyacımız var.

Sen de yalnız kalmıştın dertlerin var senin de,
Senin de bunca zaman özlemin var içinde.
Senin de için yanar anlaşılmaz biçimde,
Söyleşip dertleşmeye çok ihtiyacımız var.

Çok uzun zaman oldu ayrı yerde yaşadık,
İki seven yüreği birbirinden kopardık.
Yalnızlık yaradanın aklımızdan çıkardık,
Söyleşip dertleşmeye çok ihtiyacımız var.

Yuvana döndün diye sana neler verirdim,
Ayrılmazdım hiç senden hep peşinden gelirdim.
Artık gitmek yok diye bana sözler veriridin,
Söyleşip dertleşmeye çok ihtiyacımız var.

Belki sen de unuttun neden ayırıyoruz şimdi,
Kim kime darılmıştı bu işte kötü kimdi.
Bir tek aklımda kalan dünyada en son gündü,
Söyleşip dertleşmeye çok ihtiyacımız var.

Orhan Özçelik

Çok mutluyum

Bir tek zerresi bile yok,
Adını bile aklıma getirmem.
Üzülmiyorum,üzülmem,
Çünkü çok mutluyum.

Bir merhaba bana ilaç,
Bir selam bir hayat bana.

Her maviye seni astım,
Gözümün önündesin.
Üzülmem yokluğuna,
İşte bak göklerdeyin.

Denizdesin çırpıntılısın,
Yüreğimdeyin özlemimsin.

Ellerim uzanır yokluğuna ama,
Ya yüreğim,Seninle ne kadar yakın.
Ne kadar iç içesin onunla,
Kıskandım yüreğimi,olmaz olası kalbim.

Gözlerimin her tarafına sakladım,
Her bakışımın tam karşısındasın.

Sen şehir-i mavide prenses,
Ben şehir-i saadette Mecnun.

Orhan Özçelik

Çok mutluyum çok

Dizimde dermanım sensin cananım,
Yüreğimde ateş oldun sultanım.
İsterim elinden olsun idamım,
Seni sevdim diye çok mutluyum çok.

Ateş olup yandır dudaklarından,
Gamzeler vuruyor yanaklarından.
Böyle bir güzellik çıkmaz aklımdan,
Seni sevdim diye çok mutluyum çok.

Dünyanın neşesi benim içimde,
Her yer bir cennettir şimdi gözümde.
Mutlu bir tebessüm artık yüzümde,
Seni sevdim diye çok mutluyum çok.

Artık benim için çalsın şarkılar,
Sevinç çığlıkları atsın martılar.
Gözlerimden uzak olsun korkular,
Seni sevdim diye çok mutluyum çok.

Orhan Özçelik

Çok seviyorum

Beni bu sevdadan,
Hiç bir şey döndüremez.
Yüreğimin dumansız,
Alev alev yanışını kimseler söndüremez.
Gözlerimin her nefes alışımında seni arayışını,
Her arayışın sonrasında,
Gözyaşımı kimse dindiremez.
İçim yanıyor,kalbim acıyor,
Kalbimin her sancısında seni arıyorum,
Çünkü seni çok seviyorum.

Bir gün eğer beni özlersen,
Sakin bir köşeye çekil,
Gözlerini kapa ve beni düşün,
İşte ben o zaman tam karşında olacağım.
Seni çok özlediğimi haykıracağım,
Sensiz ne haldeyim anlatacağım.
Ben de seni özlediğim zaman,
Yalnız bir yere gidiyorum,gözlerimi kapatıyorum,
Karşımda seni görüyorum,özledim diyorum,
Çünkü seni çok seviyorum.

Bende böyle sevdasın,
Böyle dolaşıyorsun içimde.
Bilemem beni ne kadar anlarsın,
Kaç adım attım dolandım içinde.
Biletim tek yön,sadece gidiş benim,
Dönüşü olmayan yangın benim ateşim.
Nereye kadar giderim nasıl giderim,
Nerelere savurur beni kaderim.
Bilmeden aldım başımı gidiyorum,
Çünkü seni çok seviyorum

Orhan Özçelik

Çok zor

Belki sen geleceksin,
Özür dileyeceksin.
Dil hoş geldin diyecek,
Yürek affetmeyecek.
Dilim tatlıdır benim,
Kalbimi göreceksin,
Taş kesilen kalbimi,
Çok zor güldüreceksin.

Kalbime sen öğrettin,
Kaya gibi olmayı.
Merhameti unutup,
Her gelene vurmayı.
Zalimlik senden kaldı,
Sen öğrettin zorbayı,
Affetmeyen kalbimi,
Çok zor güldüreceksin.

Seni seviyor diye,
Başkasını sevmeyi.
Beslediği hisleri,
Hep geriye gönderdi.
Sayende bu dünyada,
Bir gün yüzü görmedi,
Böyle seven kalbimi,
Çok zor güldüreceksin.

Çok zor günler yaşadı,
Yıllar boyu ağladı.
Yediği o tokatı,
Sen nerden bileceksin.
Her yanı parçalandı,
Artık canı kalmadı.
Yaşamayan kalbimi,
Çok zor güldüreceksin.

Orhan Özçelik

Daha nasıl seveyim

Açık konuştum diye yine kötü ben oldum,
Doğru söyledim diye köyden kovulan oldum.
Sadece içimdeki gerçeğe kurban oldum,
Daha nasıl seveyim başka bir yol bilmem ben.

Siyah gözlerine boncuk demesemiydim,
Siyah saçlarına ömür vermesemiydim.
Gülen yüzlerini güneş bilmesemiydim,
Daha nasıl seveyim başka bir dil bilmem ben.

Kendime yakın gördüm içirimde çiçeksin,
Bilmeden gönül verdim yüreğimde gerçeksin.
Böyle gonca bir gülde gözü kalır herkesin,
Daha nasıl seveyim başka bir şey bilmem ben.

Köşelerin başında gelişini beklerdim,
Bir kere görmek için neler neler vermezdim.
Liseli gençler gibi heyecandan titrerdim,
Daha nasıl seveyim başka bir yer bilmem ben.

Ben canımdan vaz geçtim varsa yoksa sen derim,
Ben dikenden yol seçtim tek hedefim sen derim.
Tanımam başka kimse en çok güzel sen derim,
Daha nasıl seveyim başka bir kul bilmem ban.

Orhan Özçelik

Daha ne diyeyim

Kaçıncı vurgunu yedi yüreğim,
Sevda denizinde sayamadım ki.
Bir nişan tahtası oldu bedenim,
Kaç kere vurdular anlamadım ki.

Her kes bu kalbime nişan alıyor,
Halime bakmadan gelen vuruyor.
Dalımda çiçekler bir bir soluyor,
Kalbur gibi oldum anlamadım ki.

Sevgili diyorum kabahat oldu,
Güzelim diyorum canımı aldı.
Bu nasıl dünya yaşanmaz oldu,
Daha ne diyeyim anlamadım ki.

Sevda defterini artık kapadım,
Yeterince çile dertler yaşadım.
Kimsenin içinde kıymet bulmadım,
Bir daha sevmeye tövbeliyim ben.

Uzak olsun benden sevmek sevmek,
Lazım değil bana sevgiyle gülmek.
Nasılmış efendim sevgi beslemek,
Bir daha sevemem deli miyim ben.

Orhan Özçelik

Dayanma gücüm

Bedende dermanım kalmadı benim,
Tahammül sınıırım zorlandı benim.
Dayanma gücüm sonlandı benim,
Yüreğim ne kadar hasret çekecek.

Benim de bellidir dayanma gücüm,
Farkında değilim bendeki suçun.
Haberim olmadan yapılmış seçim,
Yüreğim ne kadar hasret çekecek.

Ölümsüz sevgiyle yanında bendim,
Sevgimin uğrunda ömrümü verdim.
Bir sevda yüzünden acılar çektim,
Yüreğim ne kadar hasret çekecek.

Bir köle misali kapında kuldum,
Her zaman emrine amade oldum.
Daha ne yapsam şaşırdım kaldım,
Yüreğim ne kadar hasret çekecek.

Orhan Özçelik

Değer olsun

Zaman geçti güzelim,
Benim zamanım geçti.
Hayat bitti diyelim,
Gönül nöbetten düştü.
Söndü artık hayalin,
Gülen gözlerim sustu.
Şimdi çıkıp da gelsen,
Neye yarar sevgilim.

Söndü artık dünyanın,
Bana doğan güneşi.
Yandı şimdi gönlümde,
Yalnızlığın ateşi.
Bozuldu benliğimde,
Dostlukların barışı,
Şimdi sen melek olsun,
Neye yarar sevgilim.

Gidenler geri dönmez,
Bana bunu öğrettin,
Sevilen kıymet bilmez,
Bende her gün hasrettin.
Ben çoktan kaybetmişim,
Şimdi sen de kaybettin.
Şimdi sen değer olsun,
Neye yarar sevgilim.

Orhan Özçelik

Değeri olmuyor

Bir kere düzen bozuldu gönülde,
Artık hiç bir Şey gitmiyor çizgide.
Her Şey siyahla yazılmış yazgıda,
Sen bin kere sev değeri olmuyor.

Oynattın bir kere taŐları yerinden,
Yarına mutsuz başlarsın dnnden.
YaŐların ağlar sel olur gözünden,
Sen bin kere sev değeri olmuyor.

Kırıldı artık yüreğin ortadan,
Melaike ol faydasız sonradan.
Yaralı yürek kanıyor durmadan,
Sen bin kere sev değeri olmuyor.

Çok sevmiştim çok deyiŐin boşuna,
Hiç kimse bakmaz sel olmuş yaŐına.
Olumsuz vaka yazılmış taŐına,
Sen bin kere sev değeri olmuyor.

Mutlu bir dünya saygıyla başlıyor,
Saygı kavramı sevgiyi sağlıyor.
Temel bozuksa yerinden oynuyor,
Sen bin kere sev değeri olmuyor.

Orhan zelik

Değil midir sevgilim

Görmezden geliyorsun perişan hallerimi,
Kazançtan sayıyorsun yalnızlık yıllarını.
Ortaı düzeltirken bozmuşsun yanlarını,
Yalnızlık yaratanın değil midir sevgilim.

Terk edip gidiyorsun seni seven dünyayı,
Neden denemiyorsun sevip mutlu olmayı.
Sevgiler dünyasında ömür boyu kalmayı,
Mutluluk sevenlerin değil midir sevgilim.

Yanında kalmak ister seni seven yüreğim,
Derdini bilmek ister ömür boyu bebeğim.
Ağlama yüzüme gül ben de sana güleyim,
Güzel dünya bizlerin değil midir sevgilim.

Ağlama nazlı gülüm sana gülmek yakışır,
Gülen gözün altında ne güzellik saklıdır.
Güzel insan sevmesi inan sende farklıdır,
Farklı olmak hakkım değil midir sevgilim.

Dertli günler mazide kalsın deyip gülelim,
Güzel günler bahtımız olsun deyip sevelim.
Dünyada yalnız hayat kolay değil bilelim,
Sevmek bizim işimiz değil midir sevgilim.

Orhan Özçelik

Değişemedim

Dünyanın sonu geliyor,
Çok başka döner oldu dünya.
O doğru dönüyor belki,
Ben yanlış dönüyorum ya da.

Bir yanlışın önündeyim,
Yolunda gitmeyen bir şeyler oluyor.
Kendimi yabancı görür gibiyim,
Sanki çok başka alemlerden biriyim.
Aynada eski ben yok,başkası,
Yüreğimde sevgi yok gitmiş hepsi.
Hiç bir şey aynı yerinde görünmez gözüme,
Neye baksam düz değil,hep tersi.
Hep başka biçimde duruyorlar,
Belki benim gözüme öyle görünüyorlar.

Ben yüreği kutsal bilirdim,
İnsan yüreğine değer biçebilir miydim.
Ama şimdi onlar da başka olmuşlar,
İnsanın yüreğine bedel koymuşlar.

Bedelsiz bir şey kalmadı,
Sevgi,aşk,duygular çok eskidendi.
Sevdiğin yüreği dünyalara değişmezdin,
Değişti dostlarım,artık onlar da değişti.
Belki ben geç kaldım, zamana uyamadım,
Çok şey geçti köprünün altından anlamadım.
Anlamadım dünya hızla dönerken,
Kendim ile hayat akışı arasında denge kuramadım.
Hata bende belki,ben yanlış yerdeyim,
O zaman ben uygun bir yerde ineyim.

Bedel dedik,karşılık dedik,
Hayata hayat katmak için bir sevgi istedik.
Yok,kimsede yok,kalmamış ne yazık,
Kalmamış şu yüreğime girecek yürekçik.
Aslında çok var ama bana göre yok,
Bana uyan aynı numaramdan yok.
Söylenmiş bir kere davul dengi dengine,
Daha kim bakar senin o yüreğine.

Evet değişti artık dünya,
Dünya artık çok başka dönüyor.
Eskiler,bir şey bulamazsak hallederiz,
Şevgimizi ısıtırız,akşama onu yeriz.
Öyle derlerdi,sorunlarını çözerlerdi.
Ama şimdi kimse yemiyor,beğenmiyor,
Isıtmak da neymiş,hazırına gidiyor.
Nasil olsa değişen dünyada her şey var,
Senin dünkü pilavına kim bakar.

Değişti dünya,ben değişemedim,

Yüreğimi başka yöne çeviremedim.
Olsun,ellerim boş yüreğim boş,
Ne yapalım,dünyanın hızına yetişemedim.

Orhan Özçelik

Değmezmiş

(bu bir ithaftır,ismi lazım değil'e)
Yar dedim sana,
Can dedim canım gibi.
Bir nefes soluk,
Bir damla kan gibi.
Ne nefessiz olur,
Ne de kansız yaşanır.
Ne sensiz olur,
Ne de sensiz yaşanır.
Ben dedim sana benim için,
Sen dedim sana senin için.
Dedim de ne oldu,
Nedir sendeki seçim,
Nedir aklına gelen,
Ne düşündün benim için.
Sende cevap yok belli oluyor,
Senden haber yok gözlerin söylüyor.
Gözlerin söylüyor belirsizliğini anlamsızlığını,
Benim için söyleyecek sözünün olmadığını.

Sende söyleyecek söz yok ama bende var,
Bende senin için söylenecek çok şey var.
Benim içimde kalan,
Benim canımı yakan çok şey var.
Sevgiyi aşkı bir yana koy,
İnsanlığımdan çaldın suçlusun.
Duyguyu hisleri bir yana koy,
Gençliğimi yaktın suçlusun.
Bir dünyada yaşarken,
Kendini başka yerde gördün.
Bir yuvada yaşarken,
Kendine başka yuva buldun.
Suçlusun af edilmezsin,
Suçlusun sen insan değeri bilmezsin.
Beni mezara gömerken,
Dönüp geriye bakmazsın.
Değmez aslında sana laf etmeye,
Değmezmiş senin gibisini sevmeye.

Orhan Özçelik

Demişlerdi

Bir yanımda taşıdığım,
Diğer yanımda olmadığın.
Bozulan dengem,
Hayatımda var olan sensizliğim.

Gücümün yetmediği,
Dilimin dönmediği.
Aklımın ise hiç almadığı,
Dünyamı saran bu yalnızlığım.

Zorlasan böyle olmaz,
İstesen aklına gelmez.
Düşünsen ömrün yetmez,
Başımdaki bu yoksulluğum.

Bendeki benliğim kayıp şimdi,
Yürekte yangınım zayıf şimdi.
Belkide ağlasam ayıp şimdi,
Düşünürken seni unuttuğum.

Öldü demişlerdi,
Seni unuttu demişlerdi.
Sen kimdin demişlerdi,
Sahi acaba kimdi unuttuğum.

Orhan Özçelik

Deniz ve sen

Boğazda bir sandal,
Sallanır nazlı edalı.
Med cezir yaşanır dal dal,
Sallanır öyle havalı.

Serin sularda bir mehtap,
Derin sularda koyu mavi.
İçinde neler yaşanır,
Görünmez,öyle koyu rengi.

İşıltısın uzaklarda,
Belki adalar,belki sarayburnunda.
Belki de yakamoz,
Belki de su yosunu kıyılarda.

Öylesine kayboldun,
Öylesine deniz oldun.
Köşe bucak dalgalanıp,
Belkide denizde kayboldun.

Anlamadım neredeydin,
Hangi dalgada,
Hangi koylardaydın,
Belki de uzak denizlerdeydin.

Orhan Özçelik

Dertli şarkılarda

Şu dertli şarkıların,
En dertli yerinde kendimi bulurum.
Bazen loş bir meyhanede,
Bazen ıslak kaldırımların köşesinde.

İnleyen kemanın sesi benim sesim,
Ara taksimi yapan udun perdesindeyim.
Kanun beni çalar arada bir,
Ben dertli vuran mızrabın içerisindeyim.

Hüzün dolu bestelere dalarım,
Giderim en vurgun yemiş tellerin arasından.
Her yanıma dert sarar,her yanım ayrı ben dolar,
Ben kendimi bulurum en dertli şarkılarda.

Seni bulamam meleşim,
Sen olmazsın aradığım hiç bir şarkıda.
Sadece kendimi bulurum,
Yalnızlığımın en zor anında,en dertli şarkılarda.

Orhan Özçelik

Destelerden güller

Bir güler yüzün güzelliğinde,
Güzel ancak böylesine güzel olur.
Çana yakınlık varsa özelliğinde,
İnsan ancak böylesine insan olur.

Bunların hepsi senin özelliğın.
Bunların hepsi senin güzelliğın.
Bir şey daha var senin bilmediğın,
Bir güzel bu kadar içimde olur.

Destelerden güller sana az gelir,
Sana ne yakışır acaba kim bilir.
Senin gibilerine bilmem ne denir,
Güzel dediğın güzel bu kadar olur.

İpek saçlarında fırtınalar eser,
Bakışındaki sıcaklık ömür eder.
Gülüşün beni benden alır gider,
Beni dertlerin içine atar da gider.

Orhan Özçelik

Dilek

Sevgili şair arkadaşım Dilek Kadioğlu'na yazılmıştır.

Canından can gitmiş,
Et kemikten ayrılmış.
Kuzusundan ayrılmış,
Bunlara dayanmış Dilek.

İçin için kan ağlarken,
Gölmek gerek diyebilen.
Her şeye dayanmasını bilen,
Yürekli bir anaymış dilek.

Yüreğine sabırlar versin,
Senin acın hepimizin bilesin.
Acında yalnız değilsin,
Gölen yüzün ağlamasın Dilek.

Orhan Özçelik

Dinle gözlerimi

Dinle gözlerimi,
Sana söyleyecekleri var.
Seni anlatacaklar,sana haykıracaklar.
Dil suskun,dil çaresiz.

Yüreğimin sesini,
Her nefesimin sana bir ırmak gibi akışını.
Adımlarımın sana doğru atıldığını,
Bir saniye bile seni düşünmeden yaşamadığımı.
Senin olmadığın yerlerde güneşin doğmadığını,
Gözlerimden dinleyeceksin.
Dil suskun,dil çaresiz.

Sevgisizlikten sarhoş duygularımı,
Bir an bile düşüncemden çıkmadığını.
Gece ve gündüz hayalinin karşımdan gitmediğini,
Her anımı seninle paylaştığımı.
Bedenimin her zerresinde dolaştığını,
Gözlerimden dinleyeceksin.
Dil suskun,dil çaresiz.

Dinle gözlerimi,
Sana diyecekleri var.
Beni anlatacaklar,sana haykıracaklar,
Ben suskun,ben çaresiz.

Orhan Özçelik

Diyenler demiş

Bu devran böyle dönmez güzelim,
Gün gelecek sen de yaşlanacaksın.
Bu hayat hep böyle sürmez sevgilim,
Gün gelecek sen de ağlayacaksın.

Diyenler böyle demiş şarkılar söylenmiş,
Ama bu gün o devran yine aynı dönüyor.
Hesapta ağlayanlar elbet bir gün gülermiş,
Baktım o gün gülenler hala bu gün gülüyor.

Dönmez be güzelim bu devran bize dönmez,
Biz eskiden kaybettik bizim için farketmez.
Gülmekte gözümüz yok ağlamayalım yeter,
Öyle bir dünyadayız kimse kimseyi bilmez.

Karamsarlık işlemiş bir kere içimize,
Bütün beyaz sayfalar karadır gözümüze.
Şöyle bir toparlanıp gelelim kendimize,
Menfaatler hep önde bir gün geriden gitmez.

Maksat muhabbet olsun sayfalar dolsun,
Böyle mantık anlayış bizlerden uzak olsun.
Her kes payına düşecek kadarını alsın,
Paylaşma olmazsa dünyanın malı sana yetmez.

Orhan Özçelik

Döner dünya

Öylece başımda döner durursun,
Bilmem ki dönünce ne buluyorsun.
Her zaman kaybettim, her devranında,
Yeter artık dünya dur ne olursun.

Boşuna dönersin marifet gibi,
Karanlık kuyunun göründü dibi.
Umutlar boşuna döndüğün boşa,
Bir yalan üstüne olmuşsun belli.

Gün olur kopacak senin de çarkın,
Kalmamış olacak benden bir farkın.
Senin de dilinde acı türküler,
Sen de olacaksın kendine küskün.

Orhan Özçelik

Döner dünya

Delindi gitti kubbesi,
Burası ömür hanesi.
Sanki dert pervanesi,
Döner dünya dediğin.

Acıkmış tokuyla,
Kirlenmiş pakıyla.
Sırtındaki yüküyle,
Döner dünya dediğin.

Ağlayanı güleni,
Yaşayanı öleni.
Ezer önüne geleni,
Döner dünya dediğin.

Sevilmemiş sevmişsin,
Bir kere gülmemişsin.
Bunu dünya ne bilsin,
Döner dünya dediğin.

İşin olmuş olmamış,
Yüzün gülmüş gülmemiş.
O bir düzene girmiş,
Döner dünya dediğin.

Orhan Özçelik

Dumanım da sen

Özlemin içimde yürek acısı,
Haram oldu bana güzel sevgisi.
Dilimde aşkının hüzzam şarkısı,
Sazı da sen oldun,güftesi de sen.

Nağmeler ağlıyor sazın telinde,
Bülbüller figanda gülün dalında.
Ayrılık göründü çıkan falımda,
Papatya sen oldun yaprağı da sen.

Sevgiler sonsuzdur senin yolunda,
Adın bir şarkıdır benim dilimde.
Sevginle bezenmiş hasret gölünde,
Kuğular sen oldun zambaklar da sen.

Özlemim herşeyim benim meleğim,
Güzelim yüzünü gel de göreyim.
Hasretin dağında ben bir bahçeyim,
Ekinim sen oldun harmanım da sen.

Ben böyle acıyla dertle yanarım,
İçimi söndürmez oldu pınarım.
Yangınla yıkıldım şimdi viranım,
Külüm de sen oldun dumanım da sen.

Orhan Özçelik

Dün beni aradın

Demek ki içinde her şey bitmemiş,
Kalbinde birazcık sevgi beklemiş.
Nereden olmuş da aklına gelmiş,
Dün beni aradın çok sevindirdin.

Düşünmez bir daha beni demiştim,
Senden böylesini beklememiştim.
Ben senden iyice ümit kesmiştim,
Dün beni aradın çok sevindirdin.

Ben sana demiştim altın kalbin var,
Şenin o içinde melekler oynar.
Öyle bir mutluyum bilsen ne kadar,
Dün beni aradın çok sevindirdin.

Sadece inadin seni bağıyor,
Nuh diyor yüreğin,dilin demiyor.
Ama bak yine de kalbin seviyor,
Dün beni aradın çok sevindirdin.

Senin o kalbine nazar değmesin,
Ayağın dikene taş gelmesin.
En güzel ne varsa,işte öylesin,
Dün beni aradın çok sevindirdin.

Orhan Özçelik

Dünyaya bakış

Nasıl geldin dünyaya,dönüp bir kez baktın mı,
Bir düşünsen şaşarsın,derin ufka daldın mı.,
Seni var eden nedir,bir karara vardın mı,
Varmadıysan gözünü bir kez kapa anlarsın.

Dünyada yaşıyorsa bütün canlı varlıklar,
Her şeyin bir sahibi,bir yaratıcısı var.
Onlar yaradana her an minnet duymuşlar,
Duymuyorsan kendini biraz zorla anlarsın.

Sadece canlılar mı yaradana minnettar,
Dağlar taşlar topraklar,nice cansız varlıklar.
Her biri hikmetinden nice fayda bulmuşlar,
Bulmadıysan,yolunu gözden geçir anlarsın.

Toprağında bereket,yaprağında zerafet,
Biraz iman olunca,işte sana ziyafet.
Bu dünyadan sonrası gerçek dünya ahiret,
Bilmiyorsan Kur'anı bir kez oku anlarsın.

Bir gün zaman gelir de,varılınca gerçeğe,
Yalan dünya dediğin bir sayfalık hikaye.
Sonunda sıra gelir ince hesap vermeye,
Susuyorsan yanlış nerde yaptın anlarsın.

Orhan Özçelik

Düşlerim

Bir yanımda baharım,
Bir yanımda sevgilim,
Bir elimde kaderim,
Bir elimde gençliğim,
Çok da güzel olurdu,
Diye böyle düşlerim.

Bütün gözlerden uzak,
Gizli köşeler durak,
Derdi kenara bırak,
Sevgiye doymak gerek,
Çok da güzel olurdu,
Diye böyle düşlerim.

Yüzlere gülücükler,
Masumca öpücükler,
Aman ha görecekler,
Bilmem ne diyecekler,
Çok da güzel olurdu,
Diye böyle düşlerim.

Bizim saatler doldu,
Mevsim sonbahar oldu,
Gözler boşluğa daldı,
Sadece düşte kaldı,
Nasıl güzel olurdu,
Diye bmyle düşlerim.

Orhan Özçelik

Ecelim avuçlarında

Seni her düşündüğüm zaman,
Kendimi olmaz yerlerde bulurum.
Bir bakarsın engin denizlerde
Veya gökyüzünde bulutlarla arkadaş olurum.

Kırık bir sandalla çıkarım denize,
Boyumu aşan dert dalgalarıyla boğuşurum.
Açıldıkça açılır içimde hasret yaram,
Kapanmaz bir türlü sensizliğim,endişelerim.
Kırık sandal dümensiz,küreksiz ve yalnız,
Dalga vurdukça vurur kırbaç misali sırtıma.
Hem vurur,hem alır götürür beni yalnızlığım.
Yolun ucu yok,başı yok,her taraf mehule doğru gider,
Her yanımda azgın dalgalar,her yanımda hatıralar,
Ne yana çeksem,diğer yana alır gider akıntılar.

Kaybolmuşum yolun yarısında,
Hatırlamam kendimi,seni,beni alıp gideni,
Her şey yorgun gözümde,her şey yitik,
Her kulacımın bir kayboluş hikayesi var.

Belimi büken fırtınalar artar gittikçe,
Önümü göremem,gece ıssız,gece karanlık,bir de yalnız.
Yorgunluk son noktada,umut bitmiş,vaz geçilmiş,
Derken uzakta yağmurlar arasında bir yıldız.
Adı yok,gökte en belirgin karanlığın ortasında,
Kendini gösteren sadece bir tek ışık.
Bir umut,bir nefes almaya yetecek kadar bir heyecan,
Yolun uzaklığı ne kadar,önemli değil,önündeki ışık önemli.
Uzansan tutacaksın gibi yakın,dünyanın öbür ucunda,
Hayatının son noktasında,son nefesinde.

Umut olduktan sonra,ışık olduktan sonra,
Dönüş yok ne kadar uzak da olsa,imkansız da olsa.
Nerede olsa benim umudum diyeceksin,
Belki gidemiyeceksin,ama vaz geçmiyeceksin.

Canından vaz geçemediğin gibi,ölemediğin gibi,
Her anını onunla dolduracak,dolu dolu yaşayacaksın.
Önünde engellerin,hedefine engel olamayacak diye düşünecek,
Her adımı umuda atıp,yorulmadan gideceksin.
Seni her düşündüğüm zaman,
Kendimi senin yolunda görüyorum.
Sonumu senin kollarında,
Ecelimi avuçlarında düşünüyorum.

Orhan Özçelik

Ellerin ellerimde

Ellerin ellerimde,
Seni sevdiğimi söylerdim,
Ben söylerdim sen susardın.

Konuşmazdın saatlerce gözlerime dalıp,
Benim gözlerimde olmazdın bakışlarında.
Sanki başka dünyaları başka diyarları gezip,
Yüreğime haykırırdın bulutlara çıkışlarında,
Bir daha uyanmak istemediğin rüyaya dalışlarında.

Ellerin ellerimde,
Seni sevdiğimi söylerdim,
Ben söylerdim konuşmazdın.

Anlatmazdın kalbindeki heyecan fırtınasını,
Bir yaprak gibi titrediğini,
İçinde her kelimedede büyüyen volkan ateşini,
Her bakışta bir kat daha çarpan şimşeklerini.
Yüreğinde patlatırdın bütün mermilerini.

Ellerin ellerimde,
Seni sevdiğimi söylerdim,
Ben söylerdim sen daldıydın.

Yorgun bakışlarını yığardın engin denizlere,
Uzaklara kaçırırdın bazen gözündeki ateşi.
Kim bilir bir gün deyişlerini çok uzaklara,
Daha da varılmaz,yaklaşılmazlara yığardın.
Belli belirsiz hayallerinle uzaklara kaçardın.

Ellerin ellerimde,
Seni sevdiğimi söylerdim,
Ben söylerdim sen ağlardın.

Bir gün gelecek dediğimiz günlere,
Yolumuzun gideceği her güzel yerlere.
Ağlardın belki de bizdeki bu kadere.
Yağmur olurdun şimşek olurdun,
Bardaktan boşalırdın gökyüzünden kaderime.

Seni sevdiğimi söylerdim,
Ben söylerdim sen ağlardın.

Orhan Özçelik

Emrindedir

Bu gün de bende heyecansın,
Dn yaşadığımdan daha da keskin.
Daha da sarsıcı boyutta seni sevdiğim,
Ey Şehr-i mavilim benim.

Maviliklerin doyumsuzluğu,
Gzelliklerinin anlatılmaz bir hoşluğu.
Gönlümde ayrı bir cennet gibi durduğu,
Şehr-i mavilim,İzmirlim benim.

Bırak da gönlüm sevsin seni,
Sevsin en derin hislerle,gidebildiği yerlere kadar.
Varsın olsun sen beni sevme,ben seveyim seni,
Yüreğimin yettiği yere,son nefesime kadar.

İzmirlim,prensesim,benim gözbebeğim,
Őon umudumun bittiği yerde sen karşımdasın.
İlk olduğun gibi,hep olacağın gibi,sadece seni,
Dünyanın sonu olsa da seveceğim,sen bende başkasın.

Bir gönül değil,bin gönlüm senin,
Neyim varsa,ruhum,canım,bedenim.
Bütün bir ömür dediğin,başka ne ise istediğin,
Emrindedir her zaman Şehr-i mavilim benim.

Sen Şehr-i mavide prenses,
Ben Şehr-i saadette Mecnun.

Orhan zelik

Erimez bir türlü

Ben dertli dünyanın içinde bir kul,
Benim de içimde sevdalı gönül.
Gönlümün içinde dağ gibi buzul,
Erimez bir türlü yansa da yürek.

Hep bana uzakta olmuş kaderim,
Bağlanmış sırtıma bütün dertlerim.
Canımı yoluna koymuş giderim,
Anlamaz bir türlü ölse de yürek.

Gelmeyen sevgili ayrı bir vurur,
Dünyada bir kaç gün yaşanmaz olur.
Sonunda hep hüsrana göz yaşı kalır,
Silemez bir türlü çağlasa yürek.

Biz neler çekeriz sevda yüzünden,
Gönüller coşturan ceylan gözünden.
Sevdayı anlatan bir kaç sözünden,
Dinlemez sevgili söylese yürek.

Orhan Özçelik

Eskilerden

Bazen aklım alır beni götürür,
Götürür aklımın almadığı yerlere.
Dolaşırım öylesine her yeri,
Bazen uğrarım eski sevgilere.

Oturup eskilerden konuşuruz,
Konuşuruz eski sevgilerle eskiyi.
Bazen anlaşılamaz bozuyoruz,
Ortaya çıkartamayız biz gerçeği.

Ben derim senden, eski sevgi der senden,
Senden mi benden mi bilinmez kimden.
Sonra eski sevgi der buraya neden geldin sen.
Zaten eskiden de hiç hoşlanmazdım senden.

Orhan Özçelik

Esmer

Gün gelecek bu sevgim seni de ağlatacak,
Senin de benim gibi gözünden yaş akacak.
Taştan katı yüreğin sana hesap soracak,
Böyle seven birini nasıl harcarsın esmer.

Karşına dikilecek seni seven yüreğim,
Ömrünü yollarına veren varsa göreyim.
Bir göz için dillere düşen varsa bileyim,
Böyle seven birini nasıl harcarsın esmer.

Kadrini kıymetini bilen mi olmuş bugün,
Sen işinin başında çalışırsın gece gün.
Yok mu senin bir yuvan olmaz mı sende düğün,
Böyle seven birini nasıl harcarsın esmer.

Bana gelince şahsın yasaklar bende başlar,
Ben seni sevdim diye insanlık çarkı işler.
Oysa senin hayatın kazanda mısır haşlar,
Böyle seven birini nasıl harcarsın esmer.

Bilirim hakkım yoktur sana ben karışamam,
Ben senin gidişinle asla hiç yarışamam.
Bundan sonra seninle belki hiç görüşmem,
Böyle seven birini nasıl harcarsın esmer.

Orhan Özçelik

Evde yokum

Beni arama evde yokum bu aralar,
Bu aralar kendimde bile yokum.
Şimdi mekanım izbe mekanlar,
Her şeyimle yokum bu aralar.

Alır beni götürür yalnızlığım,
Kimselerin olmadığı yerlere.
Yalnız bırakmaz beni sensizliğim,
Götürür seninle gittiğimiz köşelere.

Her zaman seninleyim bir yerlerde,
Senin bende kalan üç beş nöbetinle.
Kolumda yalnızlığım boyumu aşar,
Her yerde bir sensizlik bulurum kendime.

Boşuna arama eğer bir gün ararsan,
Beni bulamazsın bıraktığın yerde.
Bıraktığın yerde bıraktıkların var,
Hasretlerin özlemlerin yalnızlık bir de.

Onun için evde yokum çoktandır,
Çoktandır yalnızlığıma gidiyorum.
Sensizliğime arkadaş oldum,
Kollarımda boşluğun alıp başımı gidiyorum.

Orhan Özçelik

Fazladır sana

Düşünmeden her şey senin demiştim,
Uğrunda dünyamı sana vermişim.
Ne yazık bunlara layık değilsin,
Bir damla yaş bile fazladır sana.

Kalbinden sevene değer vermedin,
Bilmedin sevgili kıymet bilmedin.
Ben koştum hep sana sen hiç gelmedin,
Bir adım atışım fazladır sana.

Kaşın gözün dedim güzelsin dedim,
Beğendim ben seni, seni çok sevdim.
Bunlara karşılık bile vermedin,
Bu kadar iltifat fazladır sana.

İstedğin yere git bundan sonra,
Artık rahat dönsün içimde dünya.
Dünyada sayende yaşadım sanma,
Bir nefes alışım fazladır sana.

Fazladır seni çok sevdim deyişim,
Güzelim sevdiğim, canım her şeyim.
Bütün bu hisleri geri çekmişim,
Bu güzel duygular fazladır sana.

Orhan Özçelik

Feleğin günahı yok

Her şeyin sebebi bendim aslında,
Ben vurdum kendimi felek çarkında.
Biraz geç te olsa oldum farkında,
Burada feleğin hiç günahı yok.

Davullar dengine çalınır derler,
Ayağı yorgana göre eğerler.
Atalar bizlere neler söylerler,
Burada feleğin hiç günahı yok.

Gözümü kapayıp güzel sevmişim,
Doğruyu yanlış ben bilmemişim.
Taşların altına kendim girmişim,
Burada feleğin hiç günahı yok.

Sonunu görmeden yola gidersen,
Kendini yokuşa zora sürersen.
Sonunda yıllarca çile çekersen,
Burada feleğin hiç günahı yok.

Düşünüp taşınıp karar vermeli,
Her şeyi doğruca ölçüp biçmeli.
Kendine uyacak dünya seçmeli,
Burada feleğe ihtiyacın yok.

Orhan Özçelik

Fıkra

Sen dedin ya,
Sevme beni,
Ben de sevmedim.

Bu bir fıkra,
Bizim oradan.

Hani Temele sormuş hakim,
-Bu davacını tanıyor musun.
Temel mahsustan,
-Tanimayrum demiş.
Diğeri sinirlenmiş,beni nasıl tanımaz.
-Ula sen beni tanımaysan,
-O zaman ben seni hiç tanımayirum.

Yani,
Sen beni sevmedin ya,
Ben seni hiç sevmedim.

Orhan Özçelik

Galiba yaşıyorum

En yüce sevda derler ya,
İşte öylesine bir tutku,öylesine bir sevda.
Karartılan göz ve yok olan şeyler,
Yanan en büyük ateş yanan en büyük dünya.

Aslında yoktu hiç böyle bir dünya,
Belki ben rüya gördüm ve uyandım.
Yoktu içimi yakan güzel bir hülya,
Sabah oldu ve dünyamla başbaşa kaldım.

Kendime gelemedim ben neredeyim diye,
Kendimi bulamadım ben kimlerdeyim diye.
Hayallerde miyim düşlerde miyim,
Yoksa öldüm de ben mahşerde miyim diye.

Bıraktığım yerde sevgili cananım vardı,
Kaybolduğum yerde nazlı sultanım vardı.
Bu gün yaşantım ile o günün ilgisi yok,
Yok olduğumda benim bir hayatım vardı.

Aklıma gelince bütün olanlar şaşıyorum,
Kendimdemiyim acaba diye soruyorum.
Nerlerdeydim önce,şimdi nerelerdeyim,
Tam olarak bilemedim,galiba yaşıyorum.

Orhan Özçelik

Geçmiş ömür

Bitiyor be güzelim,
Hayatımız bitiyor.
Kader her gün ömrümden,
Bir günümü çalıyor.

Bunca geçen seneler,
Yaşanmamış mevsimler.
Yüreğimde fenerim,
Biraz daha sönüyor.

Böyle yokluk içinde,
Bir de sensizliğim var.
Her günüm zarar benim,
Her günüm dünden beter.

Sona gelmiş hayatın,
Anlamı olsaydın sen.
Anlasaydın halimi,
Bir kere olsun gülsem.

Geçmiş artık vakitler,
Durmuş artık saatler.
Ümitler ve dilekler,
Artık bende değiller.

Orhan Özçelik

Geçti boşuna

Bu sahte kaderi kendim seçmedim,
Gelsin de yoluma çıksın demedim.
Doğuştan şansım bu ben bilemedim,
Gülmedi, seneler geçti boşuna.

Her zaman küskündü benim yüzüme,
Dünya bir cehennem oldu gözüme.
Hiç doğru bir şeyler yazmaz yazıma,
Gülmedi, seneler geçti boşuna.

Yüzümde gülecek hal bırakmadı,
Dünyada mahşeri hiç aratmadı.
Güzel kader olup gün yaşatmadı,
Gülmedi, seneler geçti boşuna.

Orhan Özçelik

Gel beni vur

Taş kalpli dediğin bu kadar olur,
Şu kalbime girmen ne kadar zordur.
Senin seçeceğin iki yol vardır,
Ya gel benim ol, ya da beni vur.

Anlamsızlığı hayatın,
Senin olmadığı yerde başlar.
Verimsizlik dolanır sevgi bahçelerinde,
Kısır döngü hayat monotonluğu,
Yalnızlık sarhoşluğu benim kaderim olur,
Kadersizliğe kurban gider hayatım.

Her şeye hazırım uzun zamandır,
Benim olmaya gel yerin şuramdır.
Ama eğer vurmak için gelersen,
Hoşgeldin diyorum, her şey tamamdır.

Tamamlanmamış hayatımın,
Son noktasına koydum seni.
Sen ve sonrası diye ölçülecek,
Geldiğin zaman senden sonra güldüm,
Vurduğun zaman senden sonra işte ben öldüm.
Senden sonrası yok.

Orhan Özçelik

Gel de gör

Gel gör halimi,
Gör de gururlan.
Nasıl başardığını gör,
Bu yaptığından utan.

Belki de az görürsün,
Yetmez dersin belki de.
Gelip tekrar vurursun,
Bir şey kalmasın geride.

Bir tek nefesim kaldı,
Onu da al vereyim.
Şu an bir can elimde,
Kalmasın onu da al isterim.

Çok isterdim görmeni,
Bıraktığın eseri.
Çektiğin son resmini,
Yıktığın o sevgini.

Gel de gör beni,
Eğer tanırsan.
Yaptığından utan,
İnsanlığın üzerindeyse,
Eğer utanırsan.

Orhan Özçelik

Gelip geçecek

Bir zamanlar deyip de yandığın artık boşa,
Yaşadığın günlerin bir daha dönmez başa.
Ne kadar acısan da gözünden akan yaşa,
Düzen böyle işliyor,ömür gelip geçecek.

Geçmişteki günleri artık geri koymalı,
Yarın gelecek güne hazırlıklı olmalı.
Bilmediğin şeyleri bir bilene sormalı,
El böyle öğreniyor,ömür gelip geçecek.

Hep tersine dönüyor benim arkım dünyada,
Artık bir yabancıyı görür oldum aynada.
Meltem esen rüzgarlar şimdi döndü poyraza,
Sen ne kadar yansan da ömür gelip geçecek.

Orhan zelik

Gelirim deyip

İşte bak kollarım açık duruyor,
Koşup da gelsene ne duruyorsun.
Özledim sevgilim sensiz olmuyor,
Gelirim deyip de kandırıyorsun.

Yanıma gelmeye gönlün olsaydı,
Boşuna beklemez koşar gelirdin.
Senin de yüreğin böyle yansaydı,
Halimi düşünür beni anlardın.

Şimdi sen kendini uzaklaştırdın,
Bir daha yanıma nasıl gelirsin.
Kendine yabancı dünyalar buldun,
Sen benim dünyamı nasıl seversin.

Ben seni sevdiğe sen kaçır oldun,
Gelmedin gönlüme derman olmaya.
Kalbimde yangına sen körük oldun,
Bir damla suyun yok ilç yapmaya.

Orhan Özçelik

Gelirsin diye

Ben yıllardır içimde gülümü soldurmadım,
Yalnız kalan kalbime kimseyi doldurmadım.
Akan gözyaşlarıma boşverdim aldırmadım,
Belki bir gün geriye dönüp gelirsin diye.

Bakmadım bir güzele sana ihanet edip,
Sevmedim hiç kimseyi nasılsa gitti deyip.
Pişmanlık duyarsın ya aklını başa alıp,
Belki bir gün geriye dönüp gelirsin diye.

Üşüdüm gecelerce soğuklara katlandım,
Bazen yağmur altında saatlerce ıslandım.
Deliydim bir zamanlar artık şimdi uslandım,
Belki bir gün geriye dönüp gelirsin diye.

Yüreğimde yerini her zaman hazır tuttum,
Usanmadan bıkmadan her gün yoluna baktım.
Evimin kapısını sonuna kadar açtım,
Belki bir gün geriye dönüp gelirsin diye.

Orhan Özçelik

Gelseydin

Bu sabah da sensizlik sayfasına günaydın,
Günaydın yokluğuna,feleğin gözü aydın.
Ne olurdu bu sabah yanımda sen olsaydın,
Bir anlık huzur için gelseydin de vursaydın.

İçim olmuş Mevlana ne olursan gel diyor,
Dünyada senden başka gözler huzur vermiyor.
Gülmüyor bu kaderim sen olmazsan gülmüyor,
Bir anlık huzur için gelseydin de vursaydın.

Yoksunlarla doldurdum alnımın yazısını,
Hasretlerin dindirmez kalbimin sızısını.
Ne yaşasam farketmez ömrümün gerisini,
Bir anlık huzur için gelseydin de vursaydın.

Bir daha g rebilsem o güzelim yüzünü,
Dalgalanıp savrulan altın başak zülfünü.
Ondan sonra al götür feda ettim ömrümü,
Bir anlık huzur için gelseydin de vursaydın.

Sen gelirsen bu yüzüm göz yaşı d kmeyecek,
İçimde isyanlarım yangınlarım sönecek.
Belki de senden önce ecel bana gelecek,
Bir anlık huzur için gelseydin de vursaydın.

Orhan  zelik

Gemiye yükledim

Bir gemiye yükledim ağırlıklarımı,
Bana ağır gelen yalnızlığımı ve acılarımı.
Düzensiz rotasız gönderdim bilinmeze,
Bir de seni yükledim en üst yerine.

Üste yükledim,belli olsun gittiğin,
Giderken sen gidiyorsun görüneceksin.
Dönmemek üzere her hangi bir yere,
Benim gözlerimin ötelere.

Sen karanlıklara doğru gidiyorsun,
Yolunu kaybediyorsun,kayboluyorsun.
Yok oluyorsun içimden ağır ağır,
Sonunda beni bana bırakıyorsun.

Sen karanlığa,ben mavi baharlara,
Mavi dünyanın karnavalına.
Gök yüzü temiz,bir bulut yok,sadece mavi,
Dünyada yazım,kışım,baharım mavi.

Sen karanlık yerlere,ben mavi düşlere,
Engel yok sana da bana da hiç bir yerde.
Git gözünün alabildiği,gidebildiğin yerlere,
Benden uzak olabildiğin engin denizlere.

Orhan Özçelik

Gidenler gelenler

Aynı dünya üzerinde yaşıyoruz hepimiz,
Kimimiz gider bir yere kimimiz geliriz.
Bazımız yukarı çıkar nefes almadan,
Durmadan yokuşlardan iner kimimiz.

Kimi yolda kalır son durağa varmadan,
Kimi dağdan aşar yokuş iniş demeden.
Kaf dağının ardını görür bazı kişiler,
Düz yolda yolunu şaşırırlar olur giderken.

Ayağının gittiği yere doğru gidenler olur,
Gittiği yerin neresi olduğunu bilmeyen olur.
Gideceği yolu bilen önüne engel çıkar,
Yolundan çaresiz geriye dönenler olur.

Sevda yolunda giden bazı kişiler vardır,
Yolun sonu belli değil ama yol almaktadır.
Acı tatlı misali nereye çıksa farketmez,
Gidecektir çaresiz sevdası karadağlardır.

Binbir ümit besler derdi uğruna dile düşer,
Gece gündüz demeden hergün kahr çeker.
Düşmüştür bir zalım eline kahrılardadır,
Kısacık ömür bitinceye kadar hep gider.

Orhan Özçelik

Gidiyordun

Bahar bitti yaz geldi yoksun,
Sonbaharda kışın da olmayacaksın.
Olmayacaksın belli oldu hayatımda,
Sen benim dünyamda olmayacaksın
Ben yokum deyip gittiğin zaman,
Demek ki doğruyu söylüyordun.
Seni unutacağım dediğin de değilmiş yalan,
Sadece sensiz olamazdım bunu bilmiyordun.
Bilsen de ne değişecekti ki,
Sen bir kere gideceğini aklına koymuştun.
Aklına koymuşsun beni vurmaya belli ki,
Gözü dönmüş acımasız bir hal almıştın.
Yığınla bıraktığın özlemlerin hasretlerin,
Kırık dökük bıraktığın bütün hayallerin.
Üstümde tonlarca ağırlığı nerdesinlerin,
Her ne varsa bıraktıklarınla gidiyordun.

Orhan Özçelik

Gidiyorsun içimden

Yavaş yavaş sis çöküyor umutlarıma,
Yaprak yaprak kapanıyor sayfaların.
Belirsizleşiyor gözlerimde hayalin,
Sonunda uzaklaşıp gidiyorsun içimden.

Dur dediğim yerde durmaz karanlığın,
Ne kadar istesem de kalmazsın bende.
Bitecek,gideceksin sonunda gözlerimde,
Sonunda buharlaşıp uçuyorsun içimden.

Önce sevgin gitmişti sonra da sen,
Şimdi de geride kalan en son gölgen.
En son bende olan, ne kalmışsa senden,
Sonunda masal olup gidiyorsun içimden.

Çok zor olmadı aslında,kendiliğinden gittin,
Bana yapacak şey bırakmadın,her şeyi hallettin.
Topladın hemen kendini,zaten pek dağınık değildin,
Sonunda karar verdin gidiyorsun içimden.

Bu aşkın kaderi demem,çünkü tanımazsın,
Sen,gel demekten kal demekten anlamazsın.
Anlamadığın yerde gönül olup kalmazsın,
Sonunda toprak olup gidiyorsun gözümde.

Orhan Özçelik

Gidiyorum

Yorulmak yok,
Bıkmak yok,usanmak yok,
Bir gün bile kaybetmek yok seni düşüncemden.
Her gün, dünden de çok severcesine,
Her gün biraz daha ölürcesine.
Her gün o yolculuğa biraz daha hazır,
Biraz daha acele edercesine yaşıyorum.
Yaşıyorum,yaşamak denilirse.
Nefes almaktan öteye geçmeyen,
Bakar ama görmeyen,
Nereye gideceğini bilmeyen.
Ama bir gün gideceğim,
Senin gittiğin gibi.
İşte o zaman sen olmayacaksın düşüncemde,
Bir sen olmayacaksın.
Zaten sen hiç olmadın,
Bende hiç yaşamadın,yanıma yaklaşmadın.
Gidiyorum şimdi ellerim boş,
Her şeyi yer yüzünde bırakıp gidiyorum.
Toz duman yaşantımı üzerimden atıyorum,
Bana zor gelen ne varsa bırakıyorum.
O sıcak ellerini tuttuğum günlerimi,
O boncuk gözlere bakınca gördüklerimi.
Yüreğimi hoplatan bahar tazeliğini,
Ve beni heyecanlandıran ne varsa hepsini.
Hepsini bırakıp yalan dünyanın kucağına,
Dönüp de geriye bakmadan,
Öylesine büyük coşkuyla gidiyorum.
Belki bir kaç sevenden bir kaç gözyaşı,
Veya varsa arkamdan el sallayacak eş dost.
Onları da bırakıyorum gidişimle uzaklara,
Onlara da ihtiyacım olmayacak.
Sen de giderken bırakmıştın,
Bırakmıştın yalnızlığını,yüreğini,
Hiç bir şey almamıştın yanına,
Her şeyi bırakıp gitmiştin.
Gülüşünü bakışını,
Sevdim değişini de bırakmıştın,
Yalnız başına gitmiştin,
Yalnız bırakıp gitmiştin.
Ne kadar özlem bıraktın,
Anlatılmaz büyüklüğü.
Ne kadar hasret bıraktın,
Hiç geçmez sarhoşluğu.
Giderken yalnız gittin,
Yoktu gözlerinin tatlı bakışı üzerinde.
Bir daha dönmek yok değişini de bıraktın,
Beni bana bıraktın,beni sensiz bıraktın.
Ve işte yolculuk sırası bende artık,
Neyim varsa bırakıyorum geriye.
Bırakıyorum yalnızlığımı ve yalnız yaşadıklarımı,
Alıp başımı uzaklara,çok uzaklara gidiyorum,

Senin yaptığın gibi,sana elveda bile demiyorum.

Orhan Özçelik

Gitmedin aklımdan

Ne sağlam yazdılar seni kalbime,
Bir türlü gitmedin geçti seneler.
Şu dertli hayatım bitip gitti de,
Gitmedin aklımdan,bu nasıl kader.

Gün geldi uzaklar durağım oldu,
Yine de yanımda hep seni buldum.
Günlerce gözlerim uykusuz kaldı,
Düş oldun gözümde hep seni gördüm.

Gün oldu unuttum diye hissettim,
Bir daha karşıma çıkmaz hayalin.
Gördüğüm her kesi sana benzettim,
Demek ki duruyor bendeki yerin.

Silinmez hayalin gitmez gözümde,
Geceler gündüzler seninle başlar.
Kaderim ayrılık çalar sazından,
Kurumuş gözlerden dökülmez yaşlar.

N e çare unutmak mümkün olmadı,
Bir ömür boyunca seni düşündüm.
Yaramı saracak kimse kalmadı,
Ayrılık kaderim deyip yürüdüm.

Orhan Özçelik

Gittiğin için

Bir bıçak darbesi yeter aslında,
Gönlümde yerini anlaman için.
Ayırsan göğsümü işte karşında,
Pişmanlık duyardın gittiğin için.

Seni ben nereye koyabilirdim,
En güzel yerini yüreğim bildim.
Yanına çiçekler güller dizmiştim,
Bilseydin ağlardın gittiğin için.

Hala sen orada aynı yerdesin,
En güzel yerimde, yüreğimdesin.
Görünce anlarsın, hayret edersin,
Kendine kızarsın gittiğin için.

Sadece senindir, başkası olmaz,
Senin bu yerini hiç kimse almaz.
Benim bu aşkıma yürek dayanmaz,
Sonradan yanarsın gittiğin için.

Gel benim güzelim yerin duruyor,
Hasretle yüreğim seni bekliyor.
Ömürler bitiyor zaman geçiyor,
Geç kalır ağlarsın, öldüğüm için.

Orhan Özçelik

Gittin

Düşünme beni,kendime bakarım,
Sanki hiç bir şey yok gibi yaşarım.
Kalbimden resmini siler atarım,
Gittin de sevgilim,bir şey mi yaptın.

İşte bak durmadı,dünya dönüyor,
Sensiz de burada hayat sürüyor.
Her kesin yaptığı onda kalıyor,
Gittin de sevgilim bir şey mi yaptın.

Bu senin seçimin öyle istedin,
Eğrisi doğrusu nedir demedin.
Belki de aklınca beni denedin,
Gittin de sevgilim bir şey mi yaptın.

Üzüntü yaşamam güler oynarım,
Seni hiç yanımda yoktu sayarım.
Simsiyah dünyayı beyaza boyarım,
Gittin de sevgilim bir şey mi yaptın.

Gittin de doğruyu bilmem buldun mu,
Gittiğin yerlerde mutlu oldun mu.
Kendine bu soruyu soran buldun mu,
Gittin de sevgilim bir şey mi yaptın.

Orhan Özçelik

Göğüs kafesimde

Bunca yıl dönüşün olmadı,
Gelişinden ümidimi kestim.
Artık içimde varlığından eser kalmadı,
Yaşadığım günleri çöpe attım bugün.
Unutulan ben olsam da,
Asıl ben seni unuttum.
Ne kadar kalbimde olsan da,
Seni ben yüreğimde uyuttum.
Uyanmamak üzere,
Bir daha görüşmemek üzere.
Kendimi kaybetme pahasına,
Seni ben her şeyinle unuttum.
Bir daha olmayasın diye,
Bir daha gelmeyesin diye,
Bir daha vurmayasın diye,
Seni çok uzaklara fırlattım.
Zaten gittiği gün,
Sen kendini atmıştın.
Şimdi ben de unuttum,
Bende hiç yaşamamıştın.
Veda etmedin giderken,
Dönüp de bakmadın.
Şimdi ben seni unutturken,
Yok sana güle güle,
Hoşçakalmadın,
İçimde kalmadın.
Nefesinden eser yok nefesimde,
Senden bir eser yok göğüs kafesimde.

Orhan Özçelik

Gölge edecek

Bir şeyin kolayı çıkmaz karşıma,
Her şeyin her zaman zoru bendedir.
Darılmış feleğim gülmez bahtıma,
Onun da sitemi zoru benledir.

Sevgili düşledim dünya gözüyle,
Kalbime gelip de giren olmadı.
Yıllarca uğraştım bitmez nazıyla,
Gelip de gönlümü bir gün bulmadı.

Bir kere rayından çıkmış talihim,
Yerine dönemez ömür bitse de.
Takvimler tükendi bitti tarihim,
Adımı okurlar geçmiş listede.

Her şeyi geçmişte bıraktım artık,
Karardı önümde her bir sayfası.
Gelecek günlerim,o da karanlık,
Elimde kalandır dertler dünyası.

Olmayınca olmaz doğru demişler,
En başta talihin sana gülecek.
Her kесе bir köşe,bir yer vermişler,
Bana bir bulut yok gölge edecek.

Orhan Özçelik

Gönül yolcusu

Sonbahar mevsimi kara bulutlar,
Dolaşır üstümde bitmiş umutlar.
Boşuna gönülden yanan ağıtlar,
Artık geri gelmez gönül yolcusu.

Önüme dertleri sıraya koyan,
Yıkılmış halimden mutluluk duyan.
Bir yıldız misali göklerden kayan,
Giderken görünmez gönül yolcusu.

Perişan halimi görmeyendir o,
Bir kere yüzüme gülmeyendir o.
Bir yudum sevgiyi vermeyendir o,
Sevgimin celladı gönül yolcusu.

Kadere isyanım onun yüzünden,
Bitmeyen feryadım sevgi elinden.
Ayrılık pençesi tutmuş kolumdan,
Yardıma gelemez gönül yolcusu.

Orhan Özçelik

Gördünüz mü güneşi

Gördünüz mü güneşi,
Yine ağır ağır bıraktı bizi karanlığa.
Bizi bırakırken başka yeri aydınlatıyor,
Karanlığın ağırlığı işte bu saatlerde başlıyor.

Henüz karanlık değil,
Ama kendini çok çabuk hissettiriyor.
Birazdan buradayım dercesine ensemde,
Kendini hazırla zincirlerine diyor.

Yine yoksunlardayız,
Kalmışız yalnızlığın en demli yerinde.
İçtikçe iç bakalım deminden keyfince,
Donat kendini gecenin en ağır işkencesine.

Vurgunlarına hazırsın,
En olmadık saatte bir gürültü kopar.
Yer yerinden oynar, bütün isyanların ayakta,
Her yanını duvarlar parçalar.

Gel bakalım sabah,
Ne zaman geleceksen çabuk gel.
Bir an önce uyansın insanlık tarafım hayata,
Kaldırsın üstümden gecenin koyusu pençelerini.

Orhan Özçelik

Görmezsem

Neylesin gözlerim dünya güzeli,
Seni gördüğümde olmuşum deli.
Ararım bulamam sensiz olamam,
Ateşte yaksınlar böyle kaderi.

Gözümde tütüyor pamuk ellerin,
Sanki ay parçası güzel yüzlerin.
Hayalin gözümde resmin elimde,
Sabahı olmuyor sensiz günlerin.

Bunları söyleten sensin güzelim,
Sen benim içimde bitmez dileğim.
Daha ne kadardır bilmem işkencen,
Ne gün güldürecek beni kaderim.

Sevdi gönül seni sevgili bildi,
Seninle ağladı seninle güldü.
Dururken başını dertlere saldı,
Sanki bu dünyaya seninle geldi.

Kim bilir bir daha nasıl görürüm,
Seni ben nerede arar bulurum.
Dünyamın ışığı sensin güzelim,
Seni kaybedersem öksüz kalırım.

Orhan Özçelik

Gözlerimde aşk bitti

Bana keyif vermiyor artık bahar dalları,
Bitti yürek yanginim gözlerimde aşk bitti.
Şimdi neşe vermiyor has bahçenin gülleri,
Geçti benim zamanım gözlerimde aşk bitti.

Sevgi adına her şey benim içimde vardı,
Zamaan şimdi önüme karlı duvarlar ördü.
Uçtu gitti gençliğim kuru dallara kondu,
Bitti benim harmanım gözlerimde aşk bitti.

Her adımda bin neşe saçardım bir zamanlar,
Mutlu aşk nağmeleri çalardı hep kemanlar.
Olmazdı üzerimde kara tozlar dumanlar,
Ve yazıldı fermanım gözlerimde aşk bitti.

En güzel senelerim sevgi yoluna gitti,
Kalbimdeki hislerim mantıktan önde gitti.
Yürek şerbet sanarken bilmeden zehir içti,
Derken doldu zamanım gözlerimde aşk bitti.

Kaybolunca içinde sevginin heyecanı,
Tarifsiz umutsuzluk dolduruyor dünyanı.
Anlıyorsun o zaman aşkının hesabını,
Bitti şimdi zamanlar gözlerimde aşk bitti.

Orhan Özçelik

Gözlerin

Haber yok gözlerinden,
Hala aynı mı bakıyorlar.
Yine eskisi gibi,
İçten mi yakıyorlar.

Gözlerin güzeldi,
Her şeyin gibi.
Sen çok güzeldin ama,
Gözlerin başka güzeldi.

Orhan Özçelik

Gözlerin ah gözlerin

Gönlümün güneşi onlar olmuşlar,
Her sabah ruhuma dolar gözlerin.
Zavallı kalbimi esir almışlar,
Ömrüme fermanlar yazar gözlerin.

Ceylanlar kıskanıp sana benzemiş,
Zeytinler karası ahu gözlerin.
Böylesi dünyaya daha gelmemiş,
İçinde sihirler dolu gözlerin.

Bakınca yüreğim başka oluyor,
Başka bir alemdir güzel gözlerin.
İçime mutluluk huzur doluyor,
Tarifsiz bir demdir senin gözlerin.

Orhan Özçelik

Gurbet

Gözümde ufuklar gözümde hasret,
Sevdiğim uzakta adı da gurbet.
Gurbet gurbet sen çok zalımsın gurbet,
Gurbet gurbet evin yıkılsın gurbet.

Denizleri dağları aşamam gurbet,
Yüreğimde acıyla yaşamam gurbet.
Senden zalımını tanımam gurbet,
Gurbet gurbet belin bükülsün gurbet.

Uzakta sevdiğim bekler yolumu,
Aşılmaz dağların kırdı kolumu.
İnsafsız yüreğin görmez halimi,
Gurbet gurbet dalın kırılsın gurbet.

Orhan Özçelik

Gülecek misin

Seni çok sevmişim vurgunum diye,
Sen beni ateşe atacak mısın.
Aşkına esirim olmuşum köle,
Götürüp pazara satacak mısın.

Canımı yoluna zaten vermişim,
Yaşarken toprağa kendim girmişim.
Seni ben dünyalar kadar sevmişim,
Sen beni sevmeyip yakacak mısın.

Bir dünya kurmuşum senin üstüne,
O kadar muhtacım yalan aşkına.
Her şeyi şilerek bir gün bahtıma,
Kaderi çiğneyip gülecek misin.

Orhan Özçelik

Güller perisi

Alev alev saçlar altın sarısı,
Sevdalar bahçesi ömrüm yarısı.
Sızlıyor içimde sevgin yarısı
Sen güller içinde güller perisi.

Kıskanır menekşe lale eğilir,
Sümbüller yanında çiçek değildir.
Bir çiçek yürekte böyle sevilir,
Sen güller içinde güller perisi.

Orhan Özçelik

Gülümse

Gülümse,
Sen gülünce bal damlıyor yüzünden gülümse,
Beni benden alıyor,
Beni dünyalar dolaştırıyor,
Bedenime can oluyor gözlerin sen gülünce.

Gülümse,
Sana gülmek yakışıyor.
Yüzüne anlam katıyor, kalbim çarpıyor,
Şehrin ışıkları bir bir yanıyor,
Karanlıklar aydınlığa çıkıyor sen gülünce.

Gülümse,
Yüzünde güller açıyor,
Baharın her rengi yüzüne yansıyor.
Ay bir başka parlıyor,
Gözlerin parlıyor sen gülünce.

Gülümse,
Gül yüzünü doldur gözlerime.
Doldur bakışını hiç gülmez kaderime.
Şenin gözlerinden alsın ilacını hasretlerim,
Özlemlerime özlem ol gülüşünle gülümse.

Gülümse,
Sen gülünce dünya başka güzel oluyor,
Başka dünyada yaşıyorum sen gülünce.

Orhan Özçelik

Gün batımı

Güneş gidiyor gün batımına,
Her adımda içimden bir şeyler gidiyor.
Sensiz akşamlara yolculuğa,
Sensiz gecelere mahkum etmeye götürüyor.
Bir nefes alışın olsaydı bari ellerimde,
Bir kokunu duyabilseydim.
Böylesine için için yanmazdım gecelerde,
Gül kokuna sarılarak ağlamazdım.

Güneş ufukta son kez görünüyor,
Benim özlemlerimin ilk saatleri başlıyor.
Yokluğunun acımasız vuruşları,
Yüreğimde nabız diye onlar atıyor.
Yakıyor kavuruyor,gözlerim yerinden çıkacak,
Bilmiyorum bu yürek böyle nasıl dayanacak.
Nasıl böyle özlem fırtınasında ayakta duracak,
Batmayacak,dayanacak,nasıl yaşayacak.

Dünyamda güneş batışından sonra doğansın,
İçimde yaşattığım bir gonca gül fidansın.
Leylasın yüreğimde,Mecnun gibi yaşıyorum,
Ellerini daya yüreğime öylece dur sultanım,
Konuşma,sadece dinle,yüreğimin sesini dinle.

Orhan Özçelik

Günde sabah

Boşluğunda kalınır bazen sabahın,
Evet günde sabah,ama ya sende ne zaman.
Ne zaman uyanacaksın miskinliğini üzerinden atıp,
Güne doyasıya bir merhaba diyeceksin.

Bir kuş civıltısının verdiği haz,
Ne kadar oldu görmeyeli bir kelebeğin uçuşunu.
Kaç asırdır dalında bir gül koklamadın,
İnsanlığını yanına alıp ne zaman gezeceksin.

Unutulmuş gün,sabah akşam farkları,
Her saatin verdiği çok özel anlamlı yaşantıları.
İnmiş perdeler gözlere,yüreğe en kalınından,
Ne zaman kaldıracaksın üzerindeki bulutları.

Zor olanları daha da zorlaştıran,
Bütün hayatı alt üst eden,karıştıran.
Bir gönül hikayesinden elinde kalan pişmanlıktan,
Ne zaman kurtulacaksın,kendini bulacaksın.

İçine sinecek her sabahın oluşu,
Doyasıya yaşamalısın her sabahı.
Günün getirdiği her türlü bereketin tadına varıp,
Gördüğün her kese merhaba diyebilmelisin.

Orhan Özçelik

Güneş battı

Ve işte güneş battı,
Başlıyor sensizliğin doğuşu.
Yalnızlığın başlıyor saati,
İşkenceler hazırlanıyor.
Henüz bunlar başlangıç,
Gerçek fasıl gece başlıyor.

Gece başlıyor ağırlığın,
Zorluğun çekilmezliğin.
Her geceye bin kahr edişim,
Geceler boyu bekleyişim.
Zaman o zaman başlıyor,
O zaman sensizlik ağırlaşıyor.

Kimbilir kaç gece daha dediklerim,
Sabahlara kadar sayısız nöbetlerim.
Sayamadığım ne varsa çektiklerim,
Her şey o zaman başlıyor.
Dünya dönmekten vaz geçiyor,
Sensizlik o zaman ağırlaşıyor.

Orhan Özçelik

Günün şiiri

Her kes,
İki satır yazdı,
Şiir oldu.
Ben de,
Böyle yazdım,
Bilmem nasıl oldu.

Yazanlar,
Yüreğinin yettiği yere kadar,
Elinin gittiği yere kadar yazar.
Burada diller susar, konuşmaz,
Yürek doldurur, kalem konuşur.

Ben bir sayfada
Anlatamam derdimi,
El iki cümleye,
Doldurur geçmişini.

Bu günün şiiri,
Şiir dostlarımla şiiri.
Her kese güzel günler,
Gerçekleşsin beklentiler.

Orhan Özçelik

Güzel

Gönül sana kandı güzel,
Seni bir yar sandı güzel.
İki hilal kaş uğruna,
Bile bile yandı güzel.

Bir bakışın bana yetti,
Beni benden alıp gitti.
Kader diye seni seçti,
Kalbim seni sevdi güzel.

Her yudumda ılık nefes,
Her bakışta doğan güneş.
Her adımım sana geliş,
Kalbim seni sevdi güzel.

Orhan Özçelik

Güzel meleşim

Uzağa gitsen bile,
Gittikçe yaklaşıyorsun.
Yanıma geliyorsun,
Nereye gitsen bile.

Senin kürkü dükkanın,
Benim kalbim yüreğim.
Sen boşuna dolaşma,
Ben her yerde sendeyim.

İçinde dışında,
Her yerde seninleyim.
Her zaman peşindeyim,
Benim güzel meleşim.

Orhan Özçelik

Güzelim Üsküdar

Yağmurlar yağarken söylendi şarkılar,
Şarkılar diyarı güzelim Üsküdar.
Vapura yarenlik eder martılar,
Denizin kokusu güzelim Üsküdar.

Mübarek zatların sonsuz mekanı,
Çamiler türbeler Cennet mekanı.
İstanbul kentini seyre çıkkanı,
Ferahlandırır güzelim Üsküdar.

Bir ucu Selimiye kışlasında,
Diğer ucu hisarın kapısında.
Neler vardır çamlıca tepesinde,
Sayfiye yeri güzelim Üsküdar.

Eskiden kervanların konak yeri,
Kadıköyden gelir tranvay yolu.
Tarihi mezarlar hep sağlı sollu,
İbreti alem güzelim Üsküdar.

Tarihi çeşmesi meydan yerinde,
Kızkulesi yanar harem yolunda.
Yalıları köşkleri sahil boyunda,
Tarih yatağı güzelim Üsküdar.

Orhan Özçelik

Haber yok

Dün de mektupların arasında yoktu mektubun,
Yazmamıştın her gün yazmadığın gibi dün de.
Ben yine senden habersiz,hala gözlerim yolunda,
Olmadıklarına bir gün daha eklemekten yorulduum.
Yorgun düştüm her günün özlem dolu ağırlığından,
Kim bilir hangi günü bekleyen umursamazlığından.

İki satır yazarken de mi benden bu kadar uzaksın,
Bu kadar mı öfke doldun,böyle vurdumduymazsın.
Adını ne koyacağımı bile bilmediğim bir ayrılığa,
Bir yalnızlığa atabileceğin kadar mı acımasızsın.
Nasıl seni tanıyamadım,kendime çok kızıyorum,
Bu kadar nasıl kalpsiz olabildin ben anlamıyorum.

Vermiş olduğun değer adına,bir zamanlar adına,
Ne olursa olsun insan iki satır yazar kader inadına.
Aslında senin dönüp gelmen gerekiyor düşünürsen,
Ben ondan vaz geçtim,bari bir haberini göndersen.
Ne haber,ne mektup,ne de bir ses çıkıyor senden,
Çıkmıyor hayalin sabahlara kadar uykusuz gözlerden.

Sen başka denizlere yelken basmışsın,ben hayal peşinde,
Ben belki hala senin geri geleceğinin düşüncelerinde.
Senin rüzgarın bol,aşmışsın koca denizlerden gidersin,
Gidersin gözlerinin rengini atabileceğin yerlere,seferlere.
Yağmur,duman,fırtına seni döndürmek için hiç yetmez,
Sen bitirirsin belki ama,bu sevda bende ölsem de bitmez.

Orhan Özçelik

Halini düşün

Neyin peşindeyiz biz nereye gidiyoruz,
Bir dünya kavgasında kimleri yeniyoruz.
Anlamayız şu dünya üç gün sonra bitecek,
Kıymetini bilmeden durmadan koşuyoruz.

Kimse kimseye sormaz senin halin ne diye,
Hepimiz vurdumduymaz hani saygı sevgiye.
Aldatanlar bir yanda aldanın öbür yanda,
Bir karmaşa yaşanır unutulur terbiye.

Her kes kuyu kazıyor birinin arkasına,
Nice canlar gidiyor bir lokma sevdasına.
Yetinmek nedir diye azdan uzaklaşınlar,
Çok peşinde koşuyor bakmadan cüssesine.

Yanına yaklaşılmaz havalıdır kimisi,
Aşlında içi bomboş zavallının birisi.
İnsan değilmişiniz bizden değilmişiniz,
İnsana insan gerek hikayedir gerisi.

Paylaşmak bizim için yaşamak bizim için,
Başka bir hakkı yemek haksızlık etmek niçin.
Yetimi korumak var bizim geleneğimizde,
Sen tok yatarken anla halini düşün açın.

Yaşadığın dünyanın bin bir türlü hali var,
Şu kocaman dünyada her kesin nasibi var.
Sadece hak etmişsen nasibini yersin sen,
Fazlaya tamah etme hepimize ölüm var.

Orhan Özçelik

Hangi huzur

Boylarımı aşıyor,dumanım gömüyorsun,
Bunca keder içinde hangi huzur diyorsun.
Sürüklenip giderken kaderin arkasından,
Kar borana karışmış,hangi huzur diyorsun.

Kalmadı yüreğimde dünyanın bir neşesi,
Bana göre her taraf küflü zından köşesi.
Unuttum ben ne renkti baharda gül bahçesi,
Sap samana karışmış,hangi huzur diyorsun.

Geçti güzelim benden taze bahar ayları,
Kış gelmeden yağdırdım saçlarıma karları.
Yüreğime doldurdum ateşleri korları,
Kül dumana karışmış,hangi huzur diyorsun.

Gülmez artık bu kader bellidir gelişinden,
Bellidir düşmanlığı her yerde vuruşundan.
Artık ben çok yoruldum bu hayat savaşından,
Dost düşmana karışmış,hangi huzur diyorsun.

Orhan Özçelik

Hatanın bedeli

Bir hatanın bedelini ödemek,
Bir yanlışın yarattığı sorunlar.
Var olma çabasının sonunda,
Yok olduğunu anlamak.
Daha da sayılacak çok şey var,
Benim hikayemin son sayfalarında.

Başlarken beyaz sayfaların sarardığı,
Gün geçtikçe siyaha dönüştüğü,
Ve artık belirsiz bir hal aldığı,
Siyahın çok beyaz kaldığı hikayemin.

Bir hiç yüzünden hiç bir şeye döndüğü,
Beni yok ettiği sevda günlerimin.

Hikayenin başlangıcı çok zengin ümitler,
Varlıklı ve yeterli donanımlı, çok doluydu.
Baktığında bir ömür yetecek kadar yürek,
Sonsuza kadar götürecekti sevgi yoğunluğu.
Bir saniyesi bile boş geçmezdi duyguların,
Her kalp atışına bir mutluluk yüklenmişti.

Varlıkta varlık olacak, yokluğu paylaşacak,
Birlikte gülecek, gerekirse birlikte ağlayanacak.
Her anı birlikte paylaşmaktan zevk alacak,
Birlikte olmanın tadına varılacaktı.

Böyle yapıldı tüm hesaplar,
Gözlerde toz pembe hayaller.
Mutlu yaşantılardan renkli perdeler,
Ve bilmem daha neler var neler.
Sonrasında gerçeğe karşılaşma,
Gerçek yüzlerle yüzleşme.
Senden mi benden mi türü sorular,
Adına kavga dedikleri bir sürü saçmalıklar.

Adını koymaya gerek yok,
Belli olmuştu son sayısında ayrılık.
Son noktayı çoktan koymuştu kader,
Devamında yazılanlar geçerli değildi artık.
Bitmiştir ve orada kalmıştır,
Bütün hayat, bütün her şey orada bırakılmıştır.
Artık ne yorum yapılır burada,
Bence bir hatanın bedeli ödenmiştir.

Orhan Özçelik

Hava bulutlu

Bu gün hava bulutlu,
Bir yerlerden esiyor poyraz.
Belli fırtınaya götüreceğ beni,
Yine dertler boyumu aşacak.

Her mevsim değil bende,
Her gün yaşanır bu dalgalar.
Dinmez asla yüreğimde lodolar,
Vurdukça çoğalırlar göğsümde.

Bilmediğim yerlerden geliyor,
Beklemediğim yerime vurgunlar.
Her vurgun bir ömür alıyor,
Götürüyor ruhumu ecel olmuşlar.

Alın gidin ben de kurtulayım,
Rahatlayın yokluğumun karşısında.
Varsın olsun nefessiz kalayım,
Rahat olayım bir selvi gölgesinde.

Orhan Özçelik

Hayal olduğun

Eğer biraz zaman bulursan,
Gel kal gözlerimde bir kaç gün.
Konuşmadan öylesine bak,
Sakin belli olmasın hayal olduğun.

Al avuçlarına ellerimi,
Tıpkı eşkiden yaptığın gibi.
Sıcaklığını duyayım ama ağlamayayım,
Sakin belli olmasın hayal olduğun.

Saçlarını da savurabilirsin,
Alevlendirip rüzgara karıştırabilirsin.
İstersen dudaklarıma değdirebilirsin,
Sakin belli olmasın hayal olduğun.

Mis kokun hala tüter burnumda,
Heyecanın yanar içimde adını duyduğumda.
Biraz daha kal gönül koltuğumda,
Sakin belli olmasın hayal olduğun.

Ne zaman istersen gel,
Her zaman kalbimde yer bulacaksın.
Yanıma yaklaş iyice sokul,
Sakin hayal olduğun belli olmasın.

Orhan Özçelik

Hayalden öteye

Güzelim gözlere hayaller kurdum,
Hayalden öteye gitmeyenimsin.
Saçının teline bağlandım kaldım,
Kalbimin içine girmeyenimsin.

Yüzünde gülüşün bir ömür eder,
Bir kere yüzüme gülmeyenimsin.
Endamın aklımı alır da gider,
Benim bu halimi görmeyenimsin.

Aslında görürsün sen ne kurnazsın,
Yalandan hiç bir şey bilmeyenimsin.
Afacan halinle iflah olmazsın,
Sen benim biricik balböceğimsin.

Orhan Özçelik

Hayatım bitti

Delice sevdalı böyle bir kalbi,
Bir çarpı koyarak kaldırıp attın.
O kalbi yaşatmak zor muydu sanki,
Tereddüt etmeden kolaya kaçtın.

Ben sana sitemler etmek istemem,
Etsem de anlamaz güler geçersin.
Böylesi sevmezden şefkat beklemem,
Çünkü sen sevmeye pişman edensin.

Çok çabuk bitirdin attın gözünden,
Yanına yakışmaz birisi miydin.
Kadere dargınım senin yüzünden,
Ben böyle olacak adam değildim.

Değeri olmayan bir eşya gibi,
Gözünde kıymetim olmadı gitti.
Belki de mutlusun rahatsin şimdi,
Bak işte sonunda hayatım bitti.

Orhan Özçelik

Hayatımda aynı şeyler

Hayatımda aynı şeyler,
Güne başlarken baktığım yerler,
Her günün sabahında sensiz mesailer.
Sensiz güneşin doğuşu,
Yine sen yoksunlarla dolu hikayeler.
Başlarken ama neresinden,
Hangi yalnız köşesinden güne,
Hangi sefillik duvarından sensizliğe.
Bu sabah da olmadın dün olmadığın gibi,
Bu sabah da içime kendini doldurmadın,
İpek saçlarını üzerime savurmadın.
Bekleyişim her gün boyu,
Aynı saatlerde aynı özleyişler.
Diz boyu yalnızlığa,
Gün boyu usanmasız bekleyişler.
Ve sonra akşam olacak,
Ama yine sen olmayacaksın.
Sigaram çayım var ama sen yoksun,
Dün akşam da yaktun bu saatlerde.
Bu akşam da benim elimde olmayacaksın,
Benim hayatımda olmayacaksın.
Artık bu değişmez bir gerçek,
Hayatımda aynı şeyler.

Orhan Özçelik

Hazan getirmiş

Karıştı bulutlar deli rüzgarlar,
Siyah bir fırtına döner dururlar.
Kasırga içimde susmaz durulmaz,
Kalbimi duvara çarpar vururlar.

Bırakmaz geride sağlam bir direk,
Kırılmış ortadan koca bir yürek.
Perişan durumda nice umutlar,
Hayaller gözümde artık çok buruk.

Rüzgarlar kabuslar silip süpürmüş,
Canımı bedenden alıp götürmüş.
Tövbeler ettirmiş güzel sevmeye,
Baharı bitirmiş hazan getirmiş.

Orhan Özçelik

Hem seni aradım hem de kendimi

Efkarım dolup da taşıdığı zaman,
Gözümde yaşlarım aktığı zaman.
Yüreğim kendinden geçtiği zaman,
Hem seni aradım hem de kendimi.

Yağmurun doluya döndüğü zaman,
Güneşin gönlüme vurduğu zaman.
Uzakta hayalin durduğu zaman,
Hem seni aradım hem de kendimi.

Sevdalar hep bana estiği zaman,
Neşeli günlerim bittiği zaman.
Anılar kuş olup gittiği zaman,
Hem seni aradım hem de kendimi.

Baharda çiçekler açtığı zaman,
Aşıklar el ele gezdiği zaman.
Gözlerim boşluğa daldığı zaman,
Hem seni aradım hem de kendimi.

Orhan Özçelik

Henüz çok erken

Böyle gülüp söylerken,
Gözlerimiz gülerken.
Daha henüz çok erken,
Nereye gidiyorsun.

Oysa henüz gelmiştin,
Buradayım demiştin.
Şimdi neden değıştin,
Nereye gidiyorsun.

Eskilerden söyledik,
Üç beş sohbet ederdik.
Kahvemizi içerdik,
Nereye gidiyorsun.

Epeydir görmüyorum,
İnan çok özlüyorum.
Seni çok seviyorum,
Nereye gidiyorsun.

Geldin çok iyi ettin,
Gözümde hep hasrettin.
Bak şimdi çok gücendim,
Nereye gidiyorsun.

Orhan Özçelik

Hep seveceğim

Dallarda tomurcuk güllerde sensin,
Gönlüme dolaşan meltem esersin.
Her zaman içimde,kalbimde sevgin,
Ben seni çok sevdim,hep seveceğim.

Sen yalan dünyamın gerçek aşkınsın,
Sen benim dilimde bitmez şarkınsın.
Her şeyin çok özel sen çok farklısın,
Ben seni çok sevdim,hep seveceğim.

Bir damla suyumda sensin içtiğim,
Bu gönül yolunda sensin seçtiğim.
Sen benim hayatım,sensin sevdiğim,
Ben seni çok sevdim,hep seveceğim.

Bu yalan dünyada sevgi yolunda,
Sen benim dünyamın tam ortasında.
Başka hiç kimse yok gönül köşkünde,
Ben seni çok sevdim,hep seveceğim.

Orhan Özçelik

Her gün üstünde

Ben nasıl diyeyim sana meleğim,
Sen tatlı sevgilim canım bildiğim.
Bilirsin bahtıma küsmüş kaderim,
Gönlümün kilidi her gün üstünde.

Sen nazlı salınıp gezer durursun,
Kalbimi taşlara atar vurursun.
Benim bu halimi gr ne olursun,
Gönlümün kilidi her gün üstünde.

Öyle güzelisin melek gibisin,
İnan şu kalbimde sadece sensin.
Kilitli kaderim, bana glmezsin,
Gönlümün kilidi her gün üstünde.

Bir kırsa şu felek açsa yolumu,
İçime doldursam ben de gülümü.
Ama yok,hapsine almış ömrümü,
Gönlümün kilidi her gün üstünde.

Aşılmaz dağ gibi yürek kapalı,
Bağlanmış bilekler,çitler çevrili.
Neylesin yüreğim böyle kaderi,
Gönlümün kilidi her gün üstünde.

Orhan zelik

Her kes gibi

Her kesin sevdiği gibi sevdim,
Ama ben biraz daha fazla sevmiştim.
Fazla sevenlerin mutlu olamadıkları söylenir,
Doğru söylenmiş anladım,bu bir gerçektir.
Varımı yoğumu,her şeyi ortaya koydum,
Neyim var neyim yok senindir demiştim.
Yetinmedim bunlarla,
Yüreğimi yerinden söktüm,
Yüreğim avuçlarımda,
Al senindir dedim.

Senindir hayatımın can noktası,
Al işte benim kaderim,bu benim dedim.
Ortaya koydum sevdam uğruna bütün son umutlarımı,
Yarına beni taşıyacak bütün can damarlarımı.
Bende bir şey kalmasın,her şey sende dursun,
Ben demek sen demek bunları çok iyi görüyorsun.
Biliyorsun senin olmadığın yerde benim yaşamadığımı,
Sensiz bir hayatın olamayacağını sen çok iyi biliyorsun.
Bütün kaderim avuçlarımda,
Al senindir dedim

Orhan Özçelik

Her sabah

Her sabah ona beş kala başlar,
Önümden geçip gidene kadar sürer.
Geçip gider kendisi önümden,
Bakışları gitmez gözlerimden.

Sabahımı sabah yapan odur,
Odur günümü aydınlatan güneş.
Kimbilir nerelerden cezminurdur,
Odur yüreğimde yanan ateş.

Buradan geçenlerin en güzeli,
Narin bir kelebek, bir hanımeli.
Onu anlatmak için ne demeli,
Kim bilir hangi bağın gazeli.

Yoktur kimselere verdiği bakışı,
Sadece önüne düşürür başını gider.
Gider de bilmez içimdeki yanışı,
Bilmez içime doldurmuştur keder.

Güzel gözleri aklımdan gitmez,
Bir daha buradan böylesi geçmez.
Böyle güzeli anlatmaya söz yetmez,
Yetmez aklım bana kar etmez.

Orhan Özçelik

Her tarafım

Yüreğimde boşluğun,
Dayanılmaz bir hal aldı.
Anlatamadığım özlemlerim,
Her nefesimde seni düşündüklerim,
Benim sana yandıklarım,
Yangınlarımda yalnız kaldıklarım.
Nereye baksam sen varsın,
Her anımda benim içimde yanarsın.
Yangın olursun, volkan olursun,
Deli ırmaklar gibi çağlarsın.
Benim sana yandıklarım,
Her tarafımı sardı.
Dolandın tüm ruhuma,
İliklerime kadar seninle ıslandım.

Kaderimde yoluğun,
Beni sevmez oluşun kadar.
Beni sevemeyişin sonsuzluk kadar.
Olmaz anlamında ölçülerin var bende,
Bana göre bende oluşunun ölçüsü yok,
Sana göre sende benden bir eser yok.
Her yanımda yokluğun,
Sensizliğim her tarafımı sardı.
Sarıldın azgın sarmaşıklar gibi,
Dolandın yüreğimin her köşesine,
Girdabında çalkaladın, doladıkça doladın.
Sen her yerimde istediğim kadarsın,
Her nereye baksam sen varsın.

Sadece kollarımda yoksun,
Ellerimden kaybolmuşsun,
Bedenin uzak benden sadece,
Oysa içimde hep sen olmuşsun.

Orhan Özçelik

Her zaman

Sen benim bu gün değil,
Her zaman dileğimsin.
Sen benim nazlı sevdam,
Gül yüzlü bebeğimsin.
Gece gördüğüm rüyam,
Gündüz özlediğimsin.

Bunlar sana az gelir,
Sen daha nelerimsin.
Bahar yüzlüm güzelim,
İki yanı gamzelim,
Biricik sevdiceğim,
Edalı kelebeğim.

Bunlar bendeki adın,
Seni böyle tanırım.
Her şeyinle severim,
Yanarım balböceğim.
Gece gündüz mevlamdan,
Sensin benim dileğim.

Orhan Özçelik

Hiç bir şey

Sensizliğimi haftalara böldüm,
Sonuç hiç bir şey.
Aylara böldüm,
Yine hiç bir şey,
Yıllara böldüm,
Yine hiç bir şey.
Demek ki senden geriye kalan,
Sadece hiç bir şey.
Sadece senden mi,
Benden de hiç bir şey.

Orhan Özçelik

Hiç merak etme

Ben seni severim hiç merak etme,
Sen sevil sadece seilmeyi bil.
Sevgisiz kalmazsın bunu dert etme,
Sadece kalbime girmesini bil.

Önüne güllerden bir demet senin,
Gözüme gülerek baksın gözlerin.
O kadar uğraşma düşünme derin,
Ben seni severim sen merak etme.

Seni ben bilirim iyi kalbin var,
O güzel yüzünde çiçekler açar.
Sen beni istemem sevme o kadar,
Ben seni severim sen merak etme.

Orhan Özçelik

Hilal gibi

Boncuk gibi,
Zeytin tanesi gibi.
Gözlerin senin,
Gözlerin güzel.

Hilal gibi,
Ay parçası gibi.
Kaşların senin,
Kaşların güzel.

Kaşın gözün,
Güzel yüzün,
Nazlı bakışın,
Tatlı bakışın güzel.

Beni yakan,
Aklımı alan,
Gönlümü çalan,
Senin gülüşün güzel.

Siyah alev saçların,
Yüzüne yakışan gözlerin,
Melek gibi tatlı dillerin,
Senin o pamuk ellerin güzel.

Derdime çare,
Kendime göre.
Sana bir soru,
Sen bana ne yaptın güzel.

Orhan Özçelik

Huzur servisi

Sonraya atıldı bende huzurlar,
Eğer zaman olursa yaşanacaklar.
Şimdi dolu,görevliler çok yoğun,
Boş zamanı olunca arayacaklar.

Çok beklerim belli oldu kaderim,
Sonraya kalan huzurları neylerim.
Neler olacağını sonradan iyi bilirim,
Şimdi mesai doldu,kapalıyız kardeşim.

Yarın yine gelirsin,ama garanti değil,
Bu işleri bilirsin,benim elimden ne gelir.
Ben de senin önünde saygı ile eğilir,
Al kader huzurunu ne istersen yap derim.

Orhan Özçelik

Ilık yaz meltemi

Tam da seni sevmenin,
Zamanıydı bu günler.
Ilık yaz melteminin,
Önüneydi sevgiler.

Bir yanımda sen olsan,
Diğer yanımda rüzgar.
Estikçe savrulacak,
Bana vuracak saçlar.

Tam da seni sevmenin,
Zamanıydı bu günler.

Orhan Özçelik

İçimdeki sen

Bütün değerlerim içimde,
Elime ne geçirdiysem bende.
Her duygunun en özel yeri,
Her anı saklıdır bende.

Bir de sen içimdesin,
En değerli değer biçiminde.
Özelimde bana ait yerde,
Hayallerimi süslediğin anlar,
Yokluğunu yaşadığım zamanlar.
En güzel kendimle paylaşılanlar,
En uç noktasına kadar,
Hiç kaybolmaz tarafımda,içimde.

Ellerini düşündüğüm o saatler,
Gözlerini hayal ettiğim geceler.
Saçlarının rengi hangi rüzgara gider,
Hangi melek senin güzelliğine benzer.
Her şey bende duruyor,
Bir noktası bile kaybolmuyor.
Bir tel saçın bile olsaydı keşke dediğim,
Bari bir resmini görebilseydim.
Ben seni bir sevebilseydim dediğim,
Seni öyle çok özlediğim de içimde.

Her şey içimde,bütün her şey,
En ufak ayrıntısına kadar bende.
Senin neyin varsa hep üzerimde,
Bir nefes alışını kadar önemli bende.
Sen yoksun belki,ama bendesin,
Bir tablonu yapabileceğim kadar içimdesin.
Özlemlerin ile,hasretin ile,
Bir hayatı paylaşmak isteğim ile.
Sen benim içimdesin her şeyin ile,
Yokluğunun acısını yaşarken bile,
İçimdesin.

Sen şehir-i mavide prenses,
Ben şehir-i saadette Mecnun.

Orhan Özçelik

İnadına

Kardelen gibi,
İnadına çiçek ol,
İnadına güzellik.

Kış kar deme,
Kendini göster,
Gel bana kaderin inadına.

Bütün olmazları,
Bize yakışmazları,
At bir yana sarıl boynuma.

Sev beni,
Her Şeyden çok,
Beyaz saçlarımın inadına.

Orhan zelik

İstanbul'u Özledim

Gözümün önünden bir hayal gibi,
Geçip giden İstanbul'u özledim.
O eski haline hasretim şimdi,
Sönüp giden İstanbul'u özledim.

Yanmış çökmüş, küpeşteler, konaklar,
Yeşillikten yoksun kalmış kavaklar.
Bir yanda gökdelenler, bloklar,
Solup giden İstanbul'u özledim.

Gemilerden boşaltılan atıklar,
Kaldırımında boy gösteren sürtükler.
Üstü boya, altı çürük gerçekler,
Bitip giden İstanbul'u özledim.

Yok olmuş kıyısında piknik yeri,
Denizde kaybolmuş sahilleri.
Nerede şimdi o gül bahçeleri,
Lale kokan İstanbul'u özledim.

Ne güzeldi eskiden bu şehir,
Bu şehirde bir sevgili gizledim.
Kalmadı artık üstünde bir sihir,
Rüyam olan İstanbul'u özledim.

Orhan Özçelik

İstanbul şehri

Bakma sisli puslu olduğuna,
Aslında koca bir mabeğ'tir,
Kaptırmış kendini neşe sarhoşluğuna,
O içimde bir cennettir,
Sen de içinde huri.

Yedi koca tepeli şehirim,
Bende en gűzel yer,
Benim en gűzel yerim.
Gűndűzűn gecen her yerde sihirin,
O içimde bir cennettir,
Sen de içinde huri.

Çok yazdılar ona,
Onu çok yazdılar.
Yazılacak daha da,
Kolay anlatamazlar.
űzerinde olanlar,
Sonsuza dek kalacaklar,
O içimde bir cennettir,
Sen de içinde huri.

Orhan Ŗzçelik

İstemem senden

Kendim için bir şey istemem senden,
Kalbime sevgini verirsen yeter.
Benim için bir şey dilemem senden,
Gönlüme sevgili olursan yeter.

Ben sensiz olurum yüreğim olmaz,
Yok olduğun zaman bu kalbim çarpmaz.
Olmadığın zaman yüzüm hiç gülmez,
Gönlüme sevgili olursan yeter.

Beni hiç düşünme düşün kalbimi,
Her bir köşesine doldur sevgini.
Bana bir şey verme güzel sevgili,
Kalbime sevgini verirsen yeter.

Orhan Özçelik

İyi ki gittin

Yok ölümden korkum,
Bu gün yaşamaktan yanayım.
Yok üzerimde zulmün,
Bu gün sensizlikten yanayım.

İyi ki gittin güzelim,
İyi ki kayboldun.
Bilmeden bana hayat verdin,
Beni canla doldurdun.

Artık daha güzel dünya,
Daha güzel sensiz yaşamak.
Yokluğun bana ölümdü ya,
Huzurmuş sensiz nefes almak.

Günlerdeki güneşi gördüm,
Varlığında karanlıktı dünya.
Rahatladım kuşlara döndüm,
Şimdi mutluluk önümde derya.

Yeni ufuklara yelkenim şimdi,
Yeni hayatım önümde artık.
Boğulduğum günler düdü,
Dünleri raflara kaldırdım artık.

Baharlara selam olsun,
Ben de baharlardan biriyim,
Mevsim sonbahar olsa da,
Rengarenk güller doluyum.

Orhan Özçelik

İyi ki varsın

İyi ki varsın ve iyi ki oradasın,
Orada kalacaksın,yüreğimde.
Seni her özlediğimde,
Elim yüreğimde,saçını okşayacağım,
Seni seveceğim.
İyi ki oradasın,
Her zaman orada kalacaksın,
Sen şehir-i mavide prenses,
Ben şehir-i saadette Mecnun.

Orhan Özçelik

İzmir

Egenin incisi gizemli şehir,
Seni ben gönlümce yaşadım İzmir.
Sendeki güzele,güzeldir denir,
Senin ben tadına doymadım İzmir.

Kadifekalede başkasın İzmir,
Bornova yolundan doktorlar gelir.
Konak meydanında midyeler yenir,
Senin ben tadına doymadım İzmir.

Varyanttan kordona yürümek güzel,
Kordon karşıyaka bir ömre bedel.
Ağustos fuarı dünyada özel,
Senin ben tadına doymadım İzmir.

Gençlik aşkım vardı yeşiltepede,
Çok mutlu günlerim oldu çeşmede.
Çok gezdim dolaştım güzel egede,
Senin ben tadına domadım İzmir.

Orhan Özçelik

Kaç sabah daha

Bu sabah da unutmuş değilim seni,
Bilmem kaç sabah daha böyle yanacağım.
Bu sabah da tarifsiz özledim seni,
Bilmem kaç sabah daha böyle yanacağım.

Dönüşü olmayansın benim olmayansın,
Benim her gece rüyamdan çıkmayansın.
Hayallerim tutkularım elimde kalmayansın,
Bilmem kaç sabah daha böyle yanacağım.

Bir nefes gelseydi uzaktan da olsa razıyım,
Bir nefes uğruna her şeyimi vermeye hazırım.
Amaçsız belirsiz kimsesiz öksüz gibi gezerim,
Bilmem kaç sabah daha böyle yanacağım.

Dualarım dönmene gelip benim halimi görmene,
Arzularım ümitlerim beklentilerim gelip sevmene.
Dünyada kalmayan neşemi sensizliğimi bilmene,
Bilmem kaç sabah daha böyle yanacağım.

Yanacak yerim kalmadı aslında bittim ben,
En sonunda sevdiğim dünyadan gittim ben.
Beni sevmedin anladım artık ondan geçtim ben,
Bilmem kaç sabah daha böyle yanacağım.

Orhan Özçelik

Kaç yara

Ben dünya katında seçtim yolumu,
Sevki aşk dalından çektim kolumu.
Ben kendi elimle yazdım sonumu,
Bu yürek kaç yara daha kaldırır.

Ben kime ne dedim yüzler değiştii,
Aşk dedim kardeşim yürek sevmiştii.
Hani aşk dünyada en güzel denmişti,
Bu yürek kaç yara daha kaldırır.

Sevmeyi hakaret gibi anlarlar,
Karşıma geçip de bir şey sormazlar.
Verdiğin selama cevap vermezler,
Bu yürek kaç yara daha kaldırır.

Çok defa kararlar aldım kendime,
Dünyada yar sevmek benim neyime.
Hiç kimse gül vermez benim elime,
Bu yürek kaç yara daha kaldırır.

Her zaman bu sondur deyip severim,
Gözümü kapatır öyle giderim.
Meğer engel koymuş bana kaderim,
Bu yürek kaç yara daha kaldırır.

Orhan Özçelik

Kaderim ve sen

Anlamadım hanginiz canımı yaktı,
Kader miydi yabancı sen mi yalancı.
İkiniz de her zaman uzaktan baktı,
Siz bana bıraktınız çok büyük acı.

Biriniz kaderimdi yolu açacak,
Biriniz de sevdiğim bana gülecek.
İkiniz de hayırsız oldunuz bana,
Dilimde isyansınız ölünceye dek.

Baş etmek kolay değil ikinizle de,
İkiniz de vicdansız oldunuz bende.
Her günüm bin kahr,bin acı zehir,
Öldürmek istediniz her nefesimde.

Bir kula bu eziyet biraz fazladır,
Bu zavallı yüreğim çarkınızdadır.
Bana gülmek yasakmış artık bellidir,
Mahşerde iki elim yakanızdadır.

Sen nasıl sevgilisin sen nasıl kader,
Yetmez mi verdiğiniz bu kadar keder.
Ben de gülmek isterim,ben de yaşamak,
Neden böyle gelmiş de böyle gidecek.

Orhan Özçelik

Kara sevda

Ben sevdayı tanımam,
Kendisi beni tanır.
Azıcık gururu varsa,
Yaptığından utanır.

Utanır son resminden,
Çatlamış yüreğimden.
Vurduğu sillesinden,
Tokatından utanır.

Yalancı oluşundan,
Anlamsız gülüşünden.
Gelmeden gidişinden,
Kaçışından utanır.

Girmediği kalbimden,
Terkettiği gönlümden.
Gülmeyen bu yüzümden,
Nefretimden utanır.

Boşuna dememişler,
Karadır sevda diye,
Her şey bir yana dursun,
Karasından utanır.

Orhan Özçelik

Karadeniz

Bir memleket,
Memleketin tam anlamında.
Bir memleket,
Gönüllerin tam ortasında.

Yüreklerin harman olduğu,
Gönüllerin yoğun olduğu,
Yeşillerin resim olduğu,
Şiir tadında bir memleket.

Yalçın kayalar haşmeti,
Yeşil yaylalar cenneti,
Siyah bir denizin kudreti,
Asyanın yolunda bir memleket.

Buzdan pınar yatağı,
Paçisi nenesi laz uşığı,
Sabahları bahçelerde kırağı,
Oksijen tadında bir memleket.

Bereket adına olan her şey,
Yamaçlara yaslanmış her köy,
O yüce dağları bir bir say,
Ladin kokan,çam kokan bir memleket.

Lazı hemşinlisi gürcüsü bir arada,
Rize Trabzon Artvin Ordu bir arada,
Giresun Samsun Sinop bir arada,
Bartın Zongulakın da olduğu bir memleket.

Ayrı değil Türkiyeden,
Türkiyenin her yerinde bir memleket,
Farkı yok doğudan egeden,
Her insanım diyebilende bir memleket.

Orhan Özçelik

Karıştı sevdamız

Kısa bir zamana göre değildi,
Yıllara sığmayan büyük aşkımız.
Sonunda kadere boyun eğildi,
Şimdi bir yalana döndü sevdamız.

Yılların zorluğu,
Durduramazdı bir zamanlar bizi,
Bir engel yoktu mutluluk davamızda.
Her şey istediğimiz gibi olacak,
Her adımımızı gelecek için atacaktık.
Biz bir ömür boyu birlikte yaşayacaktık.

Bir demet çiçeğe mutlu olurdun,
Bir tatlı sözüme hayran kalırdın.
Yanlış doğru demez hep inanırdın,
Şimdi bir yalana döndü sevdamız.

Yollarda acıkır bir şeyler yerdik,
El ele dolaşmak,yürümek,işte hayat bu derdik.
Gözlerde parıltı,yüreklerde o heyecan,
Biz dünyaları durdurur yeniden düzenlerdik.
Yoktu düşüncelerde ayrılık,
Aynı şeyleri düşünür,aynı şeyleri söylerdik.

Sonunda ayrıldık yabancı gibi,
İkimiz bir yanda ayırınız şimdi.
Böyle bir ayrılık kader değildi,
Şimdi bir yalana döndü sevdamız.

Yalana döndü bütün ümitler,
Her güneşin doğuşu artık yalan.
Dünyaya gelişim,hayatı tanımam,
Hayata darılmam kadar yalan.
Böyle bir kavgada yandı dünyamız,
Şimdi bir yalana karıştı sevdamız.

Orhan Özçelik

Kaside-i İştika

Tarz-ı Kadim üzre

Bir fikr-i perişan ile bir dil-i viranımız vardır,
Biz,ıztırab ehliyiz yahu; başımıza cihan,dardır.

Çok mekteb-ü medrese,devr-ü hatm etmedik belki,amma;
Hakikati,çeşm-i canandan gören irfanımız vardır.

Hüsrân içre geçen ömre,dünden kalan tek miras,bu:
Reh-i canane nezr edecek nice bin canımız vardır.

Dil-i hicranzademize kar etmez iken hiç bir ilaç;
Kalb-i viranımızı,durdurmayan,dermanımız vardır.

SABA! ...Vah ki,derde düştün; devaya talibsin yine;
Aşka senden aşık,cihanda bilmem, kim vardır? !

Sabahaddin Volkan

Göztepe--1941

Orhan Özçelik

Kavga

Sonu yok bu sevdanın,
Başlangıcı da yoktu.
Belli olmayan bir kavganın,
Belli olmayan iki oyuncusu.

Biri umutsuzluğun siperinde,
Diğeri vurdumduymazlık gölgesinde.
Anlaşılmaz yakınlaşmalar,
Aslında gün geçtikçe uzaklaşmalar.

Yenen yok bu kavgada,
İkisi de yenilmişlerdir.
Beraber uçurumlarda,
İkisi de kaybetmişlerdir.

Sevda mı dersin,
Kavga mı dersin.
Tadını alamadıktan sonra,
Hep kaybedersin.

Orhan Özçelik

Kaybetmiştim

Zaman bulduğumda,
Gittiğimiz yerlere giderim.
Bendeki garip tesellisi işte,
Belki sen de oralardasın diye.

Hani olur ya,
Bakıřlarını dūřürmūřsündür bir yere,
Veya gülūřlerini bulurum kıyı kōşelerde.
Oysa onları sen değil,ben kaybetmiştim.

Seni kaybetmiştim,
Ruhumu canımı,
Gül yüzlü sultanımı,
Derdimin dermanını kaybetmiştim.

Dedim ya fakara tesellisi,
Karşıma senden bir şey çıkar.
Evet bulduklarım var,
Senin özlemin,bitmeyen yalnızlıklar.

Evet bunlar,
Senden sonra bulduklarım,
Senin kaybettiklerin,bilmediklerin,
Belki de hiç öğrenemeyeceklerin.

Orhan Özçelik

Kaybettin

Beni nereye koydun,
Kalbinin hangi köşesine.
Hangi tarafındayım içinin,
Hangi görünmeyen bir yerinde.

Bilirsin bazı şeyler,
Aranınca bulunmazlar.
Oysa gözünün önündedirler,
Ama farkına varılmazlar.

Ortalıkta bir yerde,
Önemsiz şeylerin içinde.
Nasıl olsa lazım olmaz,
Dediğin bir yerlerde.

Kaybettin beni içinde,
Bulamadın, belki hiç aramadın.
Sana lazım olmadım,
Kayboldum gittim içinde.

Oysa ben seni kalbimde,
En güzel yere koymuştum.
Seni bulmak istediğimde,
Elimle koymuş gibi bulmuştum.

Evet beni içinde kaybettin,
Kaybettin beni her yerinde.
Seni seven yüreği kaybettin,
Kaybettin bu oyunda sen de.

Orhan Özçelik

Kayboldular

Döküldüler birer birer,
Sonbaharında ömrümün.
Yapraklarım umutlarım,
Ve gelecek hayallerim.

Kayboldular teker teker,
Sonsuzluğunda gönlümün,
Güzellerim sırdaşlarım,
Ve candan sevdiklerim.

Daha gelecek beklerken,
Kaybolanlar yüreğimden.
Hasretlerim dileklerim,
Ve solmayan çiçeklerim.

Özlemleri çağlarken,
Yaş olup akarken gözlerimden.
Zamanlarım yaşamlarım,
Ve geçmişteki günlerim.

Acımasız oldular,
Beni her yerimden vurdular.
Doğduğuma pişman ettiler,
Hayatımı verdiklerim.

Günümü yaşamadan,
Karanlık gecelere saldılar.
Benim ömrümü çaldılar,
Sevgili bildiklerim can bildiklerim.

Orhan Özçelik

Kayıp arıyorum

Gören yok beni uzun zamandır,
Kaybolmuşum,kayıbım arıyorum.
Boy boy resimlerim boynumda,
Kaybolduğum yerlerde kendimi arıyorum.

Bütün duvarlara resimlerimi astım,
Gören varsa insanlık namına,
En yakınındaki bana haber versin,
Ya da alıp da getirsin benim yanıma.

Kaybolan beni tanımak zor değil,
Üzerimde kırılmış yüreğim,
Alnımda hiç gülmez yazan kaderim,
İşte o benim,gören varsa beklerim.

Orhan Özçelik

Kendimi bulmalıyım

Bazen bir rüzgar düşünürüm,
Hani insanı öylesine alıp götürün.
Ne kadar uzağa olur,nereye olur,
Önemli değil,sadece götürmesidir beklenen.
Bir kaçış mı,bir yere varmak mı,
İkisi de değil,beni alıp götürün.

Kim bilir belki gök yüzüne doğru,
Bulutların yanına olabilir.
Tepelere doğru,yüce dağ başlarına,
En yükseklere,varılmaz uç noktalarına.
Kimsenin göremediği yerlere,
Uzaktan bakıp kendimi görecekim bir yere.

Götürmeli beni gün batımına,
Belki oralarda bir yerde rastlarım sana.
Bir köşesindesin belki geçen günün,
Mazinin görünmez yerlerindesin.
Ama dedim ya önce kendimi bulmalıyım,
Sonra da seni aramalıyım

Orhan Özçelik

Kendimi kurtaramadım

Sevgine susadım senin ben güzel,
Ne olur bir yudum doldur içeyim.
Gül yüzlü ceylanım inat etme gel,
Gel de kaderime seni seçeyim.

Güzel gözlerine kapıldım,
Bir daha kurtulamadım.
Ceylan bakışlarından,
Kendimi alamadım.
Yanacaksam da elinden,
Güleceksem de yüzünden olsun.
Her şeye hazırım,
Ne gelirse senden.
Ben hayatımı,
Elinden kurtaramadım.

Bakınca yüzüne yüzüm gülüyor,
Güzelim bu kalbim seni seviyor.
Senden başkasını gözüm görmüyor,
Gel de kaderime seni seçeyim.

Bıraktım kendimi,
Alev saçların dalgasına.
Sürüklenir dururum,
Ilık meltem rüzgarında.
Bakışı ceylan,
Gülüşü dünyamı aydınlatan.
Beni bulutlara fırlatan,
Güzelliğinden kendimi kurtaramadım.

Orhan Özçelik

Kendini kandırma

Aklına göre bir yola girmişsin,
Aşkı sevdayı hep sen mi bilmişsin.
Hesapta beni kalbinden silmişsin,
Yapma güzelim kendini kandırma.

Bir daha onu istemem demişsin,
Zaten bana hiç değer vermemişsin.
Şu an kimde konuşup söylersin,
Yapma güzelim kendini kandırma.

Hani ben senin n büyük aşkıydım,
Dünyada en çok bana düşkündün.
Şimdi ne oldu bardağı taşırdım,
Yapma güzelim kendini kamandırma.

Sen de çok sevdin çok iyi bilirim,
Senin içinden geçeni anlarım.
Çünkü seni ben çok iyi tanırım,
Yapma güzelim kendini kandırma.

Tanırım dedim inatçısın biraz,
İnadın sana hiç faydası olmaz.
Senin mumların yatsıya dayanmaz,
Yapma güzelim kendini kandırma.

Orhan Özçelik

Kırık dümen

Sevgilerden yana yüreğim yanık,
Sevemem bir daha bir anlamı yok.
Gönüllerden yana efkarım büyük,
Yanamam bir daha eski gücüm yok.

Dumansız yangınla geçti günlerim,
Külümü tozumu yerde bulan yok.
Solmayan bağlarda soldu güllerim,
Kırmızı seherde öten bülbül yok.

Varlıklar tükendi yokluk zamanı,
Dünya dönüyor bana hayrı yok.
Bozulmuş bahtımın kırık dümeni,
Yolumu şaşırdım doğru yolum yok.

Acırım yaşanan mutsuz günlere,
İnsanın dünyada fazla ömrü yok.
Zamanlar gidiyor meçhul yerlere,
Yaşarken sevmeli fazla zaman yok.

Orhan Özçelik

Kırık hayat

Son yediğim ayrılık fırtınalarım,
Büyük zararlar verdi gönül duvarlarıma.
Kırılmıştır kiremitim oluğum,
Akar sular başımdan iner ayaklarıma.
Taş üstünde taşım yok artık,
Her yanımda paralanmış yüreğim yaralanmış.
Son nefes sigaramın son nefes dumanı da,
Artık o da yok o da çoktan havalanmış.
Her yer yerinden oynamış,
Oynamış yüreğimin her parçası.
Bir daha vurursan dökülecek bir bir,
Tel tel akacak damarımda kanım.
Gözlerimde hayaller de kırık,
Üzerime yağın yağmurlar da kırık.
Sağlam bir şey yok artık hayatımda,
Ömrümden artık bütün yok,
Bütün hayatım artık çok kırık.
Ellerimde sıcaklığın ateş,
Donmuş sevdalarım artık önümden.
Üşümüyorum oysa senin sıcaklığından,
Yanıyorum benim buz gibi kırık hayatımdan.

Orhan Özçelik

Kırıldın bana

Bir başka seversem ölüyordun ya,
Hani ben bir yana dünya bir yana.
Bakışımından huzur buluyordun ya,
Hani bensiz dünya zındandı sana.

Yanmda huzurun asla bitmezdi,
Hani güneş gibi doğardım sana.
Bizi ayırmaya bir güç yetmezdi,
Hani sadece sen demiştin bana.

Camlarda beklerdin beni günlerce,
Hani ilaç gibi gelirdim sana.
Sevinçten uçardın beni görünce,
Hani mutluluk verirdim sana.

Ne değişti şimdi şimdi nerdesin,
Ne oldu da böyle kırıldın bana.
Ben yine eski ben senin sevdiğin,
Ne oldu da böyle darıldın bana.

Yalanmış sevdiğin sahte gülüşün,
Bu gün gerçeği öğrettin bana.
Büyük bir hataymış sana yanışım,
Sonunda mahşeri yaşattın bana.

Orhan Özçelik

Kışın görüşelim

Benim kışlarımdır sensizlikte her akşam,
Gün batımından sonra başlar buzu ayazı.
Boyumu geçer,yüreğimi deler de geçer,
Sabahlara kadar sürer içimde fırtınası.

Dinmez saatlerce,durmaz içimde,
Doldukça dolar özlemin avuçlarıma.
Yağar beyazdan tel tel saçlarıma,
Kapatır,yol vermez umutlarıma.

Benim kışımdır olmadığın akşamlar,
Sabahı bulmaz giderim derim,dursun zamanlar.
Yüreğimde eriyen ateşten geriye kalan dumanlar,
Tüter maviden bahara doğru,
Yine bana kalır hicranlar,
Yine bana kalır salkım saçak yağışlar.

Sabaha bitecek mi bu kış,
Hangi sabah olacak ki yağmadığın.
Gözümde uyku olup akmadığın hangi sabah.
Avuçlarımda ateşi dondururken bir avuç sudan,
Yüzümde çırpınışlar kalır eriyen hasretimden.
Dün akşamın karakışında,
Mavi düşlerim açarken,
Öldüm dirilişinde hayalinin.
Baharda kış oldu sensiz gecelerim,
Mavi kışta beklerim,kardelenim.

Orhan Özçelik

Kimler bilecek

Bilmemki gözlerim ne gün gülecek,
Kalmamış dünyada candan sevecek.
Her gelen cebinde ne var soruyor,
Kalbin değerini kimler bilecek.

Her kes insanlığı kenara koymuş,
Değerin maddeyle ölçülür olmuş.
Doğruluk gemisi karaya vurmuş,
Gerçeği saflığı kimler bilecek.

Ömrümüz kuş gibi uçup gidiyor,
Saatler durmadan sona koşuyor.
Bilmeden bu ömür kışa dönüyor,
Sonunda neler var kimler bilecek.

Seversin sevgiye saygı duymazlar,
Uğrunda ölürsün kıymet bilmezler.
Kalbimden gidenler geri dönmezler,
Bu benim halimi kimler bilecek.

Büyük yeminim var sevmeyeceğim,
Beni bimeyeni bilmeyeceğim.
Belki de artık hiç gülmeyeceğim,
Zaten gülsem bile kimler bilecek.

Orhan Özçelik

Kolay mı söyle

Karşımda duracak cesaretin yok,
Bırakıp gitmişsin kabahatin çok.
Bu gönlüm affetmez ölünceye dek,
Bir yürek harcamak kolay mı söyle.

Akılınca kayboldun haklılar gibi,
Dostları kandırdın kurnazım seni.
Ne hale düşürdün bir bilsen beni,
Seveni öldürmek kolay mı söyle.

Zannettin yaşamaz bir yerde ölür,
Tenha bir köşede sahipsiz kalır.
Belki de sürünür dünyası durur,
Dünyayı durdurmak kolay mı söyle.

Yaptığın sadece bırakıp gitmek,
Seven bir yüreğe eziyet etmek.
Belki de huyundur korkup da kaçmak,
Gittiğin yaşantın kolay mı söyle.

Bana bir şey olmaz kendini düşün,
Sen zarar görürsün biraz zor işin.
Dünyada kuraldır akılsız başın,
Derdini ayaklar çeker mi söyle.

Orhan Özçelik

Korkarım seni

Her Őeyi söylerim hić ćekinmeden,
Tek seni sevdiđim ćıkmaz dilimden.
Oysa ne ćıkacak iki sözcükten,
Kırmaktan korkarım meleğim seni.

İkimiz farklıyız işin başında,
Ben garip bir aşık,sense tahtında.
Bu güne kalmazdı bir Şey aslında,
zmekten korkarım meleğim seni.

Gün akşam dolanır durur dilimde,
Bin defa söylenir her gün kalbimde.
O iki kelime saklıdır bende,
Kırmaktan korkarım meleğim seni.

Seviyorum seni bu bir gerćektir,
Sevgiler insana değer vermektir.
Ama ben diyemem gönlüm gevŐektir,
zmekten korkarım meleğim seni.

Aklımı başımdan aldın aslında,
Her gece hayalin durur kaŐımda.
Bir kać kez dilimden ćıkacaktı da,
Kırmaktan ćekindim meleđim seni.

Orhan zćelik

Kurban olayım

Sen nasıl bir şeysin anlamadım,
Meleksin ama kanadını bulamadım.
Ben seni sevmeye doyamadım,
Senin o altın kalbine kurban olayım.

Sen oradasın kalbin burada,
Burada,tam ellerimin arasında.
Yüreğimde,kalbimin tam ortasında,
Senin o altın kalbine kurban olayım.

Sen söyle yeter ki,ne istersen söyle,
Söyle bu canımı yoluna vereyim.
Bu gülmez yüzü nasıl sevindirirsin böyle,
Senin o altın kalbine kurban olayım.

Bozulmasın neşen hiç bir zaman,
Ömrüne katılsın ömrüm,artık ben yaşamam.
Böyle bir sevdiğim olduğu zaman,
Senin o altın kalbine kurban olayım.

Sen siyah dünyamın mavi güneşi,
Sen bitmiş sevdamın yeniden gelişi.
Sen gibi meleğin yoktur ki bir eşi,
Senin o altın kalbine kurban olayım.

Sen şehir-i mavide bir melek,
Ben şehir-i saadette Mecnun

Orhan Özçelik

Kurtulacağım

Ellerim hep sen kokuyor,
Kalbimdeki seni çıkartırken,
Ellerime bulaştın.
Birazdan gidip,
Ellerimi yıkıyacağım,
Senden kurtulacağım.

Orhan Özçelik

Kurtuluşum

Bu günlerde mutluluk içim dışım her yanımda,
Kaybedişin ardından yüzü güldü dünyanın.
Seni kaybettim ama tekrar kendimi buldum,
Böyle güzel dünyada yaşanır be sultanım.

Bir başka görür oldum şu güzelim dünyayı,
Zamanında kapattım bulunduğun sayfayı.
Zehirlerimi attım,temizlendim geçmişten,
Varlığından arındım,kurtulmuşum kıl payı.

Demek boşa yanmışım senin için yıllarca,
Neler neler vermişim senin gibi olmaya.
Hayatımı harcadım gençliğimi harcadım,
Değmezmiş demek ki senin gibi kurnaza.

Şimdi ben bir de dünya,içinde olmadığın,
Bir daha beni görüp yanında bulmadığın.
Uzak senden çok uzak,yaklaşman bile yasak,
Tanımadığın bir yer,senin hiç bilmediğin.

Aslında kaybım büyük tam olarak sorarsan,
Büyük bir zaman kaybı neresinden bakarsan.
Senin için harcanan bunca geçen zamanlar,
Başka yere harcansa kıymet bilir,anlarsan

Orhan Özçelik

Maviden dünya

Bana huzur veren o yüreğine,
Sevgiler anlatan o dillerine.
Ruhuna yakışan mavi rengine,
Senin her şeyine çok teşekkürler.

Denizler mavidir,gök yüzü mavi,
Gönlünde dolaşan çiçeğin rengi.
Mavide yaşıyor gönlünde sevgi,
Maviden dünyana çok teşekkürler.

Orhan Özçelik

Maviye gideceğim

Bir yansaydım elinde,
Saatlerce kavrulsam.
Bir çocuk ninnisiyle,
Dizlerinde uyusam.
Kaybolan yıllarımı,
Gözlerinde yaşasam,
Özlüyor bu yüreğim,
Yanına geleceğim.

Nasıl hasret doluyum,
Bir anlasan meleşim.
Bilsen nasıl özledim,
Gel desen geleceğim.
Böyle çarpan yüreği,
Bilmem ne edeceğim,
Dayanmaz oldum artık,
Yanına geleceğim.

Şen çok uzak yerlerde,
Özlemin yüreğimde.
Ateş olmuş yanarsın,
Her gece bir yerimde.
Bu nasıl kader böyle,
Zinciri bileğimde,
Seçerim ben ölümü,
Yanına geleceğim.

Uzat bana elini,
Bak bekliyor ellerim.
Gel bana nazlı güzel,
Gel de biraz güleyim.
Sen benim nazlıcanım,
Sensin benim her şeyim.
Yakarım ben ömrümü,
Yanına geleceğim.

Bak durmadı içimde,
Yara hala kanıyor.
Seni seven gözlerim,
Yollarına bakıyor.
Gülmüyor bu kaderim,
Neden bana gülmüyor.
Feda ettim canımı,
Yanına geleceğim.

Orhan Özçelik

Maviye tutsak

Sen maviye tutsak,
Ben o kadar yalnız.
Tutsaklığına yalnızlığım,
İşte ellerim.

Açılacağı kadar engin yüreğim,
Dolamıyacağı kadar boşluğu içimin.
Sen maviye tutsak,ben o kadar yalnız,
İşte yüreğim.

Gel dediğin yerde gelmek,
Benim boynumun borcu,alnımın yazısı olur.
Benim kaderim olur yollarına dökülmek.
Gel de geleyim.

Esaretinin rengi,
Benim gökkuşağım olur.
Her rengi olur mavinin bende,
Ben gökteyim.

Sen maviye tutsak,
Ben o kadar yalnız.
Hayallerimde gözlerinin bulunmazlığı,
Gözlerinde öleyim.

Orhan Özçelik

Meleğim benim

Beni mutlu eden o yüreğine,
Teşekkür ederim güzelim benim.
Gönlüme dağılan o seslerine,
Ömrümü veririm meleğim benim.

Çok özelsin melek benim gözümde,
Seninle ağlayıp gülmek isterim.
Mutlu bir tebessüm şimdi yüzümde,
Sayende gülerim meleğim benim.

Mevladan dileğim her zaman sen ol,
Seninle bahtımı çizsin kaderim.
Çok yaşa güzelim her zaman sağ ol,
Her zaman gönlümde meleğim benim.

Ümitsiz anımda karşıma çıktın,
Gönlüme sevgili sensin sevgilim.
Zavallı aklımı başımdan aldın,
Sen beni yandırdın meleğim benim.

Öyle çok mutluyum,bilsen güzelim,
Şevinçten havaya uçmak isterim.
İnşallah gülersin sen de bebeğim,
Gülersin ömrünce meleğim benim.

Orhan Özçelik

Mevsim yaz

Şimdi mevsim yaz,
Zamanıdır doyasıya gezmenin biraz.
Elinde bavulun doğru güneye,
Zamanın yoksa o zaman Şileye.

Şimdi mevsim yaz,
Tutulmuştur şimdi köşe başları.
Başlamıştır artık yaz kaçamakları,
Ne yürekler yakacak tatil aşkları.

Şimdi mevsim yaz,
Serin sular şifa verecek yanmışlara.
Bir sene çalışıp da yorulmuşlara,
İş güç arasında kaybolmuşlara.

Şimdi mevsim yaz,
Baharı yaşayanlara mevsim yaz.
Benim gibi sonbaharda olanlara kış ayaz,
Galiba bahar mevsimini kaçırdık biraz.

Şimdi mevsim yaz,
Sen yaz be kardeşim yaz.
Neyine gerek senin şimdi bu yaz,
Sen otur dertlerini yaz kaderini yaz.

Tatile gidenlere iyi tatiller.

Orhan Özçelik

Mor gece

Mor karanlık gecelerde,
Bir yalnızlık hikayesi.
Son saatler zincirlerde,
Döner isyan pervanesi.

Bir zamanlar diye başlar,
Ama sonrası ise yok.
Yok sensizlik adresinde,
Sana benzer hiç birisi.

Her ayak sesinde yoksun,
Yoksun kapı çalısında.
Toz duman yollarda yoksun,
Yoksun sabah oluşunda.

Bir yudum sevgi misali,
Olsaydın şimdi yanımda.
Yok artık elimde ateş,
Yok bir rüzgar yanışımda.

Mor gece benim dünyam,
Sabahı olmayan gece.
Her gece yalnızlık rüyam,
Günüme dönmeyen gece.

Orhan Özçelik

Muhammed(S.A.V.)

Bizler garip kullarız sığınırız sevgine,
Bazen hata işleriz uyup şeytan izine.
Güveniriz senin nurlar saçan yüzüne,
Şefaattinden bizi mahrum etme Muhammed(S.A.V.)

Mevlama büyük günahlardan sen koru,
Esirgeme bizlerden yüzündeki o nuru.
Bizler giderken Rab mekanına doğru,
Şefaattinden bizi mahrum etme Muhammed(S.A.V.)

Dileğimiz içmektir billur zezem suyu,
Uzak olsun bizlerden ateş yanan kuyu.
El açıp yalvarıyor bu insanoğlu soyu,
Şefaattinden bizi mahrum etme Muhammed(S.A.V.)

Biliriz şefkatini seversin sen aciz kulları,
Bizlere sen öğrettin hakka giden yolları.
Mevlamıza sen söyle yalvaran bu dilleri,
Şefaattinden bizi mahrum etme Muhammed(S.A.V.)

En güzel insan sensin senin yüzünde nurlar,
Kalplerde iman sensin sana bağlıdır kullar.
Senin yolundan geçer Allaha giden yollar,
Şefaattinden bizi mahrum etme Muhammed(S.A.V.)

Orhan Özçelik

Muhteşem sevgi

Sayılı gün dedin giderken bana,
Saymakla bitmedi o uzun günler.
Kısa bir ayrılık diyorsan buna,
Demek ki uzunlu mahşerde biter.

Tahammül kalmadı böyle hasrete,
Bir an önce çıkıp gelsen diyorum.
Sevgiye inancım döndü nefrete,
Gelip de gönlümü alsan diyorum.

Hayatın tadını unuttum artık,
Unuttum gözünün saçtığı rengi.
İnadın yüzünden yabancı olduk,
Sayende tükendi muhteşem sevgi.

Orhan Özçelik

Mutlu mu oldun

Düşlerin sultanı güzel sevgili,
Anla be meleğim,anla halimi.
Ruhuma çareler o hayalini,
Gözümden çekince mutlu mu oldun.

Ben hayal kurarken senin üstüne,
Tam gelip çıkmışsın gönül köşküne.
Sonra sen gelip hayal aşkıma,
Tekmeyi vurunca mutlu mu oldun.

Özledim sevgili inan özledim,
Düşlerde yaşattım seni süsledim
Yanıma çağırdım bana gelmedin,
Uzağa gidince mutlu mu oldun.

Bu yürek senindir bunu anlasan,
Malının sahibi gibi yaşasan.
Ama sen kalbimi yakıp sızlatan,
Yarayı açınca mutlu mu oldun.

Ben ancak hayalde seni görürüm,
Gözlerin gözümde mutlu olurum.
Hayalim bitince beni öldürdün,
Ecelim olunca mutlu mu oldun.

Orhan Özçelik

Mutlu muydun

Büyük gönül harcadım kötü günler yaşadım,
Sensiz sevda yükünü yıllar boyu taşıdım.
Soğuk kış gecesinde yalnız kaldım üşüdüm,
Sen sıcacık yuvanda mutlumuydun sevgilim.

Yolunu beklemekle geçti gitti günlerim,
Yarıdan ümidimi aldı gitti dünlerim.
Yalnızlar masasında dertli şarkı dinlerim,
Sen ellerin yanında mutlumuydun sevgilim.

Nerde senin sözlerin büyük yemin etmiştin,
Biz ayrılmayız deyip ellerimi tutmuşsun.
Derken bir gün aniden kollarımdan gitmiştin,
Gittiğin o yerlerde mutlu muydun sevgilim.

Şimdi bir yalancısın artık benim gözümde,
Çalınmayan nağmesin teli kopmuş sazımda.
Hiç yanımda olmadın yaş dolmuşken gözümde,
O zalim yüreğinle mutlu muydun sevgilim.

Bir gün devran dönecek hak yerini bulacak,
Senin de o gözüne elbet yaşlar dolacak.
Ve bu seven yüreğim sana bir şey soracak,
Orhanı öldürürken mutlu muydun sevgilim.

Orhan Özçelik

Mutlu ol güzelim

Şimdiki halimi bilmem gördün mü,
Her gelen yakıyor garip gönlümü.
Kurtlara bıraktın gittin ömrümü,
Mutlu ol güzelim beni düşünme.

Umutsuz çaresiz darda kalmışım,
Sen nasıl istedin aynı olmuşum.
Belki bu ahları senden almışım,
Mutlu ol güzelim beni düşünme.

Boş durmaz yanarım zaman oldukça,
Derdimden ağlarım fırsat buldukça.
Bir bela bulurum darda kaldıkça,
Mutlu ol güzelim beni düşünme.

Baktın ki yetmiyor bana eziyet,
Üşenme hemen gel sen de devam et.
Ne olacak sanki kopmaz kıyamet,
Mutlu ol güzelim beni düşünme.

Nasılsa olmuşum hedef tahtası,
Çok rahat vurulur alın ortası.
Önemli değildir canın yanması,
Mutlu ol güzelim beni düşünme.

Orhan Özçelik

Mutlu yaşarsın

Hep benim taraftan baktım her şeye,
Ben dedim her zaman olup bitene.
Sonuçta insansın hata yaparsın,
Allahım bir yürek koymuş içine.

Senin de içinde duyguların var,
Gelecek yolunda hayallerin var.
Bir ömür mutluluk elbet hakkındır,
Senin de gülmeye elbet hekkın var.

Belki de ben oldum sana vefasız,
Ben oldum kalbini kıran hayırsız.
Hayalleri boşa çıkarıp atan,
Ben oldum sevgine hissiz duyarsız.

Belki de öyleydin diyelim şimdi,
Diyelim her şeyin suçlusunu bendim.
Her şeyi bırakıp terk eden kimdi,
Kim oldu aklınca başlatan devrim.

Nereden bakarsan haklı olmazsın,
Ama söyledim ya sen de insansın.
Şimdi sen yoluna ben de yoluma,
İnşallah her zaman mutlu yaşarsın.

Orhan Özçelik

Nasıl diyeyim

Sana ben nasıl beni sev diyeyim,,
Yüreğim sana çok büyük gelecek.
Dengim değilsin nazlı çiçeğim,
Kaderim sana olmaz diyecek.

Bence sorun yok her şeye varım ben,
Ama bu kader dönüyor sözünden.
Yıllarca yandım hayırsız yüzünden,
Sana ben nasıl beni sev diyeyim.

Her şey bir yana mevsimler uymuyor,
Hazan yanında baharlar olmuyor.
Ne yazık bize çıkar yol kalmıyor,
Sana ben nasıl beni sev diyeyim.

Benim dileğim gözünde uyumak,
Dalıp hayale sonsuzda uyanmak.
Ama bir gerçek olmakla olmamak,
Sana ben nasıl beni sev diyeyim.

Diyemem sana sevgili diyemem,
Bahar dalında bülbülün olamam.
Bir kere yandım bir daha yanamam,
Sana ben nasıl beni sev diyeyim.

Orhan Özçelik

Nasıl vaz geçer

Mutlu bir dünya,
Sıcacık bir yuva,kuş yuvası.
Tatlı yaşantıların olduğu bir hayat,
Bütün istediklerim bunlardı,sadece bunlar.

İçimde ukte kalan yaşantı,
İnsan gibi,insanca yaşamaktı tüm arzum.
Bir elimde sevgi yumağı,diğerinde aşk olacaktı,
Akşama eve gelirken ellerim dolu olacaktı.

Yüreğim dolu olacaktı,
Ve gözlerin bakışmasından şimşekler çakacaktı.
Yılların yorgunluğu viz gelecekti yüreğime,
Tek yapacağım şey seni sevmek olacaktı.

Doyasıya,ölümüne sevmek,
Bir gün aksatmadan,hatta saatlerde bile seni düşünmek.
Yüreğimde senin olduğunu düşünmenin gururuyla yaşamak,
Her anı senin ile yaşamak olacaktı.

Olmadı yar,ne yazık olmadı,
Adına ne derler çok da önemli değil,sadece olmadı.
Şans,takıldı teknik bir arıza dolayısıyla şanssızlığa,
Ne yazık seni sevmek kısmet olmadı.

Sen sevgili,evet sen,
Seni ne çok sevmiştim bir bilsen.
Sevmiştim işte,insan sevdiğini nasıl sever,
Söyler misin,insan sevdiğinden nasıl vaz geçer.

Orhan Özçelik

Nasılsın demedin

Her kesten en az bir selam aldım,
Senden hiç bir selam gelmedi gülüm.
Bil cümle her kesin hatırlarını sordun,
Bir bana nasılsın demedin gülüm.

Kıskandım geçekten alındım,
Seni ben çok başka tanıdım.
Bir kaç satır yazar sanmıştım,
Hiç bana nasılsın demedin gülüm.

Gülüm benim nazlı çiçeğim,
Beni sen sevdin mi nerden bileyim.
Üç beş kelime yaz da göreyim,
Sen bana nasılsın demedin gülüm.

İyiyim haliyle fena değilim,
Sağlığım yerinde söyler gülerim.
Ama senden de bir şeyler beklerim,
Hiç bana nasılsın demedin gülüm.

Bu işin şakası biraz gülmece,
Biraz da neşeye vurmali bence.
İnsanlar güzelleşir yüzler gülünce,
Hiç bana nasılsın demedin gülüm.

Orhan Özçelik

Nazın öldürüyor

Lafım yok güzel yüzüne,
Yok bir söz güzelliğine.
Kurbanım tatlı sözüne,
Nazın beni öldürüyor.

Sevilecek güzelsin sen,
Benim için özelsin sen.
Dillerimde gazelsin sen,
Nazın beni öldürüyor.

Gel deyince koşup geldim,
Sev deyince hemen sevdim.
Bunlara söz yok efendim,
Nazın beni öldürüyor.

Ceylan gibi bakan sensin,
Yürekleri yakan sensin.
Bir de haklı çıkan sensin,
Nazın beni öldürüyor.

Geçtim aşkımdan sevginden,
Ben yorulduğum dertlerinden.
Her şeye tamam derim ben,
Nazın beni öldürüyor.

Orhan Özçelik

Nazlıcanım

Yüreğimde kıpırtılar,
Ellerimde titremeler.
Tutulur dilim söylemez,
Boğazımda kelimeler.

Kendimi toparlayıp,
Sana bir açılabilsem.
Biraz cesaretim olsa,
Derdimi diyebilsem.

Neler söyledim bilsen,
Neler anlatırdım sana.
Bana benim gibi gülsen,
Ah neler verirdim sana.

Bir baksan gözlerime,
Bir okuyabilsen beni.
Tutabilsen ellerimi,
Bir anlayabilsen beni.

Lal oldum söyleyemem,
İçimi sana dökemem.
Çok tazesin kırılırsın,
Şeni üzmemek istemem.

İşte böyle gülfidanım,
Anla beni nazlıcanım.
Çaresizim çok dertliyim,
Benim güzel nazlıcanım.

Orhan Özçelik

Ne çıkar

Ne çıkar başıma yağsa karların,
Ne çıkar ömrümü alsay yılların.
Ne çıkar üstüme düşse korların,
Üstümde yanacak bir şey kalmamış.

Ne çıkar mevsimler kışa dömuşse,
Ne çıkar saçıma karlar yağmışsa.
Ne çıkar gündüzüm gece olmuşsa,
Yarına doğacak bir gün kalmamış.

Ne çıkar ellerim bomboş kalmışsa,
Ne çıkar yüreğim sensiz olmuşsa.
Ne çıkar sevgili benden gitmişse,
Feryadım olacak bir ses kalmamış.

Orhan Özçelik

Ne fayda

Yolumun düştüğü bütün yerlerde,
İzini aradım durdum yollarda.
Yapraklar sarardı şimdi dallarda,
Gönlümce sevgili gulsam ne fayda.

Hasretin içimi ezdikten sonra,
Günlerim gelip de geçtikten sonra.
Gençliğim elimden uçtuktan sonra,
Dünyayı önüme koysan ne fayda.

Bırakıp gittiğın gibi değılim,
Dünyaya darılmış gülen gözlerim.
Tarifsiz insafsız olmuş kaderim,
Gelip de yüzüme gülsen ne fayda.

Bir ömür yolunda ziyan olmuşsa,
Mutluluk yerine keder bulmuşsa.
Çaresiz umutsuz zorda kalmışsa,
Dünyalar güzeli olsan ne fayda.

İnsafsız yürekler vurup gidiyor,
Sevgili dediğın gönül vermiyor.
Değerin maddeyle ölçülür oluyor,
Bunlara ömrünü versen ne fayda.

Orhan Özçelik

Ne izini buldum

Durulmayan bulanık nehirlerde,
Varılmayan karanlık şehirlerde.
Girilmeyen sihirli gönüllerde,
Ne izini buldum ne de sesini.

Yaralanmış kalbimin köşesinde,
Tamamlanmış ömrümün nefesinde.
Bitirdiğim meylerin şişesinde,
Ne izini buldum ne de sesini.

Yeşillenmiş ağacın dallarında,
Dönülmeyen gurbetin yollarında.
Kopardığım papatya fallarında,
Ne izini buldum ne de sesini.

Oturduğun evlerin sokağında,
Kaybolduğun gecenin şafağında.
Kaybolmuşken dertlerin kucağında,
Ne izini buldum ne de sesini.

Soramadım kimseye haberini,
Diyemedim her şeyi verdiğimi.
Tamadım içimden hasretini,
Ne izini buldum ne de sesini.

Orhan Özçelik

Ne kadar oldu

Ne kadar oldu gittiğın,
Şunun şurasında kaç yıldır sensizim.
Kaç uzun geceler yalnızlığım,
Kaç mevsimler boyu öksüzlüğüm.
Bir şey olmadı daha gittiğın,
Sıcaklığın hala ellerimde.

Ne kadar oldu gittiğın,
Henüz bir ömür bitirmedim gideli.
Bitirmedim gözlerimdeki hayali,
Yüreğimdeki volkanı söndürmedim.
İçimde kalanların yerini değıştirmedim,
Sensizliğim hala ellerimde.

Bir şey olmadı gideli,
Giderken yüzümde bıraktığın donmuşluğu,
Hala üzerimden atamadığım sarhoşluğu.
Her gün artacak içimdeki boşluğu,
Senin sevgini içimde bitirmedim.
Umutlarım titreyen ellerimde.
Ne kadar oldu gittiğın.

Orhan Özçelik

Ne kaldı geride

Ne kaldı geride bilmem hayatımda,
Yaşanacak kaç mevsim daha sensizlik.
Kaç takvimler dolusu günler akacak da,
Bir gün seni kollarımda bulacağım.

Bunun adı bende zamansızlık,zaman yok demek,
Seni bana getirecek bir zaman ne yazık ki gelmeyecek.
Gelmeyecek yüreğin,kuş olup kalbimin üzerine konmayacak,
Ve bu yürek bilmem bu zamansızlığa nasıl dayanacak.

Çok şey var daha yaşanacak,hayat devam ediyor,
Devam ediyor yalnızlığım,çile dertler bitmiyor.
Ömrüme yazılmış hayat boyu hasret nöbetlerinde,
Daha yaşanacak neler var,öyle kolay ölmüyor.

Ben çaresizim tamam,bende kaderin kötüsü,
Peki sende ne var sevgilim,sen neden gelmiyorsun.
Neden beni bulmuyorsun,sadece yolumun sonu oluyorsun,
Bir hayatın sonunu elinle yazıyorsun.

Geride kalan hayat,ama anlamı olmayan,
Bir kuru gürültü kalp atışından başka ses çıkmayan.
Gömülen kaderin en derinlerine,kuytu köşelerine,
Bir nokta kadar mutluluk umudu olmayan.

Bu da sana mektubumdur ey prensesim,
Son nefesime kadar duyacağın seslerimdir bunlar.
Ya gel,gönlüm baharlarını senin pamuk ellerinde bulsun,
Ya da,sen şehr-i mavide prenses,ben şehr-i saadette Mecnun.

Orhan Özçelik

Ne tarafta

Dağılmış her yanım,
Her Şeyim her tarafta.
Gecelerim dűŐmanım,
Gündűzlerim bir tarafta.
KaybolmuŐ űmitlerim,
Kaybolmuş hayallerim,
Kaybolmuş sevgilerim,
Geleceğim bir tarafta.

Geçip giden hayatım,
Saçımdaki beyazım,
Her gűn sona dođru bir adım,
Yalnız gideceğim bir tarafta.
Olmadığın hayatım,
Gelmediđin yűređim bir tarafta.
Őksűzlűđűm sefilliđim,
Rezilliğim bir tarafta.
Ben bir tarafta,
Ya sen,sen ne tarafta.

Orhan Özçelik

Ne zaman unutacağım

Geçen zamana inat,
Sen geçmiyorsun,
Geçip gitmiyorsun aklımdan.
Silinmiyorsun hayallerimden,
Hayal meyal düşlerimden,
Seni ben ne zaman unutacağım.

Sanki asırlar geçti,
Yüz yıllardır yoksun içimde.
Oysa daha dün gibi gözlerin gözlerimde,
Her anını yaşamışım gibi kalbimde,
O titrek ellerin hala ellerimde,
Seni ben ne zaman unutacağım.

Zaman önümde azalıyor,
Sen içimde büyüyorsun.
Her damla kanımda oluyorsun,
Aldığım nefesimde sen kokuyorsun.
İçime sığmıyor dolup taşıyorsun,
Seni ben ne zaman unutacağım.

Zorlaştı özlemlerin,
Gündüzler geceler zorlaştı.
Nereye kadar böyle gider,
İçimden ne zaman gideceksin,
Kaç asır daha böyle yaşayacağım,
Seni ben ne zaman unutacağım.

Sen beni unuttun,
Belki de adımı bilmiyorsun,
Kendi dünyanda yaşıyorsun.
Sen tamam da, neden hep ben yanacağım,
Neden hep ben ağlayacağım,
Seni ben ne zaman unutacağım.

Yüreğim çok yorgun,
Kaderim benden bi haber.
Derdim, sevgim her şeyim,
Her şeyim benden hesap soruyor.
Ben bu fırtınayı nasıl atlatacağım,
Seni ben ne zaman unutacağım.

Orhan Özçelik

Neden gülerizki

Çok mu mutlu gülüp gezenler,
Daha mı huzurlu böyle gülenler.
Sanmam hepsi sahte gibiler,
Sahte yaşamlar sahte gülüşler.

Dünya gerçeği komik değildir ki,
Gerçek hayatta gülmek gerekmez ki.
Ağlamak gerek bu gün halimize,
Neye güleriz neden güleriz ki.

İyimserlik yok her yer karamsar,
Helal işler yok her taraf günahkar.
Gidiş ne yöne yolumuz ne yana,
Hakka saygı yok hepimiz isyankar.

Böyle dünyaya hangi gözler güler,
Gerçek anlamda hangi yürek sever.
İçinden gelip yürekten yalvarıp,
Yüce mevlaya hangi eller döner.

Ağlasın gözüm gülmek haram bana,
Karasın yüzüm beyaz yasak bana.
Ben de dünyada bir kul yaşıyorum,
Ağırdır yüküm derman gerek bana.

Orhan Özçelik

Nedir bu halin

Benliğim kayboldu gitti göğsümden,
Eski benden Şimdi bende eser yok.
Dertlerden boşlukta gezer oldum ben,
Nedir senin bu halin soran eden yok.

Bilmezler başımda büyük derdim var,
Genç yaŐta saçıma yađdırmıŐım kar.
Kalbime sevgime hançer vurmuŐlar,
Nedir senin bu halin soran eden yok.

Sorana söylemem zaten derdimi,
Dermanım olamaz bilse fendini.
Dünya iŐlerinden çektim kendimi,
Nedir senin bu halin soran eden yok.

Bir Mecnun misali gitsem dağlara,
Ya da Ferhat gibi insem çöllere.
Hayırsız yüzünden düştüm dillere,
Nedir senin bu halin soran eden yok.

Başıma geleni söyler dururum,
Kim bilir nereden çare bulurum.
Her zaman çaresiz yalnız kalırım,
Nedir senin bu halin soran eden yok.

Orhan Özçelik

Nelerin olmuştum

Güzelsin canım, sen dünya güzeli,
Sen benim gözümün çiçeği.
Bu kadar her şeyim, ömrümün gerçeği,
Ben daha nelerim diyeyim sana.

Giremez olmuşsun gelip kalbime,
Bir türlü yolunu bulamaz oldun.
Bulamadın hayatımın can damarının yolunu,
İki nefes alacak bir nefesim olamadın.

Oysa ben nelerin olmuştum,
Senin kölen, senin yoluna kurban,
Senin gül yüzüne hayran olmuştum.
Bağlanan, esirin olan, yüreği yanan,
Bir gün görmezse hasretinden ölen,
Hayatının iplerini ellerinde bilen olmuştum.

Bir dünyada yaşamayı düşünen,
Hayat anlamını senin yüzünde gören,
Seni her şey bilen, değer veren,
Sana sevgiler veren biri olmuştum.

Orhan Özçelik

Nereden geldin

Sen bana Rabbimin,
Güzel lütfusun.
Sen benim ömrümün,
Taze gülüsün.
Seyretsin gözlerim,
Keyfini sürsün.
Bir daha nereden,
Bulurum seni.

Nereden karşıma,
Çıkıp da geldin.
Gelip de kalbini,
Kalbime verdin.
Anlamadım nasıl,
Sen beni sevdin.
Söyle güzel bana,
Nereden geldin.

Göklerden süzülen,
Melek misin sen.
Canımın içinde,
Yürek misin sen.
Şöyle gel bakayım,
Gerçek misin sen,
Sen benim dünyama,
Nereden geldin.

Orhan Özçelik

Neredesin sevgilim

Bu bahar da gelmedin yine içimde hüzün,
Nerdesin bilmem şimdi nerde verdiğin sözün.
Çoktan kavuştu eller bende hayalin senin,
Nerdesin sevgilim söyle şimdi nerdesin.

Yine öksüz bu kalbim içimde korlar yanar,
Tutmadın bak sözünü bak yine bitti bahar.
Kimbilir sen gelmezsin belki mahşere kadar,
Nerdesin sevgilim söyle şimdi nerdesin.

Her bahar ben sensizim her günüm acı dolu,
Gelmedin bir gün bana dermedin gonca gülü.
Izdırapla yoğruldu kalbim bitirdi yolu,
Nerdesin sevgilim söyle şimdi nerdesin.

Gözlerim seni arar gelmezsen yüzüm gülmez,
Sen olmazsan kalbimde bir bahar dalı olmaz.
Benim sitemim ahım senin yanında kalmaz,
Nerdesin sevgilim söyle şimdi nerdesin.

Neşelendi bütün dünya baharla coştı her yer,
Her taraf neşe dolu mutlu şarkılar söyler.
Benim garip yüreğim her zaman seni bekler,
Nerdesin sevgilim söyle şimdi nerdesin.

Orhan Özçelik

Nerende yaşanır

Bahtıma yazılan yazı okunmaz,
Öyle bir kader ki bir gün çekilmez.
Küsmüş bana kader bir daha gülmez,
Nerende yaşanır ey yalan dünya.

Yalandır her şeyin her yanın yalan,
Bir sevda yaşandı olmadı gülen.
Bir enkaz elimde sonunda kalan,
Nerende yaşanır ey yalan dünya.

Doğrusu yanlışı senin üstünde,
İki damla huzur olmaz testinde.
Her türlü eziyet her bir köşende,
Nerende yaşanır ey yalan dünya.

Sevdalar gönüller şimdi bir anlık,
Aydınlık kalmadı her yer karanlık.
Her kesin dilinde ayrı pişmanlık,
Nerende yaşanır ey yalan dünya.

Zamanlar su gibi akıp gidiyor,
Sonradan pişmanlık fayda etmiyor.
Böyle bir düzene gücüm yetmiyor,
Nerende yaşanır ey yalan dünya.

Orhan Özçelik

Nereye

Bu gidişin nereye böyle koşar adımla,
Bilmez misin her yolun bir de sonu oluyor.
Bu dünya nimetini içtin bir tek yudumla,
Görmez misin dünyada başkası da yaşıyor.

Paylaşmayı bilerek yoluna gitmelisin,
Hak denilen bir şey var çok iyi bilmelisin.
Bir dilim ekmeğini ikiye bölmelisin,
Görmez misin dünyada nice açlar yaşıyor.

Komşusu aç uyurken karnı tok uyku olmaz,
Öyle demiş Muhammet(S.A.V.) bunları kimse bilmez.
Doğru yolu olmayan, yolunda doğru bulmaz,
Görmez misin dünyada nice gafil yaşıyor.

Giderken bir elinde biraz bir şey olacak,
Çünkü zaman gelince Mevlam hesap soracak.
Günahlar ve sevaplar tam karşında duracak,
Görmez misin dünyada insan neler yaşıyor.

Her adım ibret olsun gittiğin her yolunda,
Allah Kuran korkusu olmalıdır yanında.
Haram bir şey olmasın katığında suyunda,
Görmez misin dünyada insan kaç gün yaşıyor.

Orhan Özçelik

Nereye gidiyorsun

Sen böyle gitmeye gitmek mi diyorsun,
Böyle diyerek dalga mı geçiyorsun.
Veya sen gitmeyi hiç bilmiyorsun,
Sen hala ayrıldım gittim diyorsun.

Dünyamı seyrettim bakışlarında,
O tatlı hayalin hala karşımda.
Ellerim dolandı ipek saçlarında,
Billur pınarlar tattım dudaklarında.
Yanağım uyudu yanaklarında,
Sen hala ayrıldım gittim diyorsun

Nerede o bolluk,nereye gidiyorsun,
Öyle kolay mı her şeyi terk ediyorsun,
Durma hadi git ne bekliyorsun,
Sen böyle gitmeye gitmek mi diyorsun.

Orhan Özçelik

Neşeli şarkı

Ağlama birtanem, hep yüzün gülsün,
Gülünce çok güzel, hoş oluyorsun.
Sen dünya güzeli, sen bir ömürsün,
Sana ben dünyalar versem yetmez ki.

Yüzünde çiçekler açtı gülüşün,
Gönüle yaprağa cemre dönüşün.
Bendeki coşkuyu artık bir düşün,
Ben sana dünyalar versem yetmez ki.

Sen bahar güzeli, sen kar tanesi,
Her mevsim içimde yak bu ateşi.
Sen benim ömrümün tek bir tanesi,
Ben sana dünyalar versem yetmez ki.

Öyle çok mutluyuz her ikimiz de,
Sevgiler yeşerdi bak içimizde.
Bir mutlu tebessüm var yüzümüzde,
Ben sana dünyalar versem yetmez ki.

Ağlama meleğim artık ağlama,
İçinde hüznler dönsün bayrama.
Sefalar getirdin benim dünyama,
Ben sana dünyalar versem yetmez ki.

Sadece neşeli bir şarkı! ! ! ! ! !

Orhan Özçelik

Niye

Zaman ayrılık zamanı,
Saatin bilmem kaçı.
Ben diyeyim gece yarısı,
Belki gecenin üçü.
Başımda efkarın dumanı,
Aklımın tam göçü.
Aklım tanımaz oldu,
Erkeni çok geçi.

Ayrılık yürek yaralar ciğer paralar dinleyen kim,
Sonunda uçurumlar yarlar var anlayan kim.
Çözmüştür halatları ne çare aylardan ekim,
Fırtınalar lodoslar seni bekler sonunu düşünen kim.

Bir kalemde yok etmiş,
Seni terk etmiş.
Kaşın gözün senin olsun,
İstemem demiş.
Açtığın yolları hiç görmemiş,
Görse de beğenmemiş.
Gönlümde sana yer yok,
Seni sevemem demiş.

Ey deli gönül bırak gitsin desen de boş,
Senin kayboluşuna sebeptir desen de boş.
Boşuna inadın yüreğinin ona akışı boşuna,
Seni anlamayandır sevmeyendir desen de boş.

Neden bu inat,
Anlamak zor seni gönül.
Sen kendini,
Bilmem ne sandın be gönül.
Dünyada kul kalmadı da,
Tek sen mi vardın.
Kendini,
Bir bir nimetten mi saydın gönül.

Giden gitti be oğul daha isyanın niye,
Niye kendini bu kadar üzersin bilmem niye.
Geçmiş olsun artık bunca geçmiş seneye,
Demiyorsun da,bekliyorsun hala niye.

Orhan Özçelik

Noktayı koydun

Aşkıma noktayı koydun sonunda,
Her şeyi toplayıp gittin yanında.
Bana bir iyilik yap son gününde,
Beni öldür de git budur dileğim.

Lazım değil bana sensiz bedenim,
Sen gittikten sonra nasıl gülerim.
Güzelim elinden olsun ecelim,
Beni öldür de git budur dileğim.

Sen olmazsan bende başlar korkular,
Dermanım olmaz dertli şarkılar.
Sensizlik düşlerim beni parçalar,
Beni öldür de git budur dileğim.

Aklına koydun sen çekip gitmeyi,
Sana engel olmam bildim gerçeği.
Belli ki bilmedin beni sevmeyi,
Beni öldür de git budur dileğim.

Acılar çekmeye dayanmaz yürek,
Böyle bir hayata son vermek gerek.
Sevmedim seni de,gerekmez tüfek,
Beni öldür de git budur dileğim.

Orhan Özçelik

O asla bensiz

Tutuldum, kurudu dimağım, nutkum,
Böylesini beklemezdim, şok oldum.
Ben merhabalar bekliyorken ondan,
Bütünüyle elveda dedi çoktan.

Çekti ipimi son verdi,
Verdiğim değerlerime, yandığım ciğerlerime.
Ölesiye sevgi dolu hislerime son verdi,
Duyarsızlığın baş oyuncusu oldu.

Oynadı sonuna kadar,
Hayatımla, kaderimle, en temiz hislerimle.
Benim en değer verdiğim onurumla,
Yıkılmaz sandığım gururumla.

Yazık olur demeden insafsız,
Çekti gitti, artık dönmez imkansız.
Düşünemedi bu yürek çaresiz,
Düşünmedi yaşayamaz o bensiz..

O şehir-i mavide prensesimdi,
Ben de şehir-i saadette Mecnundum.
Yüreğimden vuruldum, yok oldum,
Artık şimdi Mecnundan beter oldum.

Orhan Özçelik

O gün

Gök yüzü bulutla kaplandı,
Her taraf karanlıktı o gün.
Ne bir rüzgar esti,
Ne de bir kuş cıvıltısı vardı.
Benim ellerimi bıraktığın gündü o gün,
Bedenimi bir yana,
Ruhumu bir yana attığın gündü o gün.
Beni yaktığın gündü o gün.

Gündüzdü ama karanlıktı,
Baharda karlar yağmıştı.
Gök kubbesi çatlamış,
Sanki yer yerinden oynamıştı.
Benim gözlerimden kayıp gittiğin gündü o gün.
Kaderimi boşluğa,
Yüreğimi taşlara attığın gündü o gün.
Beni yıktığın gündü o gün.

Kimse kalmadı yer yüzünde,
Her taraf ıssız,
Dünya durmuştu sanki.
Her yanda kırık dökük hayallerim,
Her yanda sensizliğimden kalanlar.
Benim canımı,
Benim hayatımı elimden aldığın gündü o gün.
Beni yok ettiğin gündü o gün.

Orhan Özçelik

O sensin

Bir yudum suyun tadı,
Bir damla suyun rengi.
Bir nefes almanın zevki,
Sensin güzelim,o sensin.

Kalbimin her atışı,
Gözümün her görüşü.
Ellerimin ateşi,
Sensin güzelim,o sensin.

Orhan Özçelik

O Şehir

Sen oradasın ya,
Onun için güzeldir o Şehir.
Yanıyordur Şimdi mavilerde ıŐıl ıŐıl,
Sen oradasın diye güzelim benim.

Eser bilirim körfezden,
O meltem hafiften ıŐlıklarıyla.
Dolanır kıyılarından,bir yanı karşıyaka,
Bir yanı karaburuna kadar.

Meltemi de sen kokarsın o Şehrin,
ıŐıl ıŐıl gözlerindeki rengi taşır.
Alır gider seni her bir köşesine,
Sadece bana getirmez,aksine uzaklaŐtırır.

Ama güzeldir yine de senin ile o Şehir,
Uzak olsanız da ikinizi de seviyorum.
Ben sevdasıyım mavinin,
Mavinin her olduğu yeri çok seviyorum.

Sen Şehr-i mavide prenses,
Ben Şehr-i saadette Mecnun.

Orhan zelik

Olmayan oldun

Her zaman içimde oldun,
Sevinç oldun,bazen de keder.
Dert oldun,özlem oldun satır satır.

Yandığım da yandığım,ateşim,
Ağladığımda gözyaşım sen oldun.
Sen her zaman içimde oldun.

Zamansız baş ağrılarımın sebebi,
Hayallerimde her zaman gördüğüm,
Sen benim her gördüğüm rüyam oldun.
Uykusuz gecelerimin sabah güneşi,
Bana göre masal prensesinin bir eşi.
İçimde sönmeyen sevda ateşi,
Gözlerimde birer damla kor oldun,
Sen her zaman içimde oldun.

Düşüncemde hatıralarım,
Geçmişteki en güzel anlarım.
Gözümü her kapadığımda içimde sen oldun.

Benin içimde her zaman sen oldun,
Sen kaderim,alın yazım,mutluluğumdun.
Ve şimdi içimde olmayan oldun,
Kayboldun.

Orhan Özçelik

Olsun kaderim

Bu gün seni bir daha,
Kutluyorum kaderim.
Öyle güzel düzeni,
Çizmişsin gidiyorsun.

Bak yine hava aldım,
Bomboş kaldı ellerim.
Bana yazdıklarından,
Hiç taviz vermiyorsun.

Olsun benim kaderim,
Sana da helal olsun.
Senin de gözlerine,
Kovalarca yaş dolsun.

Bana fazla gördüğün,
Sana da fazla olsun.
Bana yazdıklarından,
Hiç geri durmuyorsun.

Senden istediklerim,
İki tane sıcak el.
İki tane güzel göz,
Yani bir tane güzel.

Bunlar sana çok dedin,
Şen çok şey istiyorsun.
Öyle olsun kaderim,
Sözüm yok biliyorsun.

Orhan Özçelik

Oyuncak değil

Her kes bana gelince,
Bir yerlerde duruyor.
Her kes bir ben sevince,
Çok kıymetli oluyor.
Benden önce halini,
İyi bildiklerim var.
Her kes beni bulunca,
Saraylarda yaşıyor.

Ne oldu bu insanlar,
Uzayda mı yaşıyor.
Bu insanlar kendini,
Bilmem ki ne sanıyor.
Her kesin köşesi var,
Her kes ayrı havada.
Her kes ayrı dünyada,
Ayrı çalım satıyor.

Dur da biraz soluklan,
Gidişin gidiş değil.
Ben sana gönül verdim,
Öyle kolay iş değil.
Kolay değil dünyanın,
Dertlerine katlanmak.
Ben seni sevdim dedim,
Sevgim oyuncak değil.

Orhan Özçelik

Öğren artık

Gitmeyi beceremedin sen,
Gelmeyi de bilemezsin.
Nasıl gidiş seninki zaten,
Her şeyinle kalbimdesin.

Ben sana şimdi gel desem,
Kim bilir nasıl geleceksin.
Belki de hiç gelmeyecek,
Yine beni öldüreceksin.

Öğrenemedin sen bir türlü,
Sevmesini sevilmesini.
Belki oyun sandın,güldürü,
Kalbim de sahnesiydi.

Bak artık oyun bitti,
Gerçeğe dönmen gerek.
Hem büyüdün yaşın da geçti,
Bazı şeyleri öğren artık.

Orhan Özçelik

Öldüm sevgilim

Elimde bir kalem seni yazarım,
Seninle yaşarım seni yaşarım.
Bir nefes almışsam budur başarım,
Sen gittikten sonra öldüm sevgilim.

Belki de boşlukta geçmiş günlerim,
Belki de zamanla ölmüş hislerim.
Senden başkasını görmez gözlerim,
Sen gittikten sonra öldüm sevgilim.

Baharlar gelirmiş bundan bana ne,
Bülbüller ötermiş ötsün kime ne.
Dallarda yeşiller şenlenmişlersede,
Sen gittikten sonra öldüm sevgilim.

İçimde baharım dalım olmuştun,
Kalbimin yeşili seni bilmiştim.
Seninle yaşarken hayat bulmuştum,
Sen gittikten sonra öldüm sevgilim.

Orhan Özçelik

Ömür bitiyor

Sensiz sabahlarda doğmaz güneşim,
Hasret yağmurunda sönmüş ateşim.
Hangi mevsimdedir bilmem gelişin,
Bu yorgun bekleyiş cana yetiyor.

Gözümde hayalin beni avutmaz,
Şu zalim kaderim düşman aratmaz.
Bilirsin güzelim seven unutmaz,
Derdinden başımda duman tütüyor.

Ümidim mezara kadar sürecektir,
Yüreğim her zaman seni sevecek.
Belki senden önce ecel gelecek,
Yolunu beklerken ömür bitiyor.

Orhan Özçelik

Ötelere git

Bu gün de yoksun, iyi ki yoksun,
Sen benim içimde özlenmiyorsun.
Kaşın gözün her şeyin yerinde dursun,
Git daha ötelere istenmiyorsun.

Sensizlik baharı açtı gönlümde,
İlk defa bir huzur buldum ömrümde.
Sana yer kamadı hiç bir günümde,
Git daha ötelere istenmiyorsun.

Bu kadar içimde kaldıkların yeter,
Şükür seni benden kurtardı kader.
Şimdi elin ardına bakmadan gider,
Git daha ötelere istenmiyorsun.

Ben şimdi yaşamaya başlayacağım,
Artık eskisi gibi hiç yanmayacağım.
Beni çağırırsan da seni duymayacağım,
Git daha ötelere istenmiyorsun.

Benim artık baharım mavi düşüm var,
Yüreğimde bir coşku bir ateş yanar.
Yeter huzurum her yanıma mavi duvar,
Git daha ötelere istenmiyorsun.

Orhan Özçelik

Öyle mi duracaksın

Öyle mi duracaksın karşımda,
Vurulmuş,zavallı ve yorgun.
Yerlerde sürünen kaşların,
Dik durmayan başınla mı duracaksın.

Bana bakamayan gözünle,
Beni tanımayan yüzünle.
Beni yaralayan sözünle,
Ve şimdi pişmanlığınla mı duracaksın.

Eskilerin zalimi,
Bir zamanların yenilmezi.
Ey gidip de geri dönülmezi,
Şimdi pişman mı olacaksın,
Karşımda böyle mi duracaksın.

Orhan Özçelik

Özlem

Kaybolmanın gerçekliği,
Yok olmanın tam anlamı.
İşte sen yoksun,
Ve ben kaybolmuşum.
Başka dünyalarda,
Başka yönlerde,
Başka yerlerde,
Başka gönüllerde.
Keşke duymasaydım,
Görmeseydi gözlerim.
Seni yok eden,
Beni kahreden,
Böyle bir dünya,
Dönüyor neden.
Sen yoksun ama özlüyorum,
Hala seni bekliyorum.
Tatlı bakışını can yakışını,
Beni yakışını bile özlüyorum.
Beni sevmeyişini,
Bırakıp gidişini,
Her şeyini özlüyorum,
Çok yazık seni seviyorum.

Orhan Özçelik

Özlemin büyüdü

Ne özlemin büyüdü senden sonra bilsen,
Ne fırtınalar geçildi ne depremler yaşandı.
Görsen bu halimi eserini eserini bir görsen,
Ne dağlardan geçildi ne gözyaşı boşaldı.

Bir sevginin uğruna bir ömür feda ettim,
Bir güzelin yoluna canlı mezara yattım.
Harcadım yıllarımı en güzel anlarımı,
Bir vefasız derdine güzel dünyadan geçtim.

Tanımadım kimseyi benim sevgim sen dedim,
Atıverdim her şeyi bana sevdiğim yeter bildim.
Bilemedim böyle olur çok sevenin halleri,
Dinlemedim kimseyi sonunda sensiz kaldım.

Hiç ummazdım senin böyle zalım olmanı,
Beklemezdim senden bir gün beni vurmanı.
Tanıyamadım ben seni derdin ne bilemedim,
Düşünemezdim bile ansızın çekip gitmeni.

Orhan Özçelik

Pamuk nine

Bu bir şiir değil, bir düşünce geliştirme aracıdır,
İnsanlık adına düşüneneğimiz her ne var ise.

Pamuk nine nasılsın,
Sana da iyi günler oğul.
Ben nasılsın dedim nine,
Teşekkür ederim iyiyim oğul.
Beni az duyar pamuk nine,
Benim komşum pamuk nine.
Evlat yetiştirmiş boy boy,
Evlatları da evlat yetiştiriyor.
Ama evlatlar ona yetişmiyor,
Ona anne nasılsın demiyor.
Deseler de karşı kaldırımdan,
Etrafa ayıp olmasın diye.
Pamuk nine yaşlı,
Pamuk nine bir de hasta.
Kocası da var o da yaşlı,
Bakıyor pamuk nineye,
Bakıyor da nasıl bakıyor,
Bakabildiği kadar,
İmkanları yettiği kadar.

Pamuk nine evlat yetiştirmiş boy boy,
Ben yaşlanırsam yanımda olurlar diye.
Elden ayaktan düşersem,
Ellerim ayaklarım olsunlar diye

Bu sabah huzur evlerini aradım,
Yaşlı bir komşu teyzem var dedim.
Kayıt için şartlarını öğrendim,
Öğrendim evlat yetiştirmesini.
Hayırlısını veren rabbim,
Hayırsızını da verirmiş demek.
İbret için,
İnsanlara örnek olması için.
İnsan diye bildiklerimiz,
İnsan olmaktan uzaklaştıkları için.

Pamuk nine bu gün hasta,
Gelemez bu gün komşuluk yapmaya.
Bu gün sokak yine sessiz,
Kimsesiz ıssız.

Hava güzel olunca gelir pamuk nine,
Kendisi güzel olunca gelir,

Bu gün pamuk nine hasta,
Ben biraz düşünceli.
Ben bu gün biraz daha endişeli,
Ya ileride bir gün ben de,
Aman neyse boş ver,

Düşünmek bile acı veriyor,
İnsanı ürpertiyor.
Pamuk nine nasılsın,
Sana da iyi günler.

Orhan Özçelik

Rahmet olsun

Kaybettiklerimize bir yenisi eklendi,
Onun için dünyada neler neler söylendi.
Kimimiz ona kızdık kimimiz de beğendi,
İnsanlık öldü dostlar Allah rahmet eylesin.

Eskiden cana karşı bir başka değer vardı,
İnsanlar birbirine eş dost diye bakardı.
Başı dara düşmüşse her kes arka çıkardı,
İnsanlık öldü dostlar Allah rahmet eylesin.

Senim benim kavgası olmazdı hiç bir yerde,
Kanaatkar insanlar yaşardı içimizde.
Artık dünyada değil yaşasın kalbimizde,
İnsanlık öldü dostlar Allah rahmet eylesin.

Önce vefa düzeni çıktı gitti içinden,
Sonra merhamet taşı parçalandı peşinden.
Derken gözleri döndü dünya malı yüzünden,
İnsanlık öldü dostlar Allah rahmet eylesin.

Ben derim ki dostlarım bir kez daha bakalım,
Belki hala yaşıyor bir doktora soralım.
Hiç deilse eskinin hatırını sayalım,
İnsanlık öldü dostlar Allah rahmet eylesin.

Orhan Özçelik

Rengi soldu sevdanın

Rengi soldu sevdanın,
Her yanı kırık dökük içinde.
Bir bir gözden kayboluyor güzellikler,
Gözümde eriyor güzellikler,sadelikler.

Heyecanı değil miydi sevdanın,
Sadeliği ve sadakat bağları.
Gözünden sakındığın,kiskandığın,
Değer verdiğin o umutların,
Gördüğün düşleri hayıra yormanın,
Yarına yapılacak işlerin başlangıcı,
Geleceğimizin ilk adımı değil miydi,
Bir anlamı değil miydi duyguların.

Başladığı yerde kalıyor oysa,
Belki başlamadı,ama öyle anlaşılıyor.
Sen başladı dersin,başlatmışsın,
Bütün dünyanı onun üstüne kurmuşsun.
Gözlerini hayallerle süslersin,
Umut kapılarını ardına kadar açarsın.
Başladı sende artık dönüşün yok,
Sende yok belki,peki o nerelerde,
Başladı mı senin başladığın yerde.
Bir şeyler indirdi mi yüreğine,
Bir damla sıcaklık koydu mu ellerine,
Sen,kendini gördün mü onun bir yerinde.

Göremezsün,çünkü yoksun,
Hiç bir yerinde adın geçmiyor,anılmıyorsun.
Ne adın dilinde,ne sevdan yüreğinde,
Bir noktan bile konulmamış hiç bir yerinde.
Olmadığını o da biliyor,sen de,
Ama sen hayaller peşinde,belkilerde.
Belkilerden daha ziyade ümitlerde,
Gün gelir sevecek diye düşüncelerde.

Bir şeyler değişti sevda yollarında,
Biz çok gerilerde,yanlış zamanlarda.
Bozuldu bize göre,bildiğimize göre,
Rengi soldu sevdanın.

Orhan Özçelik

Rüyalar güzeli

Sen bende rüyanın en güzelisin,
Her gece rüyamı süsleyenimsin.
Sen benim kaderim,istediğimsin,
Sana ben dünyalar versem az gelir.

Ne olur her gece rüyamda dolan,
Her gece göreyim,rüya da olsan.
Ne vardı gelip de kalbimi alsan,
Sana ben dünyalar versem az gelir.

Sen nazlı çiçeğim,benim meleğim,
Ben sana her yerde melek diyeyim.
O güzel yüzüne kurban olayım,
Sana ben dünyalar versem az gelir.

Orhan Özçelik

Rüzgar söyler

Rüzgar söyler bana,
Rüzgar anlatır her şeyini.
Ben sorarım rüzgar söyler,
Ellerinin sıcaklığını anlatır,
Saçlarının savrulduğunu anlatır.
Ben susarım rüzgar söyler,
Seni en son gören oydu çünkü,
En son yanında rüzgar vardı.

Rüzgar söyler bana,
Seni anlatır doyasıya.
Yüzünün rengini,
Kahverengi gözlerini.
Bensiz yaşadığın günlerin,
Ve daha bilmediğim her şeyini.
Seni en son gören oydu çünkü,
En son yanında rüzgar vardı.

Rüzgar söyler sana,
Beni anlatır sırasıyla.
Sensiz ne halde olduğumu,
Yokluğunda kahrolduğumu.
Sensizlik sarhoşluğumu,
Sensiz hayatımın boşluğunu.
Beni en son gören oydu çünkü,
En son yanımda rüzgar vardı.

Orhan Özçelik

S.en

Bir deniz kıyısında oturduğumda,
Gözlerim dalgalarda, seni arıyor olacağım.
Yaktığım sigaranın her dumanında,
Adının baş harfini arayıp bulacağım.

Tütüyorsun gözlerimde buram buram,
Her nefesimde içimde olduğunu hissediyorum.
Aklımda fikrimde her düşüncemde her zaman hep sen,
Evet sen, benim rüyalarımın süsü, gözbebeğim, sen.

Gözümün içine bakarak gelen dalgalarda sen,
Dalgaların bıraktığı ince çakıl taşlarında hep sen.
Her gelen dalgada binlerce milyonlarca sen,
Giden dalgaların içimden kazıyıp götürdüğü yine sen.

Güneşin dalgalar üzerindeki parıltısı sen,
Beyaz köpüklerin ortasında köpükle bezenmişsin sen.
Vuran dalgaların anlattığı şarkılar senin sesin,
Her şarkının en güzel yerinde, her hecesindesin.

Sen, bir bilsen benim için ne kadar özelsin,
Yüreğimin her atışında, kalbimin orta yerindesin.
Gülecekse gözlerim, gözlerimin ışığı sensin,
Sen, benim meleğim, sen benim sevdiğim, her şeyimsin.

Sen denizler kızı,
Denizden geleceksin.
Sen şehr-i mavide prenses, ben şehr-i saadette Mecnun.

Orhan Özçelik

Sabah

Sabah,umutların yoğun olduğu zaman,
Güneşin sana nasıl doğacağını düşündüğün,
İlk sabah güneşinin yangınını,
Belki de şafak vaktinin soğuk esintisini,
Yüzüne vuracak rüzgarın rengini,
Seni nereye götüreceğini düşündüğün zaman.

Sabah,yeni güne vereceğinin değil,
Belki de alacağının daha çok olduğu,
Her başlangıcın nasıl başlarsa,
Öyle biteceğinin sözde kaldığı,
Adımların zamana ve de,
Kendi durumuna göre atılması gerektiği zaman.

Sabah,elinde olanları kaybetmemek için,
Sonra gelecek güne daha az zararla girmek için,
Sadece kendini düşünerek,
Başkalarını çiğneyerek zafer elde etmek için,
Zalimlik rutbesiyle madalya almak için,
Bu madalyayı gururla taşımak için zaman değildir.

Orhan Özçelik

Sadece bir gün

Zalim her yerde zalim,
Zulüm her yerde zulümdür.
Ne zalimin adı bellidir,
Ne de zulümün nerede olduğu bilinir.

Bilinen tek bir şey,
Zalim dediğinde yürek olmaz.
Yüreksiz zalimin zulüm yaptığı,
Memleketin adı olmaz.

Kalpsiz olan zalimlerde,
Merhamet sistemi iflasın eşiğinde.
Gözlere sirayet başlar hastalık ilerlediğinde,
Göremez zalim, listesinde kim nerede.

Çoluk çocuk yaşlı büyük,
Bakmaz boyuna posuna vicdan göçük.
Tek bildiği zulümdür, acımasızca ölümdür,
Kusar etrafına kin nefret, binlerce tıksırık.

Yukarıda Allah var ey zalimler,
Bu yaptıklarınızdan elinize ne geçer.
Bu göz yaşı, kan, bir gün olur sele döner,
Boğar sizi, anlayın ey gafiller.

Yapmayın artık sussun silahlarınız,
Bu dünya mazlumun da dünyası, nerede insaflarınız.
Bitsin kinleriniz, bitsin isyanlarınız,
Hiç olmazsa bir gün, sadece bir gün kin kusmayınız.

Orhan Özçelik

Sağol güzelim

Her gün mutlu geçsin,
Kötülükler uzak olsun.
Ne dilekler dilerdik,
Ne dualar ederdik.

Yok oldu hepsi birden,
Anılar defterine yazıldı.
Güzel hayat rüyası,
Mazi katlarına atıldı.

Mazimde olsan da sen,
Benim yanımdaydın ya.
Geçmişte kalsan da sen,
Beni çok sevmiştin ya.

Sağol güzelim,
Gerçekten sağol.

Orhan Özçelik

Salacak güzeli

Hani Üsküdarın güzel gülüydün,
Hani sdalaçağın güzel kızıydın.
Dün gece Üsküdarıydım sen yoktun,
Sabahladım salacakta sen yoktun.

Kimlere güzeldin sen Üsküdarı,
Kimlerin salacak güzeliydin sen.
Kimlerle meşk eyledin şarkılarla,
Hangi bahçelerin gazeliydin sen.

Gece ışıldayan sandalda yoktun,
Yosunlu taşların üstünde de yoktun.
Rıhtım korkuluğunda yoktun,
Hani salacağın güzeliydin sen.

Bakayım dedim beylerbeyine,
Gitmiştir belki çay bahçesine.
Olmazsa çengelköy çınaraltı,
Gitmez dedim, aşıktır o kızkulesine.

Ama bulamadım hiç bir yerlerde,
Ne sahil ne de çay bahçelerinde.
Sen yoktun Üsküdar gecelerinde,
Hani salacağın güzeliydin sen.

Orhan Özçelik

Sana aşığım

Karanlık gecelerde sensin benim ışığım,
Yıllardır yalnız sana bir tek sana aşığım.
Aşığım gözlerine saçının her teline,
Bir daha doğsam bile yine sana aşığım.

Zehir olsa da dilim ben şerbet içtim derim,
Bu dünyanın yükünü hiçe sayar çekerim.
Ben sevdim çok mutluyum her zaman da severim,
Yıllardır yalnız sana bir tek sana aşığım.

Gözümde çok güzelsin sensin dünya güzeli,
Benim garip gönlümün sen olmuşsun özeli.
Senin kalbin safirle pırlantayla bezeli,
Yıllardır yalnız sana bir tek sana aşığım.

Ben daha ne isterim senin gibi aşkım var,
Bayramlarda sevinmiş çocuk gibi coşkum var.
İçim içime sığmaz yalılarım köşküm var,
Yıllardır yalnız sana bir tek sana aşığım.

İçimdeki bu sevgin sonsuza dek sürecek,
Seni çok sevdiğimi cümle alem bilecek.
Güzel sevmek ne demek her kes bende görecek,
Yıllardır yalnız sana bir tek sana aşığım.

Orhan Özçelik

Sanırım ağlayacaktı

Son otobüs kalktı duraktan gündüz vakti
Son değildi aslında belki ilk olacaktı.
Boğaz yolunda kıvrılırken bin bir telaşla,
O başını cama dayamıştı sanırım uyuyacaktı.

Güneşin zorlandığı bulutlardan kaçtığı,
Mevsimin sonbaharını etrafa saçtığı.
Bazen sıcaklığı duyduğum bazen üşüdüğüm,
O gözlerini kapamıştı sanırım uyuyacaktı.

Denizin de keyfi yoktu artık kış gelirken,
Çırpıntılıydı koylar bağlamışlardı sandalları.
Biraz lodos esintisi kendini gösterirken,
O kendinden geçmişti sanırım uyuyacaktı.

Kalabalık boğaz yolu zor yol alınıyordu,
Malum yollar bozuk otobüs sallanıyordu.
Beylerbeyi de geride kalmıştı çoktan,
O hala gözleri kapalıydı sanırım uyuyacaktı.

Bağlarbaşımdan geçtik duraklarda durarak,
Bilmeyenler başkalarına adresler sorarak.
Bir durağa geldik sonun başlangıcıydı,
O gözleridamlalıydı sanırım ağlayacaktı.

Orhan Özçelik

Sayın ustam Atılay bey'e

Bir gönül adamı Atılay bey,
Bir şiir ustası Atılay bey.
Bana şiir yaz diyen kişi,
Çok değerli büyüğüm Atılay bey.

Meğer ne kadar özelmışsin,
Her yerde zevkle dinlenirsin.
Şile demek sen demeksin,
Sen her yerde sohbettesin.

Nice üstatlarla tanıştırdın,
Beni şairlerle görüştürdün.
Muhteşem konserlere götürdün,
Sen benim iftiharım gururumsun.

Anlamlıdır kitabında şiirin,
Bir ibrettir gazetede yazdığın.
Daha görülmedi kimseye kızdığın,
İnsana insan gibi bakan Atılay bey.

Kendime örnek aldım çok defa,
Seni anlatmaya yetmez bu sayfa.
Sen yazdım, saygıda kusur sanma,
Dostuma büyüğüme dedim işte.
(son satırı şaşırdım kusura bakma)

Orhan Özçelik

Sen

Bu gün de içimde sen,
Bu gün de hayalimde sen.
Bu gün de benimlesin,
Sensiz bir günüm yok.

Her yerde yanımda sen,
Her nefes alşmda sen.
Her adım atşmda sen,
Sensiz bir günüm yok.

Nereye baktysam sen,
Bir lokma tattysam sen.
Aklımdan ıkmadn sen,
Sensiz bir günüm yok.

Orhan zelik

Sen baharlar çiçeğim

Her bahar mevsiminde sen dolar bahar dalı,
Dallarda tomurcuğum bülbül sana sevdalı.
Sen mi bahar kokarsın baharlar mı sen kokar,
Sen baharlar çiçeğim sen taze bir gül dalı.

İlk yazlarda başlarsın kokunu savurmaya,
Sen bir sevda çiçeği sesini duyurmaya.
Yine bülbül perişan başlıyor koşturmaya,
Sen baharlar çiçeğim sen taze bir gül dalı.

Görmezsin bülbüldeki feryadı figanları,
Sen açmamış tomurcuk sen taze bahar dalı.
Salınırsın edayla görmezsin yananları,
Sen baharlar çiçeğim sen taze bir gül dalı.

Güller bilmez bülbülün sevdasını aşkını,
Bilmezler aslında bülbül gülün düşkünü.
Ne umutlar beslemiş gelmiş geçmiş kış günü,
Sen baharlar çiçeğim sen taze bir gül dalı.

Orhan Özçelik

Sen belki

Sensiz akşamlardan biri,
Ben yine alabildiğince yalnız,
Ben yine olabildiğimce mutsuz,
Ama her günden çok umutlu.
Beklentisiyle mutlu.
Belki gelir diye kapı açık,
Belki sever diye gönül açık.
Oysa ne kapıyı çalan var,
Ne gönüle giren var.
Geç saatler ilerliyor,
Şensizlik ağırlaşıyor.
İnadına zor gece,
Gelmiyeceğini gece biliyor,
Bildiği için ağırlaşıyor,
Benimle inatlaşıyor.
Ağır ve yorgun kaç gece,
Belki gelir diye bekledim.
Anladım sen gelmeyeceksin,
Beni sevmeyeceksin.
Ne olursa olsun,
Ben gecelerdeyim,
Şeni bekleyeceğim.
Ölüm bile olsa ucunda,
Kuşkun olmasın,
Hep seni seveceğim.

Orhan Özçelik

Sen benim olmalısın

Gerseler beni dara,
Kopmaz bedenim baştan.
Yüreğimdeki sevda,
Daha sağlamdır taştan.
Ayrılık denilen şey,
İnan yalandır düştün,
Gerçek olan tek sensin,
Sen benim olmalısın.

Sürgünde geçse yıllar,
Zincirlere vursalar.
Gönlümdeki denizde,
Sana vurur dalgalar.
Yalan dünyada en çok,
Kimi sevdin deseler,
Buna cevap tek sensin,
Sen benim olmalısın.

Her türlü eziyetin,
Canımı benden alsa.
Gece gündüz yangınım,
Senin elinden olsa.
Gülmeyen bu kaderim,
Her gün ellere gülse.
Yine kalbimde sensin,
Sen benim olmalısın.

Sensiz geçse de yıllar,
Baharlar kışa dönse.
Dünyada olmaz işler,
Benim başıma gelse.
Bütün canım bedenim,
Ateşler içinde kalsa.
Benim kalbimde sensin,
Sen benim olmalısın.

En yüce dağdan yüce,
Benim içimde sevda.
Sana ulaşmak için,
Benim içimde kavgı.
Her şeyi göze aldım,
Sana çıkacak yolda.
Benim sevdiğim sensin,
Sen benim olmalısın.

Orhan Özçelik

Sen bilirsin

Sırtımda ağır yükler,
Hep böyle kalacak mı.
Bu gün yaşadım ama,
Yarınım olacak mı.

Ne kadar taşır bilmem,
Bu gönül sensizliği.
Sürünürüm ben ölmem,
Yaşarım sefilliği.

Eziyetin biraz zor,
Hasretin beni yorar.
Beni yorar sensizlik,
Canımı zora koyar.

Biraz mola vermezsin,
Gelip de güldürmezsin.
Sen de öğrendin artık,
Vurursun öldürmezsin.

Olur da bu kadar mı,
Bu kadar vurmak var mı.
Ben insanım unutma,
Bundan haberin var mı.

Sevgilisin anladık,
Dokunulmaz birisin.
Biz de bir şey demedik,
Seversen sen bilirsin.

Orhan Özçelik

Sen bilmezsın

Sen de bil istedim benim sevgilim,
Bunu zaten mevlam çoktan biliyor.
O kadar rahatta görme kendini,
Senin o halini mevlam biliyor.

Ne kadar zalimsın sen bilmiyorsun,
O gaddar kalbinle can yakıyorsun.
Mahşerde sonunu düşünmüyorsun,
Elbette hakkından mevlam gelecek.

Ağlamadım sana inan bir kere,
İçimden eridim her gün her gece.
Ne acılar koydun bu yüreğime,
Sen bilmezsın ama mevlam biliyor.

Orhan Özçelik

Sen keyfine bak

Göçmen kuşlar gibi gittin kışımın,
Yeniden kendine bahar bulmaya.
Kalkıp geledim senin ardından,
Bir ömür yanında kölen olmaya.

Sen kışlar bilmezsin bahar bülbülü,
Güllerin dalında çaldın türkünü.
Her gülde bir bahar saydın ömrünü,
Kalkıp geledim senin ardından.

Sende bahar çok bende zaman yok,
Sen kendi dünyanda güle türkü yak.
Yolun açık olsun sen keyfine bak,
Kalkıp geledim senin ardından.

Kim bilir uçacak kaç dalın kaldı,
Hangi gül bahçesi durağın oldu.
Ben bahar beklerken hazanım geldi,
Kalkıp geledim senin ardından.

Orhan Özçelik

Sen nilsin

Sen nilsin okyanus da kalbim,
Dol dolabildiğin kadar içime.
Sen gülsün bahçen de yüreğim,
Aç açabildiğin kadar sevginle.

Sen nilsin ipek saçların dalgalar,
Kıyılar da benim yüreğim nefesim.
Vur vurabildiğin kadar üzerime,
Gel gelebildiğin kadar kaderime.

Sen nilsin gideceksin akışınla coşkunla,
Gideceksin uzaklara varılmaz denizlere.
Gideceksin her akıntın bir deprem içimde,
Yıkarak kalbimi yüreğimi ezerek gideceksin.

Orhan Özçelik

Sen ver Allahım

Vefasız bir kulun eline düştüm,
Benim bu halimi sen gör Allahım.
Ümitsiz çaresiz peşinden koştum,
Kalbine merhamet sen ver Allahım.

Aşkından Mecnunum,o Leyla olsun,
Ona bir ışık ver kalbimi bulsun.
İnleyen sesimi bir kere duysun,
Gönlüne bir ateş sen ver Allahım.

Onun da aklında hep ben olayım,
Onda ateş diye hep ben yanayım.
Onun gözlerine bir ben bakayım,
İçinde sevgiye yer ver Allahım.

Onu sen yarattın,o da bir kulun,
Onun da içine bir yürek koydun.
Gelsin şu kalbimin sahibi olsun,
Yarimi sen bana gönder Allahım.

Orhan Özçelik

Sen yoksun diye

Şehirede sessizlik,yeşiller solgun,
Kaderde sensizlik,yüreğim sürgün.
Virane bahçeler,bülbüller yorgun,
Sen yoksun güzelim,sen yoksun diye.

Gözümde bu dünya başka dönüyor,
Mevsimsiz her yana karlar yağıyor.
Neşeli yürekler şimdi ağlıyor,
Sen yoksun güzelim,sen yoksun diye.

Bulutların rengi daha da siyah,
Her yerde çirkinlik,her yerde günah.
Gittiğin geceler olmuyor sabah,
Sen yoksun güzelim,sen yoksun diye.

Orhan Özçelik

Sende sevgilim

Kalbimin yarısı sende sevgilim,
Derdimin çaresi sende sevgilim.
Gönlümün neşesi sende sevgilim,
Her türlü zahmetin bende sevgilim.

Yağmura dönüşü gökte bulutlar,
Sellere karıştı bende umutlar.
Bir daha yeşermez solan ümitler,
Rüzgarlı çöllerin bende sevgilim.

Bir kalemde sildin beni gözünden,
Neler söylüyorken döndün sözünden.
Bir ömür bitirdim senin yüzünden,
Ömrümün kalanı sende sevgilim.

Dünyada sevenin kalmamış senin,
İnsanlık nasibin olmamış senin.
Kalbini yosunlar kaplamış senin,
Dilimin isyanı sende sevgilim.

Seni de yakarlar bu yüreğinle,
Senin de oynarlar o kaderinle,
Kalırsın sonunda tüm dertlerinle,
Elbette yanarsın sen de sevgilim.

Orhan Özçelik

Sendedir yüreğim

Sendedir yüreğim kabahat senda,
Her zaman girersin boşuna derde.
Görmezsin kapanmış oyunda perde,
Sen hala çıkmışsın sevgili dersin.

Bırak şu inadı artık bir yere,
Sen bahar devrini geçtin bir kere.
Sende bir kural yok oyuna göre,
Sen hala çıkmışsın sevgili dersin.

Şana bu devrinde yaklaşan olmaz,
İçinde sancını kimseler bilmez.
Kurumuş dallara bülbüller konmaz,
Sen hala çıkmışsın sevgili dersin.

Gönül defterini kapatacaksın,
Kendini bir rafa kaldıracaksın.
Dünyada hayatı unutacaksın,
Sen hala çıkmışsın sevgili dersin.

Yalanla dönüyor her şey dünyada,
Seni de yakarlar böyle kavgada.
Nice yanan yürekler, işte ortada,
Sen hala çıkmışsın sevgili dersin.

Orhan Özçelik

Senden başka

Günler sensizlik dolu,
Boş bir günüm yok.
Kalmadı boş zamanım,
Senden başka zamanım yok.

Arzularım bitmez,
Özlemlerim hiç gitmez.
İsyanım tükenmez,
Senden başka isyanım yok.

Yok başka dünya içimde,
Adı sen toprağı sen,
Dalında yaprağı sen,
Senden başka dünyam yok.

Sen benim güzelim,
Sen benim meleğim,
Sen benim dileğim,
Senden başka duam yok.

Orhan Özçelik

Senden istemezdim

Günlere bağlandı gittikten sonra zamanlar,
Dün bir olmuştu,bu gün iki ve sonra yarınlar.
Senden sonra bende kalan,bende yananlar,
Her yerden olurdu,senden olsun istemezdim.

Sen başkaları değildin,sen gözbebeğimdin,
Benim içimde başkaydı yerin,meleğimdin.
Ruhuma verdiğin tatlı huzurumdun,her şeyimdin,
Bahtımın son vurgunu senden olsun istemezdim.

Başkaydın dedim ya,sen çok başkaydın içimde,
Çok farklı,çok daha özeldi yerin benim yüreğimde.
Duygularımın prensesiydin,sultanımdın kalbimde,
Gözyaşlarımın çıkış yeri senden olsun istemezdim.

İstemezdim ben bu gün, bu duyguları yaşamayı,
Dünyanın tersini görmeyi,kaderime ağlamayı.
Yokluğundaki dehşetin kalbimde açtığı yarayı,
Son kurşunları senden yemeyi istemezdim.

Gittiğin gün ve sonrasında bendeki depremler,
Yalnızlığın katlandığı,dağlara döndüğü hasretler.
Yaşanacak,ama nasıl olduğunu bilmediğim özlemler,
Bunları kaldıramam,ecelim senden olsun istemezdim

Orhan Özçelik

Senden kalan

Şarkısın adı koyulmayan,
Gönülsün yolu bulunmayan.
Kadersin beni tanımayan,
İki yaşlı göz senden kalan.

Sevdanın uzağındayım ben,
Dertlerin tuzağındayım ben.
Cehennem sıcağındayım ben,
Bir kaç acı söz senden kalan.

Sen yolumda dikenli güller,
Sen önümde çatlamış çöller.
Sen içimde sönmemiş küller,
Bir kaç beyaz saç senden kalan.

Yağmuru olmaz bulut gibi,
Vaktini bilmez saat gibi.
Şirini gitmiş Ferhat gibi,
Bir cansız beden senden kalan.

Gurbetsin gidip dönülmeyen,
Hasretsiz bir gün çekilmeyen.
Nefretsiz sonu bilinmeyen,
Bir yanmış yürek senden kalan.

Orhan Özçelik

Senden konuşuruz

Çoğu zaman bende toplanırız,
Çok kalabalık oluruz her zaman.
Hep senden konuşuruz başka konu olmaz.
Kimler mi,
Yalnızlığım,hasretlerim ve özlemlerim.

Bazen gitmezler günlerce,
Sabahladığımız da çok olur gecelerce.
Sözümüzde yine sen dilimizde yine sen.
Kimler mi,
Yalnızlığım,kaybolmuşluğum ve arzularım.

Hiç gitmeyenler de oldular,
Sen gittikçe onlar hep kaldılar.
Seni anlattılar seni yaşattılar.
Kimler mi,
Hayallerim,umutlarım ve dileklerim.

Ben gittikten sonra kalacaklar da var,
Onlar benden sonra seni anlatacaklar.
Sen olmasan da onlar hep olacaklar.
Kimler mi,
Sevgilerim,duygularım ve sana olan aşkım.

Orhan Özçelik

Seni buldum

Seni hüznü şarkılarda buldum,
Yalnızlığında buldum seni.
Umutsuzluğunda ve yokluğunda,
Yanımda olsaydı dediğim anda yoktun.

Ölesiye sevgiye ihtiyacım olduğunda,
Yalnız seherlerde gözlerim olduğunda.
İçimin ateşinden yüreğim durduğunda,
Bir damla hayat verebilmek için yoktun.

Çok şey mi istedim de sen olmaz dedin,
Beni hiç duymadın hatta hiç dinlemedin.
Kimbilir insanlık yapmasını da bilemedin,
Yanımda insan olsun dediğimde yoktun.

Beni yaşatan şey seni çok sevdiğimdi,
Seni her şeyden çok özel bildiğimdi.
Bak ellerim bomboş neredesin şimdi,
Gözlerim seni aradığı zaman da yoktun.

Demişsin böyle sevmek olmaz olsun,
Olsun be güzelim senin canın sağ olsun.
Kendi adıma seni sevmeyen namert olsun,
Sevmezsem gel öldür dediğimde yoktun.

Orhan Özçelik

Seni çok seviyorum

Son kez söylüyorum,
Seni seviyorum.
Bundan sonra,
Artık söylemeyeceğim.
Değişti bende olan düşüncelerin,
Gözümdeki değerin,
Artık değişti.

Büyüdüñ,
İçime sığmaz oldun.
Seni seviyorum demek,
Artık yetmiyor.
Sen büyüdükçe,
Hislerim de büyüdü.
Dilim,
Seni sevdiğimi söylemeye yetmiyor.

Artık seni seviyorum yok,
Daha fazlası nedir,
Onu da bilmiyorum.
Arttırdım sevgi katsayısını,
Şimdi artık,
Seni çok seviyorum.

Orhan Özçelik

Seni düşünmek

Seni düşünmek,
Bir an dünyayı unutmak demek.
Hayal ederken bütün dünyadan geçmek,
Bir solukta ciğerine çekmek.

Tıkanmadan bir nefeste,
Düğümlemeden boğazımdan geçmek.
Bütün içerime her şeyini yerleştirmek,
İşte şimdi kalbimdesin demek.

Seni düşünürken,
Çok daha başka yerde oluyorum.
Bir bakmışsın Mecnunun tam kendisi,
Ya da aynada sanki Kerem görüyorum.

İşte o zaman,
Sen bende düşüncenin her şekli oluyorsun.
Tam anlamıyla sevgimin karşılığısın,
O zaman anlıyorum ki seni düşünüyorum.

Ben kendimi buluyorum,
Seni düşündüğüm zaman adam oluyorum.
Karşımda senin gibi bir kadın buluyorum,
İşte o zaman ben kadınımlı seviyorum.

Orhan Özçelik

Seni sen olduğun için

Bak yüreğimin her yanına,
S.en görecekisin, seni görecekisin.
Uçmuş konmuş senin kanatlarına,
Maviden bir çiçek, sevecekisin.

Meleksin sen aslında, yüce sevdamsın,
Bir yürek dolusu huzurum, mutlu dünyamsın.
Sıcak yerlerden esen serinliğim, mutluluğum,
Tadına doyulmayan hayat, tatlı rüyamsın.

Her gün bir tomurcuk daha açıyorsun içimde,
Boy boy sevgi fidanları yetişiyor yüreğimde.
Derin maviliklerde, sonsuz saadet yelkeninde,
Her yüreğimin sevincinde sen oluyorsun.

Artık çok daha kolayıma geliyor,
Bak işte söylüyorum, seni çok seviyorum.
Benim kaybetmiş yüreğime can olduğun için,
Seni sen olduğun için seviyorum.

Sen şehr-i mavide meleğim,
Ben şehr-i saadette Mecnun gibi bir şey.

Orhan Özçelik

Seni unutmam

Gözümde canlanır onca yıllarım,
Her biri aklımda asla unutmam.
Sevgi ve mutluluk dolu günlerim,
İçimde saklıdır asla unutmam.

Unutmam sevgilim seni unutmam,
Kalbimde yeşeren dalı kurutmam.
Kendimi bırakır ölür giderim,
İçimdeki seni asla unutmam.

Elimde sıcacık pamuk ellerin,
Gözümde sihirli gülen gözlerin.
İçimi okşayan tatlı sözlerin,
Burnumda tütüyor seni unutmam.

Yıllardır hasretim senin sesine,
Ne kadar muhtacım o nefesine.
Yazılmışsın bende köşk hanesine,
Yolunu beklerim seni unutmam.

İçimde sızlayan derin yarasın,
Sızından inlerim seni unutmam.
Tanrımdan dileğim bitmez duamsın,
Unutmam sevgilim seni unutmam.

Orhan Özçelik

Senin içindi

Senin içindi her şey,
Sabahın kör saatinde,
Topladığım dutlar senin içindi.
Erken kalkıp yollara düştüğüm,
Bir an önce görmek istediğim yüzünü,
Merhaba demek, sana ilk günaydın demek,
Sabahın ilk güzelliğinden pay alabilmek,
Yüzünü ilk görebilmek içindi.
Ben görmeliydim ilk seni,
İlk ben günaydın demeliydim sana.
Sevdiğimi bilsen de demeliydim,
Bilmesen de seni görmeliydim.

Senin içindi her şey,
Sana anlamlı bakışım,
Seni rahatsız etme korkum,
Yanına her gün gelmek isteyişim,
Senin içindi ipek saçlım,
Senin içindi baygın bakışlım,
Seni çok sevdiğim içindi.

Senin içindi her şey,
Anladığım ümitsizliğim de,
Beni sevmediğini bildiğim de.
Benden çok uzak olduğun,
Beni sevmeyeceğini anladığım,
Her şey senin içindi,
Senin içindi kartanem,
Seni sevdiğim içindi.
Belki susunca unutturum,
Söylemeyince yok olurum,
Bunları düşündüm ve sustum.
Sustum ve kayboldum.
Ama sen kaybolmadın bende,
Ben azaldıkça sen çoğaldın.
Ben bittikçe sen dağlar oldun,
Kalbime sığamaz oldun.
Benim içimde var oldun, sen oldun.
Benim için değildi gülyüzlüm,
Senin içindi her şey.

Orhan Özçelik

Senin kadar

Senin kadar olamadım,
Yüreğin kadar yürekli,
İnatçılığın kadar kararlı,
Senin gibi vefasız,
Senin kadar hayırsız olamadım.

Olamadım istediğinde çekip gitmeyi bilen,
Eline düşenleri tanımazcasına ezen.
Yarını değil günü kurtaran,
Geleceği bir kalemde silip atan olamadım.

Senin kadar olamadım,
Vicdanın kadar zalim,
Gözlerin kadar acımasız,
Her nefeste ateşler saçan,
Yükleri ortadan kaldıran olamadım.

Olamadım senin anlayışına göre sevgili,
Senin bakışına göre resimde duramadım.

Senin kadar olamadım,
Sana ben sevgili kalamadım.

Orhan Özçelik

Senin rengin

Bak,işte sen,
Mavi,denizin mavisi.

Ve gök yüzü sen,
Yalın ve sade hali.

Aynı sen,
Hep sen.

Umudumun rengi,
S.en.

Senin rengin,! ! !
Evet,bildin.

Orhan Özçelik

Senin yanağında

Ben kendi halimi düşünmem bir an,
Seni ben hep mutlu görmek isterim.
Gözümde damlasın yaş yerine kan,
Senin yanağında güller dereyim.

Sen benim dünyamın baharı oldun,
Dalında şarkılar gazel dinlerim.
Toz pembe düşlere hülyaya daldım,
Her gece rüyamda seni göreyim.

Sen nazlı çiçeğim benim sevdiğim,
Sen güller goncası bahar dalımsın.
Mevladan en büyük sensin dileğim,
Sen benim kaderim alın yazımsın.

Başka gönüllerin baharı olma,
Benim kaderime sen çok yakıştın.
Gel beni güzelim kalbimden vurma,
Sen benim bahtıma sevda yazıldın.

Ben sana sevdalı garip bir kulum,
Seni ben hep sevdim hep seveceğim.
Her gün dikenlerden geçse de yolum,
Her zaman yanında ben olacağım.

Orhan Özçelik

Sensin sevgilim

Ciğerlerimde sevgi zehirleri,
Dudaklarımda sevda türküleri.
Ayaklarımda hasret zincirleri,
Derdimin dermanı sensin sevgilim.

Uzattın bana kötü kaderleri,
Yaşattın bana kara geceleri.
Durduramadım kaçıp gidenleri,
Derdimin dermanı sensin sevgilim.

Geçti baharım mevsim hazanlarda,
Yar dediklerim şimdi uzaklarda.
Yollar dikenli kader tuzaklarda,
Derdimin dermanı sensin sevgilim.

Yaşanan günler dertler deryası,
Giden sevgilinin olmaz vefası.
Şimdi gözlerimde geçmiş rüyası,
Derdimin dermanı sensin sevgilim.

Söyleyen dilim artık söylemiyor,
Sararan gönlüm artık yeşermiyor.
Neşeli gönlüm şimdi gülemiyor,
Derdimin dermanı sensin sevgilim.

Orhan Özçelik

Sensiz başladım

Yine beni delirtiyor kaderim,
Yıllar oldu yollarını beklerim.
Çekilemez bir hal oldu dertlerim,
Bak bu gün de güne sensiz başladım.

Sabahıma güneş olup doğmadın,
Gelip benim ellerimden tutmadın.
Gözlerime sevgi ile bakmadın,
Bak bu gün de güne sensiz başladım.

İçimde sevincim canım sevgilim,
Gece gündüz hasretinden eridim.
Küçük bir ümide neler verirdim,
Bak bu gün de güne sensiz başladım.

Her gün yokluğunu saymakla geçti,
Geçti gitti hayat baharlar bitti.
Bu kadar yalnızlık canıma yetti,
Bak bu gün de güne sensiz başladım.

Dalımda yaprağım sarardı soldu,
Derdinden gözlerim yaşlarla doldu.
Sonunda sensizlik kadrim oldu,
Bak bu gün de güne sensiz başladım.

Orhan Özçelik

Ses

Ne kadar sessiz olursan,
O kadar darbe alırsın.
Ses getiren sesin olmazsa,
Her zaman yaralanırsın.
Ses, evet biraz daha ses,
Duysun her şey seni.
En azından yaprağın ucundaki,
Yere damlayan bir damla su.
Ve o damlanın vurduğu yerde,
Çıkardığı ses kadar bir ses.

Veya yürüyüşe çıkan bir karınca,
Gök yüzünde süzülen bir martının kanadı,
Ve çıkardığı o yırtıcı ses.
Bir sesin olmalı seni duyuracak,
Ben buradayım dedirtecek kadar,
Seni anlatabilecek bir ses.
Yürek atışlarını dışarıya vuracak,
İçindeki depremleri anlatacak.
Derdini saklamayacak,
Her kalp atışında, bin atom patlatacak.

Bir ses olmalı sende, sesin olacak,
Duyacak sevgili dediğin sevdiklerin.
Anlayacak yüreğinin her yandığı anı,
Duyacak senin her zaman ağlamayı.
Bir şey gizli olmayacak, içinde kalmayacak,
İçine oturmayacak hiç bir seher zamanı.
Güneş senin sesine uyanacak,
Bahar senin sesinle canlanacak.
Bir sesin olmalı yüreğinden gelen,
Seni mavi güneşlerin koynuna atacak.

Orhan Özçelik

Sevda kolay değil

Yakınken dönülecek yol değil,
Girdin mi dönülmüyor,dönüşü olmuyor.
Başlamıştır ve oraya iz bırakmıştır,
Bunun adı sevda,öyle kolay değil.

Olmadı tekrar baştan hikayesi,
Olmazsa başka seversin denilmesi.
Yok böyle şeyler lügatında sevdanın,
İşlemiş çoktan,delik deşik her yanın.

Evet bu sevda,ve ayrıntıları,
Yangınlar,yanmalar,yürek acıları.
Var özelliğinde çağlayan göz yaşları,
Bunun adı sevda,oyuncak değil.

Başka bir ayrıntısı daha,
Seversin ve sevilmezsin,isyan edersin.
Bu sitem değildir kesinlikle Allaha,
Kader dersin,ama yüreğine söylersin.

Sevda bu,karası da var,
Rengi kara,bahtı kara,her yanı siyah.
Her yanı çevrili çepe çevre duvar,
Ve yürekten gelir bin kere eyvah.

Orhan Özçelik

Sevdiğimsin

Sevdiğimsin,
Bir tanem sensin.

Yılların yorgunluğu üzerimde,
Sen yüreğimdesin.
Şen kaderimdesin,
Ömrümün mutluluğu gözlerimde.

Göreceğim en güzel rüyam,
Yaşayacağım en güzel dünyam.

Sen şehir-i mavide bir güzel,
Ben şehir-i saadette Mecnundan beter.

Orhan Özçelik

Sevenim olmaz

Bir hüzün dünyası olmuş yüreğim,
Gözlerimde neşe kalmadı artık.
Alnıma karalar yazmış kaderim,
Aşktan yana şanssız ömrüme yazık.

Umutlar tükendi söndü içimde,
Yeniden hayata dönemem asla.
Her şeyi kaybettim her bir seçimde,
Bu kadar eziyet insana fazla.

Yüzüm gülse bile içim dert kaynar,
Çıkamaz yollar bende sokaklar bende.
Gül içinde dikenler şansıma çıkar,
Kaderin kısmetin olmazı bende.

Düz gördüğüm yollar bayır önümde,
Bir adım atmaya dermanım olmaz.
Her aşkta yalnızlık kalır elimde,
Şöyle candan yürekten sevenim olmaz.

Orhan Özçelik

Sevgim yaşıyor

Coşar denizlerde azgın dalgalar,
Başlar yüreğimde bitmez kavgalar.
Sevenler kalbinde ölmez sevdalar,
Beni öldürsen de sevgim yaşıyor.

Mavi gök yüzünde siyah bulutlar,
Sevdanın yolunda bitmiş umutlar.
Faydasız ardından yanmış ağıtlar,
Beni öldürsen de sevgim yaşıyor.

Rüzgarlar ardından başlar fırtına,
Hayırsız sevgili düşer bahtına.
Saltanatın olsa çıksan tahtına,
Beni öldürsen de sevgim yaşıyor.

Fırtına sonunda kırık dümenler,
Sevenin halinden bilmez gülenler.
Hani bir şarkı var ölmez sevenler,
Beni öldürsen de sevgim yaşıyor.

Fırtınam dumanım esen rüzgarım,
Yalancı dünyada geçmiş zamanım.
Farketmez elinden olsun idamım,
Beni öldürsen de sevgim yaşıyor.

Orhan Özçelik

Sevginin rengi

Bir mavi renktir önce,
Gökyüzü berraklığında.
Bilinmez nereden iner yer yüzüne,
Ancak anlarsın yakalandığında.

Derken bir sis perdesi gözünde,
Görünmez sanma dünyanın rengi.
Gelmiştir o duruyor tam önünde,
Ve adını da kendi koyarmış,sevgi.

Hangi zaman diye düşünülmez,
Zaman ondan sonra dünyaya geldi.
Yerini yurdunu kimseler bilmez,
Nereden nasıl önümüze geldi sevgi.

Gözünü açtın anne kucağında sevgi,
Ağzını açtın ağzının ortasında sevgi.
Bir lokma yediğin kaşığın ortasında sevgi,
Başının ağrısında yine yanında sevgi.

Her zaman yanında başka yerde yok,
Yok senden ayrıldığı gittiği yok.
Sen gitmişsindir bulamadığında,
Sen ondan ayrılma onun gideceği yok.

Bunun adı sevgi rengi belli değil,
Sevgiyi yaşamak inan çok zor değil.
Saygıdır onu sende yaşatan şey,
Sayıp sevmişsen gerisi önemli değil.

Orhan Özçelik

Seviyor diye

Uğraşma artık beni öldürmeye,
Ne sevdan yeter ne de güzelliğin.
Beni ortadan silip kaldırmaya,
Ne gözün yeter ne de tazeliğin.

Güçlüyüm şimdi beni vuramazsın,
Ne saçın yeter ne de gamzelerin.
Seviyor diye çalım satamazsın,
Ne kokun yeter ne de sürmelerin.

Sana kul olmam beni yaratan var,
Ne sözün yeter ne de cülelerin.
Başka dil bilmem bildiğim dil var,
Ne nazın yeter ne de işvelerin.

Orhan Özçelik

Seviyorum de

Koyuver geçmişi kenara sen de,
Sadece bir kere seviyorum de.
İstemem bu canı durmasını bende,
Sadece bir kere seviyorum de.

Dilinin ucunda bir küçük sözcük,
Bendeki değeri dünyadan büyük.
İstemem sarılma,ne de öpücük,
Sadece bir kere seviyorum de.

Gel beni dünyanın en mesudu yap,
Şu garip yüreğim olmasın harap.
Ne keser isterim,ne kesere sap,
Sadece bir kere seviyorum de.

Öyle çok muhtacım senin sevgine,
Bir şerbet olsaydın seven gönlüme.
İstemem değmesin elin elime,
Sadece bir kere seviyorum de.

Gönlüme muratsın,kalbimde aşksın,
Bir kere sevdim de gözlerim şaşsın.
Sen benim kalbime gıdasın aşsın,
Yeter ki bir kere seviyorum de.

Orhan Özçelik

Sevmedin gittin

Yıllardır ben sana her gün yalvardım,
Sen benim aşkımsın dedim ağladım.
Bir kere yüzüme dönüp bakmadın,
Duymadın sesimi duymadın gittin.

Sana ben sevgili seven olmuştum,
Gülen gözlerinde dünya kurmuştum.
Sabahsız geceme seher yapmıştım,
Görmedin halimi görmedin gittin.

Her gece rüyamda gördüğüm sendin,
Gündüz hayalime sığmayan sevgin.
Sen gittin kalbini ellere verdin,
Sevmedin sen beni sevmedin gittin.

Ne kadar yansam da boşuna yandım,
İpekten saçına kapıldım kaldım.
Şimdi gözlerimde bir boşluk oldun,
Dolmadın kalbime dolmadın gittin.

Orhan Özçelik

Sevmek

Her güne güler yüzle başlamaktır.
Attığın her adımı sert atmaktır.
Daldaki çiçeğe zevkle bakmaktır,
Yaşantıdan zevk almaktır sevmek.

Uçan kuşlara hatırını sormak,
Yerde böceğe kolay gelsin demek.
Küçük bir çocuğa arkadaş olmak,
Her rengin zevkini bilmektir sevmek.

Kızıl saçlara yürekten vurulmak,
Kahverengi göz aşkını yaşamak.
Bilmeden seni içimde saklamak,
Seni tanımak çok sevmektir sevmek.

Orhan Özçelik

Sevmez

Feryadın dağlarda yankılansada,
Kaderin dillerde çalkalansada.
Ellerin taşlarda parçalansada,
Sevmedimi sevmez,Senin şansın yok.

Dünyayı önüne sermiş olsanda,
Ömrünü ömrüne vermiş olsanda.
Her gece rüyanda görmüş olsanda,
Sevmedimi sevmez,Senin şansın yok.

Dilinden adını düşürmesende,
Onsuz bir dünyayı düşünmesende.
Aşkını kalbinden çıkarmasanda,
Sevmedimi sevmez,Senin şansın yok.

Garip kalmış olsan gurbet ellerde,
Bülbül gibi ötsen gonca güllerde.
Bitmeyen bir şarkı olsan dillerde,
Sevmedimi sevmez,Senin şansın yok.

Ne yapsan imkansız,dünya halidir bu,
Şu zalim feleğin yaptığıdır bu.
Bir kere talihin kötü oldumu,
Sevmedi mi sevmez,Senin şansın yok.

Orhan Özçelik

Siyah

Yağmurlar mevsimi bulutlar siyah,
Siyah hatıralar sensizlik siyah.
Beyazın çaresiz döndüğü siyah,
Yolların çıktığı umutlar siyah.

Şiyah gözlerinin buğusu siyah,
İçimde hasretin korkusu siyah.
Benimle gecek günlerin siyah,
Bahtıma yazılan kaderim siyah.

Saçlarım beyaza dönmeden siyah,
Dağlarım karları görmeden siyah.
Günlerim geceye dönmeden siyah,
Bahtımın renkleri sadece siyah.

Orhan Özçelik

Son günüydü

Son günüydü gözlerimin,
Yürek atışlarımın karavana çektiği,
Yokluğunun zor saatleri,
Önümde gelecek güne götürecek bir şeyin olmadığı.
Zamanlardan zamansızlık,
Zamanlamanın çok yanlış olduğu bir gündü.

Her hesabı güzel yapmıştın da,
Sadece bir yerde hata yapmıştın.
Senden sonra benim dünyamın ne olacağını,
Bu canın bende nasıl duracağını anlatmamıştın.

Son nefesiydi mrmn,
Bir nefes bile bırakmadan gitmiştın.
Her anını, her zamanını, bütün yaşantını.
Bir nokta bile kalmamıştı göz ularımda,
Kapatmıştın bahtımın karasıyla,
Son günüydü gözlerimin.

Orhan zelik

Son nefesime

Sanma gittin içimden,
Bazı yerlerden gitmedin.
Belki aldın alacaklarını zannettin,
Zannettin her şeyi temizledim.
Hayalimde resmini,
Gözlerimde gizledim.
Unutmadım ismini,
Son nefesime ekledim.

Gittiğini zannettin ama,
Çok şeyin hala yanımda.
Neyin var neyin yok topladın ya,
Ne yazık diğer yarın hala burada.
Burada hayallerin,
O sıcacık ellerin.
Ay gibi güzelliğin,
Hala duruyor karşımda.

Gitmedin sen gidemezsin,
İçimden öyle kolay silinemezsin.
Ben biterim,ben kaybolurum,
Sen her zaman aynı yerindesin.
Hayalimde resmini,
Gözlerimde gizledim.
Unutmadım ismini,
Son nefesime ekledim.

Orhan Özçelik

Sonbaharda seversin

Sonbaharıydı zamanı ömrümün,
Çoktan dökmüştü yapraklarını rüzgarlar.
Bir bir savrulmuştu o hisli duygular,
Yerinde yeller esiyordu şimdi baharın.

Hani bir umut düşlenir ya inceden,
Bu gün olmazsa yarına bel bağlanır.
Bu düzen bende öyle değil,ömrüme göre değil,
Giden baharlar,alıp götürdüler her şeyi dünden.

Ama yine de devam eden bir hayat var,
Hayatın içerisinde sönmemiş tek tük umutlar.
Yürek de yerinde duruyor,az çok nefes alıyor,
Gül koklamak ister,olmasa da eskisi kadar.

Bir dünya meleği gözlerimin önünde,
Bir taze bahar,bilinmez hangi dağın maralı.
Nazlı kır çiçeği,bir gonca gül damlası,
Gel de sevme gücün varsa elinde.

Seversin elbet,olsan da sonbaharın içinde,
Bir yürek var çarpan sonuçta içerisinde.
Unutursun yazı kışı baharı,kendini unutursun,
Seversin sonunda,sonbaharda seversin.

Orhan Özçelik

Sormayan bilmez

Aynı yere doğru bakıyoruz biz,
Birimiz görürüz birimiz görmez.
Aynı yöne doğru gidiyoruz biz,
Birimiz döneriz birimiz dönmez.

Ufkunda birşeyler var görmüyorsun,
Birden vaz geçip geri dönüyorsun.
Kendine bir şeyler hiç sormuyorsun,
Soranlar öğrenir sormayan bilmez.

Uzakta değildir gideceğin yer,
Bir başını kaldırırsan hoşgeldin der.
Kalplerde gönüllerde neler var neler,
Sevenler öğrenir sevmeyen bilmez.

Orhan Özçelik

Söyle nerdesin

Geceler karanlık rüyalarım,
Biraz daha erken gelemez misin.
Kaybolup gitmeden sabahlarıma,
Gitmeden hoşça kal diyemez misin.

Rüyamda yetmiyor bana zamanlar,
Bakmışsın oluyor hemen sabahlar.
Rüyaya kaldılar şimdi umutlar,
Her gece rüyama gelemez misin.

Gerçeğe dönmeni ne çok isterdim,
Titreyen elimde olsa ellerin.
Senin her şeyine ne çok hasretim,
Nerdesin sevgilim,söyle nerdesin.

Orhan Özçelik

Sultan oluver

Sen gönül ışığım gidecek yolum,
İsterim seninle bağlansın sonum.
Ben deli divane seven bir kulum,
Sen de gel gönlüme sultan oluver.

Bak işte kaderim şimdi görüyor,
İşte bu sevdiğin, budur söylüyor.
Yüreğim kapında kölen oluyor,
Sen de gel gönlüme sultan oluver.

Ben senin yoluna dağlar mı delmem,
Görünmez bucaksız çöller mi geçmem.
Ben senden başka bir sevgili seçmem,
Sen de gel gönlüme sultan oluver.

Sanadır her şeyim sanadır canım,
Elimi kessen de dökülmez kanım.
Ben senin yoluna inan kurbanım,
Sen de gel gönlüme sultan oluver.

Bu seven yüreğim senin elinde,
İstersen parçala dağıt gönlünce.
Sesimi çıkarmam esirim sende,
Sen de gel gönlüme sultan oluver.

Orhan Özçelik

Südüremedik

Sonunda yolları ayırdık biz de,
İkimizde ayrılık olmazdı sözde.
Bilmedim yorulmak olurmuş düzde,
Güzelim sevdayı südüremedik.

Pişmanlık duyarım ama artık geç,
İmkansız bir aşkı yaşatmak çok güç.
Çok önemli değil hangimizde suç,
Güzelim sevdayı südüremedik.

Gayretimiz yoktu biraz içimizde,
Hep karşı tarafa baktık ikimiz de.
Paylaşmak olmadı bizim yükümüzde,
Güzelim sevdayı südüremedik.

Yapılacak şeyler çok zor değildi,
Birazcık özveri biraz sabırdı.
Bu kuru inatlar bizi bitirdi,
Güzelim sevdayı südüremedik.

Dönüşü olmayan yoldayız artık,
Yazık oldu geçen günlere yazık.
Ayaklar kayarken havaya baktık,
Güzelim sevdayı südüremedik.

Orhan Özçelik

Şarkı oldun sen

Bendeki hatıran şimdi mazide,
Gözümde hayalin artık geride.
Güzelim o sevda bitti yarıda,
Sadece söylenen şarkı oldun sen.

Sonunda cezayı elbet çekersin,
Güzelim dünyadan sende bıgarsın.
Saçında beyazdan bir gün korkarsın,
Elinde gururun gider oldun sen.

Acımak duygusu gitmiş kalbinden,
Yıllarca eziyet duydum sevginden.
Dünyayı bıraktım senin derdinden,
Karşımda ölüden beter oldun sen.

Kapadım sayfayı bitti hikayen,
Kocaman bir boşluk bana hediyen.
Bilinmez bir yere doğru yürüyen,
Yolunu şaşırmış kader oldun sen.

Bitirdim dünyamı seni beklerken,
Dönecektir diye hayal ederken.
Ben böyle acılar çle çekerken,
Gönlünce oynayan gülen oldun sen.

Orhan Özçelik

Şenaysın sen

Yaktinden önce açan gonca güller gibisin,
Öylesine tomurcuk öylesine tazesin.
Sanki önceden vardın sanki bir gün solmadın,
En eski şarkılarda söylenirsin dildesin.

Bahara müjde sensin sensiz bir cemre düşmez,
Sensiz yeşil uyanmaz sensiz bülbüller ötmez.
Anlamısın dünyanın güzel olan yerinde,
Sensiz çiçekler açmaz sensiz sevdalar geçmez.

Bir gonca gül tarlası senin ipek saçların,
Bir ilkbahar şarkısı senin güzel gözlerin.
Sevmeye kıyılmazsın tazesin körpeciksin,
Bir nadide çiçektir senin pamuk ellerin.

Şenaysın sen gönlümde heyecanım olacak,
Dermanımsın ömrümde sonsuza dek kalacak.
Bundan sonrası olmaz bundan sonra zaman yok,
Dünyasın artık bende kalbim sende atacak.

Yağan yağmurum sensin çağlayan suyum sensin,
Bazen mavi gökyüzü gece mehtabım sensin.
Sensin benim güneşim sensin benim ışığım,
Dünyama neşe veren bana güç veren sensin.

Orhan Özçelik

Şilede biz

Gizemli akşamlarda,
Serin Şile sahillerinde.
Ve o serin gecelerde,
Seni ne çok sevmiştim.

Bazen resort havuz başında,
Bazen ağlayankayanın en yüksek taşında.
Bazen kuzeyyıldızı akşamında,
Bazen de fırtına dalgakıranı aşınca.

Sanki hiç ayrılık olmayacak,
Sevdamız hiç bitmeyecek gibi.
Bir gün gelir sen gitmeyecek,
Hep yanımda olacaktıydın gibi.

Şahitlerimiz vardı bizim oysa,
Anlatsınlar eğer akıllarında kalmışsa.
Başka dostlarımız unutmadıysa,
Anlatsın bizi gazino akşamlarında.

Bilsen Şile ne kadar güzeldi,
Sen yanımda olduğun zaman.
Aslında güzellik sendeydi,
Yanımdaydın,güzeldin o zaman.

Orhan Özçelik

Şimdi değildi

Belki de sen haklısın,
Gitmen gerekirdi.
Ama bu ayrılığın,
Vakti şimdi değildi.

Ben evliya değilim,
Çok iyi biliyorum.
Elbet sen de sıkıldın, seni ben anlıyorum.
Ama bu ayrılığın vakti şimdi değildi.

Anlayışın sabrın,
Her zaman sürmeliydi.
Ben de bir insanım gözlerin görmeliydi,
Yani bu ayrılığın vakti şimdi değildi.

Bana göre çok erken,
Daha yapacak çok şey varken.
Ne anladın bilmem böyle giderken,
Bence bu ayrılığın vakti şimdi değildi.

Tatlı sözler söylenir,
Yanlış şeyler düzelir.
Gerekirse özür dilenir,
Ne yazık ayrılığın vakti şimdi değildi.

Orhan Özçelik

Ŗu dünya

Leylası firarda Mecnun periŖan,
Sevdiği peŖinde dağlar dolaŖan.
Mecnun ben Leyla sen sele kariŖan,
Bir sevda masalı oldu Ŗu dünya.

Kahırlar tonlarca asla çekilmez,
Gidenler gidecek engel tanımaz.
Gönüller derdine ilaç bulunmaz,
Bir yürek hastası oldu Ŗu dünya.

DeđiŖmez kaderi vuran sırtına,
Bazen dolu yağar bazen fırtına.
Kimbilir kim çare bulmuŖ derdine,
Bir hasret tarlası oldu Ŗu dünya.

Bir tarafı bahar kıŖtır bir taraf,
Bir tarafı ayak baŖtır bir taraf.
Bir tarafı gerçek dŖtr bir taraf,
Bir garip yaŖanır oldu Ŗu dünya.

YaŖıyor gönlünce derdi olmayan,
Ölüyor gidecek yeri kalmayan.
Her yerde vefasız kıymet bilmeyen,
Bir çıkar sofrası oldu Ŗu dünya.

Orhan zelik

Şükürler

Aklına gelmez mi seni yaratan,
O gizli güç nedir seni yaşatan.
Bir ömür boyunca nefes aldırın,
Mevlaya kaç kere şükürler dedin.

Attığın adımda kurulan denge,
Nasıl kuruluyor baktın mı sen de.
Gözünü açıp da gördüğün şeyde,
Mevlaya kaç kere şükürler dedin.

Çeşitli tat alır ağzında dilin,
Sıcak soğuk nedir anlıyor elin.
Akılla mantıkla düşünüp derin,
Mevlaya kaç kere şükürler dedin.

Günlerce göklerde uçuyor kuşlar,
İnsanlar uyurken görüyor düşler.
Ağlarken gözünden akarken yaşlar,
Mevlaya kaç kere şükürler dedin.

Aldığın nefesi ondan diyerek,
Yaşadığın her günü ibret görerek.
Kainatta her şey ondan bilerek,
Mevlaya kaç kere şükürler dedin.

Orhan Özçelik

Takvim yaprakları

Senden sonra zamanları saymadım,
Sayamadım sensiz geçen yılları.
Senden sonra takvimlere bakmadım,
Koparmadım takvimden yaprakları.

Zamanın durduğu zamandı o gün,
Sadece aklımda kalan şey bugün.
Durdurdum yaşantımı gittiğin gün,
Koparmadım takvimden yaprakları.

Orhan Özçelik

Tam gitme vakti

Uzaktan bir yerden sirenler çaldı,
Hazırlan yüreğim tam gitme vakti.
Kaderim altına son diye yazdı,
Toparlan yüreğim tam gitme vakti.

Bu masal da böyle bitmiş oluyor,
Sonunda bizlere gitmek kalıyor.
Gidenin yerine başka geliyor,
Hazırlan yüreğim tam gitme vakti.

Kaçıncı yolculuk artık unuttum,
Gönlümde yeşeren dalı kuruttum.
Sefalet denilen sele karıştım,
Hazırlan yüreğim tam gitme vakti.

Bir güzel sevmeyi beceremedik,
Aynı bahçelerde yeşeremedik.
Sonunda yine biz baş başa kaldık,
Hazırlan yüreğim tam gitme vakti.

Başka denizlere yelken açalım,
Burada dalgalar bizi aşıyor.
Başka diyarlara ele göçelim,
Burada yürekler bizi üzüyor.
Hazırlan yüreğim tam gitme vakti.

Orhan Özçelik

Tam isabet

Tam isabet ey kader,
Karavanan yok yine.
Bunu da vurdun hedefe,
Bütün okların gibi.

Sektirmezsın bir tane,
Belki gözlerim güler.
Belki yüreğim sever,
Belki can bedene döner.

Bak işte yaptığına,
Her şeyi aldığına.
Değdi mi vurduğuna,
Alnımın tam ortasına.

Sen vurdun hayat bitti,
Sen vurdun aşkım gitti.
Hiç bir şeye yanmazdım,
Mavi güneşim gitti.

Artık nereden vurursan vur,
Hiç fark etmez,her yere olur.
Elbet seni de biri durdurur,
Sen de kadersin öyle mi kader.

Orhan Özçelik

Tanımazsın sen kader

Geçti bahar günlerim artık geri döner mi,
Yarım kalmış umutlar benim yüzüm güler mi.
Seni seven yüreğim başkasını sever mi,
Anlamazsın sen kader sen beni anlamazsın.

Gözünde ben el oldum yedi yabancı oldum,
Dostlarından değilim sokaktan geçen oldum.
Ben sana yakınlaştım sen benden uzak durdun,
Tanımazsın sen kader sen beni tanımazsın.

Parmağında oynattın dalganı geçer gibi,
Gece gündüz ağlattın insafsız kader seni.
Faydanı hiç görmedim iyi tanımam seni,
Yaramazsın sen kader sen bana yaramazsın.

Azığımı kıt ettin bolluğun başkasına,
Acımadan bıraktın dertlerin ortasına.
İnsafsızca gönderdin aslanın pençesine,
Acımazsın sen kader sen bana acımazsın.

Kader dedim peşinden yıllarca sürüklendim,
Başka yerde hep vardın hiç bana görünmedin.
Sen nasıl bir şeysin bir türlü bilinmedin,
Görünmezsin sen kader sen bana görünmezsin.

Orhan Özçelik

Uğurlar olsun

Ben bu yer yüzünde yaşamadım de,
Seninle bir şeyi paylaşmadım de.
Her türlü vebalim senin üstünde,
Şimdi istersen git uğurlar olsun.

Yalvarmam sana gitme kal diye,
Güvenim kalmadı artık kimseye.
Nasılsa gönderdim seni maziye,
Şimdi istersen git uğurlar olsun.

Karnını doyurdun gözün kapıda,
Bahtın açık olsun artık yolun da.
Bir yabancı oldun bende sonunda,
Şimdi istersen git uğurlar olsun.

Bir daha yolunu bana düşürme,
Uzaktan dolaş git olsun kestirme.
Nefesin gelmesin benim üstüme,
Şimdi istersen git uğurlar olsun.

Senin o yüreğin bilmem ki nedendir,
Bence et değil sert bir madendir.
Bizi böyle yapan sanma ki kaderdir,
Şimdi istersen git uğurlar olsun.

Orhan Özçelik

Umudum

Önümde yarını olmayan umudum,
İkimiz de yorgun ve umutsuz.
Son kuvvetimiz de artık bitiyor,
Bitiyor başlamadan serüvenimiz.

Gitmek zor,gidilecek yerler uzak,
Karlı dağlar aşılacak,dikenli yollardan geçilecek.
Belki candan geçilecek ama gidilecek,
Ferman dinlemez gönül beni dinler mi,
Laftan anlar mı,içinde yangını var söndürecek.
Umudu olmayan umudum önden gider,
Ben arkasından ümitsizliğe doğru giderim,
Bilerek yalnızlığa,karanlığa doğru.

Ne kadar olsa da bir umut,
Yolumu gösteren bir ışık,
Aydınlığa çıkaracak bir işaret,
Az da olsa ihtimalin verdiği kuvvet.

Aldığım cesaretim,yürek heyecanım.
Yokluğunun zorluğunun kapısını kıracak irademin,
Dayanacağım esaretimin bana dayadığı işkencelerin,
Sonun getirecek olan,az da olsa bir ümidimdir.
Kör karanlık bir kuyuda beliren mum ışığı,
Gecenin en siyahında gök yüzünde kuzey yıldızı.
Var olan işaretlerim,görebileceğim yerde ama uzak,
Erişilmez yerlerde,gidemiyeceğim yerlerde.

Evet uzak ama ümidim var,
Az da olsa bana yetecek.
Beni hayata döndürecek,
Yüzümü yeniden güldürecek ümidim.

Yorgunluğun bıkkınlığın adı olmaz bende,
Belki umudum yorgun ve bitmiştir,ama ben değil.
Ben sonuna kadar,sonsuzaya kadar gönülde,
Yürekte,her yerde bir nefes huzurun yolundayım.

Belki uzak ama gidilecek,
Ellerini ellerime verip,
Seni seviyorum diyene kadar,
Başımı göğsüne dayayıp öleceğim ana kadar.

Orhan Özçelik

Unutmak istemiyorum

İslanayım hasretinden,
İliklerime kadar özlem dolayım.
İşlesin bedenime seni düşündüğüm her an,
Çünkü seni ben unutmak istemiyorum.

Benim içimde başka ben gibisin,
Çoğu zaman seni ben gibi görürüm.
Her yerde bir arada, hep yanında olurum,
Çünkü seni ben unutmak istemiyorum.

Yokluğunda yok olacağımı,
Seni düşünmezsem unutacağımı biliyorum.
Umudumun son kurşunu, son şansım, sen,
Ben seni unutmak istemiyorum.

Dağınık hayatımın düzeni,
Karanlık dünyamın ışık veren fenerisin.
Benim yolumu çizenim, kaderimsin,
Seni ben unutmak istemiyorum.

Bende olmayan şeyim,
Huzurum, direncim, tek dayanağımsın.
Var olduğun yerde yaşayacağımı biliyorum,
Sevgilim, ben ölmek istemiyorum.

Sen şehir_i mavide prenses, ben şehir_i saadette Mecnun

Orhan Özçelik

Unuttum seni

unuttum seni,
Bakmaya kıyamadığım gözlerini,
Bakınca deli olduğum güzelliğini,
Beni her saniyede öldüren nefesini,
Hiç tanımamışçasına unuttum.
Ellerimle yetiştirdiğim gülü kuruttm.

Yok artık aklımda,
Senden kalan hiç bir şey yok.
Ne ellerini tutunca duyduğum heyecanım,
Ne de teninin sıcaklığında yaşadığım.
Alev saçlarının dalgasına kapılarak,
Dünyalar dolaştığımı unuttum.

Ne kadar sevmemişim,
Meğer ne kadar içimde olmamışsın.
Benden çok uzaklarda yaşamışsın,
İçime zerre kadar dolmamışsın.
Yakmışsın beni kavurmuşsun,
İçimde kan diye sen dolaşmışsın unuttum.

Unuttum seni güzelim,
Sen benim canımdın unuttum.

Orhan Özçelik

Uzamlara yolculuk

Topla pılını pırtını gönül,
Yine yolculuk var yalnızlığa.
Hazırlığın sıkı olsun,
Galiba bu sefer çok uzamlara.

Olmasın yanında hiç bir resim,
Olmasın düşüncende bir isim.
Sadece kendini al yanına,
Bir daha geri dönmezsin kesin.

Bütün her şey ile vedalaş,
Bıraktığın kim varsa helallaş.
Hakkını sen de helal et,
Dostun olsun düşman kardaş.

Gideceğin yer neresi bilinmez,
Döneceğin ne gün o da bilinmez.
Sende kalsın yaşadıkların,
Yanında olsun çektiğin acıların.

Durduramazsın zamanı,
Uğraşma artık zor geriye dönmek.
Artık dünya dönsün kendi başına,
Sen al başını git sana kalır gitmek.

Orhan Özçelik

Uzaktan sevmek

Ne kadar güzeldir sana uzaktan bakmak,
Yanına sokulmadan ateşlerinde yanmak.
Seni düşünmek,her satırın başına seni yazmak,
Bir bilsen ne kadar güzeldir seni uzaktan sevmek.

Sevmek dedim değil mi,
Evet seni uzaktan sevmek.

Yakınlaşsam yanına beni gözlerin alacak,
Yüreğimi yerlerde parçalayıp ateşlere atacak.
Belki de nefesin içime dolacak beni boğacak,
Bir bilsen ne kadar güzeldir seni uzaktan sevmek.

Sevmek dedim evet,
Hayal değilsen seni sevmek.

Bir hayal prensesini andırır nazlı duruşun,
Beni alır gökyüzünde dolandırır tatlı bakışın.
Ayaklarımı yerden keser,nefesimi keser gelişin,
Bir bilsen ne kadar güzeldir seni uzaktan sevmek.

Sevmek, seni sevmek,
Bilsen ne kadar güzel seni sevmek.

Orhan Özçelik

Üsküdar

Sabahların serinliğidolmalı şöyle içine,
Tam karşında kızkulesi doyum olmaz keyfine.
Salacak iskelesinde İstanbul seyrine dalmak,
Nice hayallere dalmak,huzur doldurmak kalbine.

Üsküdar da yaşamayan yaşadım diyebilir mi,
Üsküdarı görmeyen yer görmüş olabilir mi.
Boğazın Cennet köşesi,aşıkların tek adresi,
Üsküdarı sevmeyen,yar sevmiş sayabilir mi.

Şarkılar söylendi ona bir güzel kız edasında,
Şairlerin kaleminde yüreğinin ortasında.
Geçmiş anlamak için,neslini öğrenmek için,
Muhteşem tarih yaşar camisinde türbesinde.

Yeşillikte yok üstüne,bozulmayan doğasıyla,
Parklarında binbir çiçek pembesiyle sarısıyla.
Yaşanacak en güzel yer dünyanın en güzel yeri,
Sahil boyu sıralanmış köşkleriyle yalısıyla.

Tarih kültür medeniyet dediğin zaman Üsküdar,
Doğa yeşil edebiyat dediğin zaman Üsküdar.
Hiç bir yerde bulamazsın böyle güzel köşeyi,
Rahat huzur maneviyat dediğin zaman Üsküdar

Orhan Özçelik

Üstünde kalsın

Sen giy üzerine siyahlar,
Bir bir yolunu çevirsin eyvahlar.
Üstünde kalsın bendeki günahlar,
Sonunu hayra yormuyorum senin.

Karanlık olsun aydınlık günlerin,
Taşlara vursun yürürken dizlerin.
Gülmez olsun o gülen yüzlerin,
Halini iyi görmüyorum senin.

Gözüne dursun sana yaptıklarım,
Tersine dönsün sana yandıklarım.
Gözümü oydu canım dediklerim,
Sonun ne olur bilmiyorum senin.

Sana da kader tersinden baksın,
Gözünden yaşlar ırmak olsun aksın.
En güzel hayalin denize düşsün,
Artık peşinden gelmiyorum senin.

Kalmasın artık bende senden eser,
Bir zalim elinden çektiğim yeter.
Bilmem bu yüzüm nerede güler,
Artık gölgende durmuyorum senin.

Orhan Özçelik

Üzülürüm giderim

Bazen dünya derdine,
Kapılıp da giderim.
Ben de her kesler gibi,
Bir yürekle gezerim.
Acırım olanlara,
Günahsız yananlara.
Bin türlü yalanlara,
Üzülürüm giderim.

Bazen gönül işleri,
Alır beni götürür.
Bir sevgi hikayesi,
Düşümceme süzülür.
Kalbi olan her insan,
İçi duygu yüklüdür.
Ben de sevmiş biriyim,
Üzülürüm giderim.

Bazen çok durgun olur,
İçimdeki limanlar.
Hiç bir gemi uğramaz,
Günlere sakin başlar.
Ama yine karşıma,
Çıkar bir dert yumağı.
Ben içinde dolanır,
Üzülürüm giderim.

Orhan Özçelik

Üzüm gözlerin

Bakmaya kıyamam,öyle bir nurdur,
Belki de bir ateş,veya bir kordur.
Görmeden yaşamak inan ki zordur,
Her şeyim,özlemim,üzüm gözlerin.

Gülerken dünyama mutluluk veren,
Ağlarken önüme kederler seren.
Her zaman benimle ağlayıp gülen,
Derdimin dermanı üzüm gözlerin.

Salkım saçak gibi zülûf altında,
Işıkla bezenmiş bulut tadında.
Kalbinden kalbime pınar olmuş da,
Durmadan çağlayan üzüm gözlerin.

Bir daha göreyim diye ümidim,
Görünce dünyamı ona verirdim.
Umutla içimde hayat sevincim,
Canıma can veren üzüm gözlerin.

.

Orhan Özçelik

Vatanım

Benim ÷lkem,
Vatanım benim.
Doğusuyla anadolu,
Batısıyla canım benim.

Her karış toprağında izim,
Her nefesimde vatanım benim.
Hiç bir taraf fazla değil,
Her karesine ihtiyacım var benim.

Ne canlar verdim,
Ne şehitler feda ettim.
Mermi taşıttım anneme,
Canımı yurduma ben verdim.

Onun için severim,
Vatanıma vatan derim.
Bilirim her kesi ben gibi,
Bu yüzdendir kibirim.

Dünya ayağa kalsın,
Yurduma selam dursun.
Böyle asil vatana,
Tüm dünya saygı duysun.

Türk oğluyum ben,
Türk vatanında yaşarım.
Vatanımı cennet bilip,
Onun aşkıyla coşarım.

Var olsun vatanımız,
Cennettir her yanımız.
Dalgalansın göklerde,
Şanlı al bayrağımız.

Orhan Özçelik

Vefa beklemem

Bir dünya derdine düştüm giderim,
Dünyanın derdini hep ben çekerim.
Artık bundan sonra gülmez kaderim,
Bir vefa beklemem artık kimseden.

Vefalı dediğın beni bulmuyor,
Gönülden yürekten soran olmuyor.
Soranlar varsa da servet arıyor,
Bir vefa beklemem artık kimseden.

Kaşımı gözümü sormaz hiç kimse,
İçten bir merhaba de hiç değılse.
Ne olur insanlar böyle sevilse,
Bir vefa beklemem artık kimseden.

Sevgiye muhtaçtım uzun zamandır,
Sevgi dediğın şey candan olandır.
Her şeyin sahtesi dilde kalandır,
Bir vefa beklemem artık kimseden.

Yürekler merhamet taşımaz oldu,
Sevginin yerini maddeler aldı.
Vefasız yürekler dünyayı sardı,
Bir vefa beklemem artık kimseden.

Orhan Özçelik

Vefasız yüzünden

Gözlerim bilir döktüğü yaşları,
Kıymet bilmeyen vefasız yüzünden.
Kabusa döner gördüğü düşleri,
Gidip dömeyen sevgili yüzünden.

Ellerim bilir tutmayan elleri,
Şu kalbim bilir sevmeyen yüreği.
Yaşantım bilir gülmeyen kaderi,
Beni sevmeyen birisi yüzünden.

Orhan Özçelik

Verilen kıymet

Elinde varsa sen çok iyisin,
Ama eğer yoksa rezil birisin.
Ve hiç bir yerde haklı değilsin,
Bu mudur insana verilen kıymet.

Gönül işini de maddeye bağlamışlar,
Yüreğin değerini kimseye sormamışlar.
İçindeki değerleri hiç görmemişler,
Bu mudur insana verilen kıymet.

Ben içimden zenginim desen boş,
Senin o dediğin garibanda düş.
Boşuna yaz bekleme kaderin kış,
Bu mudur insana verilen kıymet.

Her kes değil elbette böyle olan,
Neler var, yüreğinde aslan yatan.
Sözün gittiği yer vicdansız olan,
Bu mudur insana verilen kıymet.

Bu dünya hepimize de yeter,
İnsanları insan görürsen eğer.
İşte o zaman yaşamaya değer,
Böyledir insana verilen kıymet.

Orhan Özçelik

Vurduklarına

Hangi rengi aldı bu gün gözlerin,
Nerede Şu anda vurgundasın.
Kaç ganimet sahibi oldu seferin,
Yakarsın yıkarsın bakışlarında.
Sonunu görmezsin,
Çünkü geriye bakmazsın.
Bakmadan gidersin vurduklarına.

Önünde durulmaz karşı konulmaz,
O bakışlar sende hiç yorulmaz.
Durulmaz yüreğın asla uslanmaz,
Kırarsın dökersin bakışlarında.
Halimi anlamazsın,
Beni asla hiç tanımazsın,
El olur gidersin vurduklarına.

Sendedir zalimlik gözünde değil,
Ellerin dursa da yüreğinden gelir.
Böyle bir zalimle nasıl baş edilir,
Mızraklar gönderirsin bakışlarında.
Anlaşılmaz kudret,
Yüklenmiş güzelliğine,
Yar olur gidersin vurduklarına.

Orhan Özçelik

Yakarsın Şimdi

Her kuşun bir dalı olur konacak,
Her nehir bir göle doğru akacak.
Her gönül bir yürek bulur yakacak,
Sen de beni buldun yakarsın Şimdi.

Yakarsın dumansız tüter dururum,
Canımdan bedenden gider olurum.
Ben kendi belamı arar bulurum,
Sen de beni buldun yakarsın Şimdi.

Bir değil bin değil dertlerim bitmez,
Bu sevda başımda dolanır gitmez.
oktandır içimde dumanım ttmez,
Şen de beni buldun yakarsın Şimdi.

Öyle çok özelsin benim gözümde,
Bir mutlu tebessüm Şimdi yüzümde.
Sevgiye susamış olan günümde,
Sen de beni buldun yakarsın Şimdi.

Orhan zelik

Yalan dünya

Vefasız hayrına dönüyor dünya,
Sende olan vefa kaç para eder.
Kabusa benziyor gördüğün rüya,
Geliyor sandığın,bakmadan gider.

Bir umut yeşerir bazen içinde,
Hayaller kurarsın kendine göre.
Uykusuz geceler kalır elinde,
Sonu yine hüsrana, yine o kare.

Nereye gidecek bendeki yürek,
Onun da sevmeye neden hakkı yok.
Önünü kesiyor şu zalım felek,
Hayatın ölümden hiç bir farkı yok.

Üç beş gün görmeye fırsat olmadı,
Sonbahar mevsimi yaşar zamanım.
Bendeki feryadı duyan olmadı,
Nereden bakarsan berbat her yanım.

Bir oyuncak gibi elinde kaldım,
Kırılıp atıldım bir zaman sonra.
Yüzlere güleni severler sandım,
Demek ki yalanmış şu koca dünya.

Orhan Özçelik

Yalana karıştın

Çok garip dönüyor içimde dünyam,
Sen de mi yalana karıştın sevdam.
Bu yalan dünyada mucize gülmem,
Sen de mi yalana karıştın sevdam.

Bütün hayallerim senin içindi,
Kalbimi yaşatan senin sevgindi.
Çok üzgünüm çok yalnızım şimdi,
Sen de mi yalana karıştın sevdam.

Bir zamanlar beni başkası vurdu,
Sevmiyorum deyip kalbimi kırdı.
Senin de onlardan ne farkın kaldı,
Sen de mi yalana karıştın sevdam.

Umutlar arzular ve beyaz düşler,
Onların yerinde sel gibi yaşlar.
Delice severken kurumuş hisler,
Sen de mi yalana karıştın sevdam.

Ben seni sevmiştim güleyim diye,
Yeniden dünyaya geleyim diye.
Kader hiç gülmüyor bilmem ki niye,
Sen de mi yalana karıştın sevdam.

Orhan Özçelik

Yalnız kalırsın

Kendini tanıtır efendim şurdan,
Memnunum efendim ben de Mucurdan.
Bak benim burnumun ucu altından,
Yerler düşürmem haberin olsun.

Anladım efendim saygı duyarım,
Burnunu yerlere nasıl koyarım.
Ben kendim düşerim paralanırım,
Senin o burnuna çamur kondurmam.

Havada tutuyor her gün burnunu,
Görmüyor önünde büyük çukuru.
Ne hale gelmişsin kibir düşkünü,
Gün gelir boyunca çamur dolarsın.

Biraz yerlere bas ayaklarını,
Gözünden geçersen yaptıklarını.
Sonra çok ararsın kırdıklarını,
Gün olur ömrünce yalnız kalırsın.

Sayın Mucur halkının bu olay ile ilgisi yoktur,
sadece kafiye düzeni uyduğu için kullanılmıştır,
Mucurlu hemşehrilerime selamlarımı gönderiyorum.

Orhan Özçelik

Yalnızlık

İnsan yalnız olunca,
Bir çok şeyi kendisi yapar.
Daha doğrusu her şeyi,
Yapılması gerekenleri.
Mesela ev işlerini kendisi yapar,
Kendisi kendisine bakar.
Burada biraz komik duruma düşer,
Çünkü çok zordur bu işler.

Bir de işin dışarı olan bölümü var,
İş güç dünyasında yaşananlar.
Eh burada şöyle böyle götürür,
Çünkü ne de olsa adam diye görünür.

Asıl konu akşam olunca başlar,
Eve dönüldüğünde kıyamet kopar.
Her şey nasıl bırakılmışsa öyle,
Hiç bir şey bulunmaz aranıldığı yerde.

Neyse bir kaç lokma atıştırma,
Derken başlar o zaman kasırga.
Gün akşama dönmüştür artık,
Yalnızı en çok yoran değil karanlık.
Akşam yorar yalnızı, gece yorar,
Gecenin karanlığı değil, sessizliğidir zor anlar.
Yalnız başına kendi sesini dinlemek,
Kendi gölgesini seyretmek.

Bir asır gibi uzun gelen gecelerde,
Bir ömür geçirirsin karanlık hücrelerde.
Kelepçen yok ama mahkümsun,
Tutulmuşsun, bir ümidin esirisin.
Kapı açık git, ama nereye,
Gideceğin yerde de yalnız değil misin,
Orada da sadece kendin olmayacak mısın,
Sen sadece seni görmeyecek misin.

Gidemezsin,
Kapı açık ama, gitmek için değil,
Gideni beklemek için,
Belki gelecektir düşüncelerin için.

Boşuna beklentilerden sonra,
Ve artık gecenin en son hatırladığın anı,
Çünkü hatırlamıyorsun sonrasını.
Uyumuşsundur, sızmışsındır bir yerde,
Sana kalsa sabaha kadar uyumak yok,
Beklemekten vaz geçmek olmaz.
Ama seni dinlemeyen gözler çaresiz,
Beden bitmiş, ruh bitmiş haberin olmaz.

Uyanırsın yeni güne,

Kapıyı çeker gidersin.
Her şeyi bırakırsın olduğu gibi,
Nasıl olsa akşama geleceğın yer belli.
Her şey yine aynı şekilde,
Sen aynı beklentiler içinde.
Kim bilir daha kaç gece,
Kaç sensizlik gecelerce.

Orhan Özçelik

Yalnızlık ruhumda

Kaldırımlar boyu uzanan akşam,
Karanlığın rengi katran karası.

Orhan Özçelik

Yanacağım

Bal Őerbetler istemem ben zehir ieeğim,
Sensiz yaŐamaktansa ölümü seeeğim.
İstemem sensiz dünya yaşanmaz sensiz hayat,
Dünyadan mit kestim mahşerde gleeğim.

Gittiğin ana kadar yaşadım bileeğim,
Geri kalan ömrümü geriye vereeğim.
Haramdır artık bana sensiz yaşanan anlar,
Halimi soranlara lmŐm diyeeğim.

Bende gün kalmadı ki nasıl gün greeğim,
Nazlı yar elden gitti ben kimi seveeğim.
Kime gönül verecek, kime canım diyecek,
Nasıl yuva kuracak ve nasıl gleeğim.

Güzellikler sevgiler demek bana yasakmış,
Kendimi sevilmezler yurduna koyacağım.
Kaderim bu dünyada sana hasret yanmakmıŐ,
Elden bir Şey gelmiyor çaresiz yanacağım.

Orhan zelik

Yanan yürek

Evet,yürek bu yanmaz mı,
Hem de sönmek nedir bilmeyen cinsinden.
İçeriden dışarıdan yanar,
Yanar da acısı hissedilmez mi.
Her hücrene ayrı haber gönderir,
Zerrelerin haberdar edilmiştir.
Her kıvılcım bir atom etkisi yapar,
Yanarsın hem içeriden hem dışarıdan.

Sönmez bir türlü yangın,
Ve sonradan özlem fırtınası başlar.
Hem yanarsın hem hasret tufanındasın,
Dökülürsün bir bir eriyip gidersin.
Kollarında boşluğun ölçüsü dağlardır,
İçindeki boşluk ise,onun yok,o dünyalardır.
Dolmaz boşluğu gidenlerin,
Sönmez yüreğinde yanan kor alevlerin.

Beklentilerin boşa çıkar,
Hayallerin her şeyin bir hiç dolusudur.
Bilemezsin gidenler bir daha hiç dönmez,
Gidenler dönülmez yerlerin yolcusudur.
Ellerin başının iki yanında,
Başın mi ellerini tutar,ellerin mi başını.
Bir şeyler ağır geliyor taşıyamıyorsun,
Kaldıramıyorsun,zor geliyor çıldırıyorsun.

Son umutlar da kullanılmıştır,
Başka gelecek olan yok gecenin içinden.
Her şey buraya kadar diyecek,
İster istemez kabulleneceksin,pes edeceksin.
Güç,irade,mantık artık geçersiz,
Sadece kabullenmek var,başkası işe yaramaz çaresiz.
Bir sonun ilk noktalarını koyarken,
Sen mi dünyadan gidersin,yoksa dünya mı senden.

Orhan Özçelik

Yanar İstanbul

Her zaman içimde yanar İstanbul,
Gece gündüz demeden yanar.
İnci gerdanlıkları yanar,
Sahil boyu yolları yanar.

Her zaman içimde yanar İstanbul,
Sultanahmeti yanar,Ayasofyası yanar.
Eyüpsultanı,Kızkulesi ile yanar,
Çamlıcası, kavakları hep yanar.

Adalardan yanar İstanbul,
Aşiyandan,Emirgandan,Vefadan.
Pendikten Kartaldan Tuzladan,
Üsküdar'dan Beşiktaş'tan yanar.

Her zaman içimde yanar İstanbul,
Benimle beraber yanar.
O sönmez ben yandığım zamanlar,
Yanar içimde buram buram İstanbul.

Orhan Özçelik

Yanarsın artık

Ve başka bahara kalıyor düşler,
Faydasız gözünden aksa da yaşlar.
Gönülde aşk biter sefalet başlar,
Başından sonuna yalnızsın artık.

Geçmiyor dediğin zamanlar geçer,
Kaderin köhnede bir masa seçer,
Göklerden yüreğin yalnızlık içer,
Başından sonuna sarhoşsun artık.

Bir deli yüreğin sonu karanlık,
Beş para etmiyor şimdi pişmanlık.
Çok sevmenin adı olmuş düşmanlık,
Başından sonuna nefretsin artık.

Gitti mi gidiyor,döndürmek çok zor,
Bir daha geriye gelmek bilmiyor.
İçinde ateştir, sönmeyen bir kor,
Başından sonuna yanarsın artık.

Orhan Özçelik

Yanına geledim

Ne dağlar denizler aşıp da geçtim,
Ne yollar yokuşlar koşup da gittim.
Diyardan diyara dolaştım gezdim,
Bir senin yanına geledim ben.

Ne kadar derinmiş meğer gözlerin,
Ne kadar uzakmış meğer yüreğin.
Ne kadar yüceymiş senin her şeyin,
Bir senin yanına geledim ben.

Ellerimi bir kez tutmadın gittin,
Yanına geldikçe sen benden kaçtın.
Sen benim halimi perişan ettin,
Bir senin yanına geledim ben.

Yüzünden gülücük alamaz oldum,
Halini bir kere soramaz oldum.
Sana bir sevgili olamaz oldum,
Bir senin yanına geledim ben.

Orhan Özçelik

Yanmaya giderim

İçimi sensizlik kapladığında, 6+5
Özlemin kalbimi dağladığında. 6+5
Gündüzler geceye bağlandığında, 6+5
Her gece eve ben yanmaya giderim.6+6

Sensiz ev karanlık cehennem gibi, 6+5
Her yerde izin var evdesin sanki. 6+5
Bir yerden karşıma çıkacak deli, 6+5
Her gece eve ben yanmaya giderim. 6+6

Çok zaman unuttur zile basarım, 6+5
Görenler sanırlar evli yaşarım, 6+5
Kimseler bilmez ki şimdi bekarım, 6+5
Her gece eve ben yanmaya giderim. 6+6

Öyle zor boşluğun her gün yakıyor, 6+5
Dumansız her yanı ateş basıyor. 6+5
Sabahlar olmuyor gece bitmiyor, 6+5
Her gece eve ben yanmaya giderim. 6+6

Orhan Özçelik

Yaptığını düşün

Koy elini çenenin altına,
Düşün Ademoğlu düşün.
Kırdığın testileri,
Yaptığın her şeyi düşün.

Hak adına, inandığın adına,
Danışarak o vicdanına.
El basarak mübarek kitabına,
Ben haklıyım dermisin.

Diyebilir misin lafım doğru,
Der misin özümden geldi konu.
İçimde olan hadise bu,
Ben doğruyum dermisin.

Var mı o yürek senin içinde,
Doğruyu ortaya getirsene.
Desene hey dostum yanlış bende,
Sen bu kadar yüreklimsin.

Değilsin sen zayıf birisin,
Sen sadece konuşabilirsin.
Düşünce zayıf, engellisin,
Sen o kadar güçlü değilsin.

Orhan Özçelik

Yarılsa güneş ortadan

Gün doğmadan önce doğan bahtsızlık,
Bırakır mı neşe insanda şöyle ağız tadıyla.
Bir mutlu tebessüm savursam güneşe doğru,
Yarılsa güneş ortasından,usulca konsa umutlarıma.

Yok,olmazların çaresi olmaz,
Şansına çare,bahtına çare,kadersizliğine,
Ve başka olmazların tümüne çare bulunmaz.
Sende yok kuş civıltısının arasına karışan ıslığın,
Veya gökyüzünde martıların kahkahasında bir sesin.
Olmamıştır sende huzuru hatırlatacak bir şey.

Çıkamazsın içinden düşünsen de,
Bir kere gömülmüşsün boyunca bataklığın içine.
Çirpinişin boşuna,daha da zorlaşıyor kader,
Daha da olmazlar dokuyor tezgahında,
Desen desen önünde bütün çıkmazların,
Kapanıyor önünde umut kapılarının.

Altı üstü bir sevgidir sonuçta,
Bir sevda masalı,bu insanlığın sonu değildi,
Sonumu buldum ben bu oyunda.
Ne ben dünyayı taşıyabildim,
Ne de dünyaya sığabildim,
Ben bunları hak etmemiştim.

Orhan Özçelik

Yaşamak istiyorum

Ben filistinli değilim,
Ama bir babanın kucağında,
Üzerinde elbiseleri yırtılmış,
Yerine kandan elbiselerini giyinmiş,
Minik bir kız çocuğu,
Ben filistinli değilim,insanım insan.

Ben aydın değilim,
Bir otel yanıyor alev alev.
İçinde diri diri yananların yandığı otel.
Kurtuluşun,çarenin,nefesin olmadığı,
Kaçış yollarının kapandığı,kaçılamadığı,
Yanan canların can olduğu yerde,insanım insan.

Sivil toplum örgütleri,insan hakları,
Birleşmiş milletler örgütü,bilmem ne kurtarma gönüllüleri.
Unesco ve yan kuruluşlarının da yan kuruluşları.
Başka aklıma gelmeyen hangi toplum sorumlusu varsa,
Bunların sayın başkanları,artık ne zaman dur diyeceksiniz,
Ne zaman bu dünyayı yaşanır hale getireceksiniz.

Ben yaşarken gördüğüm,
Her vahşetin bir kopyası beynimde.
Her anlamsız kavganın mahkemesi hep düşümcemde.
Nedenlerine bir türlü cevabın olmadığı,
Kan kokusunun hiç bir zaman kaybolmadığı,
Bir dünya üzerinde yaşıyorum,insanım insan.

Hani eskiden çağlar vardı,
Kapanırdı,veya gerilerde kalırdı,unutulurdu.
Artık bu çağ da kapansın istiyorum,
Kapansın zalim zorba çağları diyorum.
Yeni kuralım dünyamızı,yeniden başlayalım.
Ben kavgasız,kandan elbisesiz,yangınsız bir dünyada,
İnsanca yaşamak istiyorum,insanım insan.

Orhan Özçelik

Yaşamam yokluğunu

Geçse de mevsimler bir bir avuçlarımdan,
Yansa da gözlerim her gün yokluğundan.
Kaybolup gitse de gözlerin bakışlarımdan,
Unutmam seni meleşim,yaşamam yokluğunu.

Şimdi çok uzakta olsan da ellerimden,
Kan olup aksan da her gece yüreğimden.
Ellerimi kesseler koparsalar bileğimden,
Unutmam seni meleşim,yaşamam yokluğunu.

Dolansa da adım her gün divane gibi dillerde,
Mecnun misalı çatlasa dudaklarım çöllerde.
Unuturum kendimi bazen en olmadık bir yerde,
Unutmam seni meleşim,yaşamam yokluğunu.

Her güne seninle başlarım,içimde seni yaşarım,
Hani olmaz ya,bir gün seni anmaz olsa dudağım.
Seni unutan yüreği acımam,yerinden söker atarım,
Unutmam seni meleşim,yaşamam yokluğunu.

Şenin yoluna kaderim dedim,durmam giderim,
Önümde duramaz,her günüm zehir olsa da içerim.
Her şey bir yana derim,her şeyden vaz geçerim,
Unutmam seni meleşim,yaşamam yokluğunu.

Orhan Özçelik

Yaşamım sen

Gülüündeki anlam nedir,
Ne anlatmak ister gözlerin.
Yakmak mıdır dünyayı,
Yoksa beni yok mu etmek.
Ya da bitirmek zamanı,
Her şeyi sona erdirmek.

Bazen ağlıyorsun üzülyorum,
Bazen çok içten gülüyorsun.
Gülüüne birtanem ölyorum,
Bana huzur verdiğini biliyorum.
Bazen yapraklar gibi titrek,
Bazen durgun sular gibi masum.
Dayanamıyorum birtanem,
Dayanamıyor ölyorum.

Her şeyinle beni büyülyyorsun,
Varlığının sevinci bende.
Yokluğunla öldürüyorsun,
Kaybolmanın acısı yine bende.

Yaşamım sen,
Ölüm sensizlik bana.

Orhan Özçelik

Yaşıyorken sevelim

Bir kaç söze sığmıyor sevginin hikayesi,
Ömür boyu paylaşmak olmalı sermayesi.
Can olmak değil midir hepimizin gayesi,
Şanslarımız bitmedi,yaşıyorken sevelim.

Az biraz kendimize,biraz da başkasına,
Bencillikten uzağa,paylaşmak sofrasına.
Birlikte katılalım dostluğun şarkısına,
Şanslarımız bitmedi,yaşıyorken sevelim.

İçimizde hoşgörü çelik bir miğfer gibi,
Kin nefret düşmanından alsın korusun bizi.
Her yerde gülen gözler,yaşasın bahar yazı,
Şanslarımız bitmedi,yaşıyorken sevelim.

Dostluk barış adına yapılacak ne varsa,
İşte önünde fırsat,bir saat bile durma.
Sonra pişman olup da başını taşa vurma,
Şanslarımız bitmedi,yaşıyorken sevelim.

En güzel mutlu günler içimizde yaşasın,
Bu güzel kalbimizde şer'den eser kalmasın.
Günlere neşe dolsun,her kes payını alsın,
Şanslarımız bitmedi,yaşıyorken sevelim.

Orhan Özçelik

Yazdım adını

İçimde çöküntü yazdım adını,
Bir daha dilimde anmak istemem.
Bir kere yakmıştın her tarafımı,
Böyle bir ateşe sevgi diyemem.

Uzağa al götür yangınlarını,
Yerlere gömüver duygularını.
Bitirdim kendime saygılarımı,
Bir daha yanılıp kanmak istemem.

Ben kendi dünyamı yalnız yaşarım,
Sensizlik derdiyle başa çıkarım.
O kadar fark etmez neşe kederim,
Haktan başkasına kulluk istemem.

Orhan Özçelik

Yazı söylüyor

Bahtımla kaderim olmuş ayrılık,
Sırtımda gömleğim sensin yalnızlık.
Faydası olmuyor yare dargınlık,
Doğuştan yazılan yazı söylüyor.

Bendeki altınlar pula dönüyor,
Baharda çiçekler açmaz oluyor.
Elimde her zaman hüsran kalıyor,
Doğuştan yazılan yazı söylüyor.

Her yerde meltemler bende fırtına,
Baharda kara kış çıkar bahtıma.
Kimseler yerleşmez gönül tahtıma,
Doğuştan yazılan yazı söylüyor.

Al böyle kaderi vur feleğime,
Bir derman olmadı şu dertlerime.
Kadersiz yazılmış yol defterime,
Doğuştan yazılmış yazı söylüyor.

Bir yalan sevdanın peşine düştüm,
Ben kendi dalımı bilmeden kestim.
Daha su görmeden kırılır testim,
Doğuştan yazılmış yazı söylüyor.

Orhan Özçelik

Yazmadım daha

Ben daha bir şey yazmadım ki sana,
Daha beni ateşlere attığını yazmadım.
Yazmadım gözünün karasının hançer oluşunu,
İnletircesine beni vurduğunu yazmadım.

Bitmeyen uzun gecelerin yaktığı yüreğimi,
Her nefesime bin kahır koyup sana verdiğimi.
Seni bunca zaman boşu boşuna sevdiğimi,
Harcadığım giden gençliğimi yazmadım daha.

Yüreğimde iyileşmeyen vurduğun yerlerin izlerini,
Karabasan gibi üzerime saldıgın kötü kaderini.
En güzel duyguların artık içimden akıp gittiğini,
Beni de senin gibi kalpsiz bıraktığını yazmadım daha.

Elinden geleni ardına bırakmadan her şeyi yaptığını,
En kötü zamanımda fareler gibi gemiden kaçtığını.
Mevlam zaten görüyor seni, kaç tane adım attığını,
Bir gün gelir hesabını soracaklarını yazmadım daha.

Orhan Özçelik

Yeniden

Ne kadar özlemsin içimde bilsen,
Görsen bu halimi insafa gelsen.
Eritsen buzları yüzüme gülsen,
Yeniden dünyaya gelmez miyim ben.

Üşüyen ellerim seni bulursa,
Kalbimden hasretin gitmiş olursa.
Şu felek dertleri benden alırsa,
Yeniden dünyaya gelmez miyim ben.

Senin için yanan kalbimi dinlesen,
Gitmesen bir yere beni beklesen.
Beni sevdiğini bir gün söylesen,
Yeniden dünyaya gelmez miyim ben.

Karanlık gecemin şafağı olsan,
Bu kısa ömrümün gerçeği olsan.
İçimde kırların çiçeği olsan,
Yeniden dünyaya gelmez miyim ben.

Yalnızlık gurbeti bitse elinden,
Mutluluk şarkısı çalsan telinden.
Kokunu duysaydım seher yelinden,
Yeniden dünyaya gelmez miydim ben.

Orhan Özçelik

Yeniden denersin

Yeniden denersin diyorlar bana,
Görmezler bu ömür yaklaşmış sona.
Bir daha neremle güzel seveyim,
Unutma kalbimi vermiştim sana.

Seninle gönderdim bütün hisleri,
Sevgiyi anlatan bütün sesleri.
Boşluğa döndürdüm tatlı düşleri,
Unutma kalbimi vermiştim sana.

Yeniden başlamak uzun hikaye,
Umudu bağlamak olmaz hayale.
Verecek bir şey yok başka güzele,
Unutma kalbimi vermiştim sana.

Elimde canım var başka bir şey yok,
İstersen onu da ateşlerde yak.
Başkası olmaz ölünceye dek,
Unutma kalbimi vermiştim sana.

Orhan Özçelik

Yeniden hayata

Kalbimi kanatan sahte sevgini,
Çıkarıp içimden yollara attım.
Bana göre değil bidim haddimi,
Muhteşem kalbini maziye kattım.

Bana benim gibi bir yürek lazım,
Her zaman benimle ağlayıp gülen.
Onun her anında geçecek nazım,
Beni de kendine bir sevgi gören.

Bir nimet sofrası olmalı dünya,
Her kesin elinde aynı boy kaşık.
Sevda ateşinde pişmeli çorba,
Her kesin altında aynı boy beşik.

Sevinçler birlikte kalbe dolmalı,
Kalbimiz sevinci ortak yaşasın.
Hüzüne ortakça çare bulmalı,
Bulduğun çareler işe yarasın.

Böyle bir sevgiyi yaşamak için,
Seni ben ruhumdan çıkarmalıyım.
Kendimi boşluktan kurtarmak için,
Sensiz bir hayata başlamalıyım.

Orhan Özçelik

Yeter artık

Bence yeter artık hüznü şarkı yazmak,
Yeter artık sevgi peşinden koşmak.
Boynu bükük yerlere doğru bakmak,
İnsan dünyaya bir kere geliyor.

Gönder gitsin derdi gamı üstünden,
Kimler ölmüş bir sevgili yüzünden.
Doya doya huzur içmek testiden,
İnsan dünyaya bir kere geliyor.

Uçan kuştan beyaz gülden söylemek,
Yeşil yaprak sarı buğday dinlemek.
Pembesinden bir menekşe koklamak,
İnsan dünyaya bir kere geliyor.

Sevgi diye boşa geçmiş zamanlar,
Neşe değil, hüzzam çaldı kemanlar.
Olmaz olsun sevgi büyük diyenler,
İnsan dünyaya bir kere geliyor.

Bende şimdi mutlu gözler parlıyor,
Keder düdü, gönül yarın kolluyor.
İçim artık yanmak nedir bilmiyor,
İnsan dünyaya bir kere geliyor.

Orhan Özçelik

Yeter diyorum

Var bir Şey sende kader,
Boşuna demiyorum.
Elde her gün bayramdır,
Ben neden glmyorum.
Senin gibi kaderin,
Peşinden gelmiyorum,
Uzak dur benden kader,
Nefes alamıyorum.

Boğdun her kime gitsem,
Beni düşman eyledin.
Şöyle bir yar sevmeye,
Beni pişman eyledin.
Bitirdin yüreğimi,
Beni harap eyledin,
Uzak dur benden kader,
Nefes alamıyorum.

Evet tamam anladık,
Bana yar sevdirmezsin,
Bu dünyada yüzümü,
Sen asla gldrmezsin.
Senin tokatın malm,
Vurursun ldrmezsin.
Uzak dur benden kader,
Nefes alamıyorum.

Acı tatlı demedin,
Verdin bana zehiri.
Yaşatmadın hayatı,
Oldum dünya sefili.
Belki de sen haklısın,
Çekerim ettiğimi.
Uzak dur benden kader,
Nefes alamıyorum.

Tamam pes ediyorum,
Geri çekiliyorum.
Kader ben senin ile,
Hayat istemiyorum.
Bitsin bu ızdırabım,
Artık çekemiyorum.
Gönder gelsin eceli,
Artık yeter diyorum.

Orhan zçelik

Yine mi sen

Yine mi sen,
Rüyalarımından gitmeyen.
Kör kütük sarhoşluğumda,
Elimden düşmeyen kadehim,yine mi sen.
Bir damla suya hasret gibi,
Kana kana yudumladığım.
Doya doya nefes olup solukladığım,
Bir gün bile koklayamadığım,yine mi sen.

Ne rüyalarımından gittin,
Ne de gerçek olup yanıma geldin.
Hasretleri özlemleri gönderdin,
Bir türlü kendin geledin.
Geledin yüzümü güldürmeye,
İçimi yakan ateşleri söndürmeye.

Evet yine sen,
Başka kim olabilir böyle gelen.
Kim beni Mecnuna döndürüp perişan eden,
Dünyalardan dünya seçtiren.
Tabii ki sen başkası değil sadece sen.
Sen benim içimde sevginin yanında zehir,
Heyecanımın yanında korkum.
Benim ayım güneşim hayatım ve şimdi de ecelim,
Elbette sen.

Artık rüyalarımına da gelme,
Beni daha fazla perişan etme.
Şamın şekerini de istemem, seni de,
Beni daha çok vurmaya gelme.

Orhan Özçelik

Yokluğunun gündönümü

Bu akşam yokluğunun gündönümü,
Oturdum bir meyhanede kutladım.
Akan yaşlarımla kadehleri paylaştım,
Bu akşam gündönümünü kutladım.

Elimde kadeh sen doluyor bittikçe,
Bittikçe ben de bitiyorum her kadehte.
Yudum yudum doluyorsun içime bu gece,
Bu gece gündönümünü kutladım.

Kalkmak yok sabaha kadar masadan,
Son kadehe kadar benimlesin bu akşam.
Son sigara bitene,son nefesimi verene kadar,
Bu gece sabaha kadar benimlesin.

Sarhoş olmam,içtiğim mey değil aslında,
Yudumlarımda seni içiyorum kadeh boşaldıkça.
Canıma can geliyor her bir yudumda,
Bu gece gündönümünü kutladım.

Orhan Özçelik

Yorgun günler

Bendedir günlerin en yorgun hali,
Yakamdan düşmüyor feleğin eli.
Dermek istesem de bağdaki gülü,
Dikenler batıyor,el uzanmıyor.

Her güne başlarken içimde heves,
Bana dert çöküyor doğunca güneş.
Saatler geçince alamam nefes,
Kaderim ağlıyor,dil söyleniyor.

Günüme aydınlık verecek sevgi,
Kalmadı demek ki kimsede duygu.
Sevgili dediğin canımdan vurdu,
Yüreğim kanıyor,can çekişiyor.

Günlere söylerim söyler yanarım,
Kışlara benzıyor benim baharım.
Ben böyle kadere neler yaparım,
Mutluluk vermiyor,hep ağlatıyor.

Orhan Özçelik

Yormadı beni

Belki biraz yüzüm solmuştur,
İçime az hüzün dolmuştur.
Ellerimde ateş yanmıştır,
Gidişin o kadar yormadı beni.

Ayakta kaldım yanındayken,
Düşmedim sen veda ederken.
Sakindim sen hoşçakal derken,
Gidişin o kadar yormadı beni.

Biraz hayatım kışa döndü,
İçimde bir ateş söndü.
Eh biraz da yalnızlık oldu,
Gidişin o kadar yormadı beni.

Altı üstü ayrıldık işte,
Her kes seçim yapmıştı bile.
Hayattayım ölmedim yine,
Gidişin o kadar yormadı beni

Orhan Özçelik

Yüregini sevdim

Ne yüzünü gördüm,
Ne de sesini duydum.
Hiç bir resim yok gözümün önünde,
Sadece var olduğunu bildiğim biçimdesin.

Nasıldır gözlerin,
Ya saçların, benim aklımı alacak kadar mı.
Ben düşündüğüm gibi biliyorum seni,
Her şeyini tanımadığım kadar içimdesin.

Ama o yüreğin,
İşte o benim sanki kırk yıldır taşıdığım,
Her nefes alışımda onunla dolup taşıtığım,
Dünyalardan daha değerlidir yüreğin.

Ben yüreğini sevdim,
Ellerin, gözlerin, taşıdığın güzelliğin,
Her halin ile belli oluyor senin özelliğin.
Nasıl olduğun önemli değil, ben senin yüreğini sevdim.

Orhan Özçelik

Yürek ararsın

Yolun sonunda,
Karanlık görünür.
Siyah umuda,
Bakarak gidersin.

Açık avuçlar,
Göklere doğrulur,
Sen gör halimi,
Ağlayıp gezersin.

Gün ortasında,
Her taraf karanlık,
Her taraf ıssız,
Bir yürek ararsın.

Orhan Özçelik

Yürek aynası

Şiir duygu sömürsüdür diye açıklama yapan bir sanatçıya istinaden yazılmıştır.

Yürekten gelen ince duygularım,
İçimden akan gizli gözyaşlarım.
Dilimden düşen sevgi satırlarım,
Gönülden yansır yüreğin aynası.

Kimlerde olur böylesi duygular,
Nereden çıkar hüznü şarkılar.
Sevmeyen yaşar içinde korkular,
Bilmeden yansır yüreğin aynası.

Sevmişsen eğer çağlıyor hislerin,
Gülmüşsen eğer parlıyor gözlerin.
Işığın söner gidince sevdiğin,
Derdini söyler yüreğin aynası.

Her gönül ister mutluluk şarkısı,
Bir gülen yüzlü sevgili türküsü.
Bir zaman gelir üzersin her kesi,
Kederi bakar yüreğin aynası.

Şiirin dili kimseyi üzmesin,
Şiir duyguyu sömürür denmesin.
Şiirden gelir sevdalar bilesin,
Şiirdir bilin yüreğin aynası.

Orhan Özçelik

Yürek çatanlar

Ne yanıma baksam mutlu insanlar,
Her nereye gitsem gezip tozanlar.
Gözlerden gözlere yürek çatanlar,
Gönlüme huzuru bir ben bulamadım.

Kiminin elinde mutlu tutuşlar,
Kiminin gözünde tatlı bakışlar.
Benimse önümde bitmez yokuşlar,
Gönlüme huzuru bir ben bulamadım.

Sıcak bir yuvada yaşar kimisi,
Beyaz bir sayfada kader yazısı.
Gelmez akıllara dertler sorusu,
Gönlüme huzuru bir ben bulamadım.

Her mevsim bahardır bazı gönüller,
Sonsuza kadardır seven yürekler.
Her kesin ağzında mutlu dilekler,
Gönlüme huzuru bir ben bulamadım.

Benliğime duyguyu haram edenler,
Delice severken kaçıp gidenler.
Yarama tuzlar biberler ekenler,
Gönlüme huzuru bir ben bulamadım.

Orhan Özçelik

Yürek inletir

Dilimden düşmeyen birkaç kelime,
Sevgiyi anlatır seni anlatır.
İçimde ateşin sönmüş külüne,
Gözyaşı damlatır emek damlatır.

Kadere şikayet senin yüzünden,
Sevgide adalet olmaz diyenden.
Mutluluk treni çıkmış rayından,
Yürekler oynatır dertler söyler.

Vefasız insanlar bulmuş yolunu,
Yaptığı zulümün bilmez sonunu.
Ayrılık rüzgarı kırmış dalını,
Yerinden oynatır kökten oynatır.

Baharlar bitiyor mevsim karakış,
Hazanlar elinden olmaz kurtuluş.
Bu nasıl yaşamak nasıl varoluş,
Kötüler ağlatır zalim ağlatır.

Orhan Özçelik

Yürek ister

Ne kadar havalısın,
Yaklaşılmaz yanına.
Sadece bekliyorsun,
Gelip atlasınlar kollarına.

Sevgidir bu emek ister,
Mangal gibi yürek ister.
Sen bunu nereden bileceksin,
Sen kimsim adam seveceksin.

Karşılıklı duygudur temeli,
Yürekten candan sevmeli,
Sevgini dağlar taşlar bilmeli,
Bunları sen bilemezsin.

Bilemezsin gönülden,
Yar sevmeyi görmedin bilemezsin.
Sen hiç anlamazsın gönül işinden,
Sen kimseyi sevemezsin.

Kalbi olan ancak sever,
Aşkının değeri dünyaya bedel.
Sen bunu nereden bileceksin,
Sen kimsin adam seveceksin.

Orhan Özçelik

Zalim

Sen gibi zalimin sonu bilinmez,
Vebalin çok büyük,yükün ağırdır.
Böylesine seven yalnız koyulmaz,
Mahşerde mekanın Cennet değildir.

Acıma duygusu sönmüş içinde,
Önüne geleni yıkıp gidersin.
Ömrümün ipleri senin elinde,
Bakmadan halime basıp ezersin.

Hatır gönül bilmez biri olmuşsun,
Eski mutlu günler çıkmış aklından.
Şimdi tanınmayan bir hal almışsın,
Yaratan gelecek senin hakkından.

Ne olur biraz da sevmiş olsaydın,
Şimdi bende böyle sitem olmazdı.
İçinden nefreti silip atsaydın,
Gönlümde acıdan eser kalmazdı.

Ne çare zalimlik sende huy olmuş,
Bu dünya döndükçe sen değişmezsin.
En kötü duygular sende yer bulmuş,
Bunu ben anladım,baş edilmezsin.

Orhan Özçelik

Zamanı değil

Zamanı değildi böyle sevdanın,
Böyle bir kavgaya hazır değildim.
Elimden huzuru kaçtı dünyanın,
Çaresiz yenildim güçlü değildim.

Bilmedim dengeler eşit değilmiş,
Güclüyü zalimi çok geç anladım.
Her zaman vefasız galip gelirmiş,
Şu zalim kaderi yenen olmadım.

Gelişin boşuna bende zaman yok,
Yenilmiş kaderim seni sevemez.
Geçmişim zorluyor bende takat yok,
Ne yazık yüreğim aşkı çekemez.

Zamanı değildi çıkıp gelmenin,
Kaybolmuş hislerim beni bulamaz.
Zamanı değildi beni sevmenin,
O gençlik yıllarım geri gelemez.

Orhan Özçelik

Zevat piknikte

Yakarlar Şimdi mangalı,
Geçerler Şöyle sıralı.
Kaldıramaz gelse de kıralı,
Akademisyen zevat piknikte.

Eh artık rızıkta ne varsa bahtına,
Hemen yatır mangalın üstüne.
Bir de demli çay bunun peşine,
Akademisyen zevat piknikte.

Aldı bir kez kokuyu garibanım,
Onu dışarılarda bırakmayalım.
Şöyle bir de çifte telli oynayalım,
Akademisyen zevat piknikte.

Közde kızarsın azıkta ne varsa,
Arada bir çevir altı yanarsa.
Bana ne be kardeşim dünya batarsa,
Akademisyen zevat piknikte.

Biter ateşin közü akşama doğru,
Çıkar ortaya o zaman endamın boyu.
Bu yalan dediğın dipsiz bir kuyu,
Akademisyen zevat piknikte.

Orhan Özçelik